

Službeni list

Europske unije

C 335

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
6. listopada 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

2017/C 335/01

Obavijest Komisije – Priručnik o izdavanju i izvršavanju europskog uhiđenog naloga 1

HR

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Obavijest Komisije – Priručnik o izdavanju i izvršavanju europskog uhidbenog naloga

(2017/C 335/01)

SADRŽAJ

	<i>Stranica</i>
Popis kratica	5
PREDGOVOR	9
UVOD	10
1. Pregled europskog uhidbenog naloga (EUN)	10
1.1. Kontekst europskog uhidbenog naloga	10
1.2. Definicija i glavne značajke europskog uhidbenog naloga	10
1.3. Obrazac europskog uhidbenog naloga	11
DIO I: IZDAVANJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA	12
2. Uvjeti za izdavanje europskog uhidbenog naloga	12
2.1. Područje primjene europskog uhidbenog naloga	12
2.1.1. Kazneni progon	12
2.1.2. Izvršenje kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode	12
2.1.3. Zahtjev za izvršivu sudsku odluku	13
2.2. Popis 32 kaznena djela koja predstavljaju razlog za predaju bez provjere dvostruke kažnjivosti	13
2.3. Dodatna kaznena djela	14
2.4. Proporcionalnost	14
2.5. Ostale dostupne mjere u skladu s Unijanim pravnim instrumentima u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima	15
2.5.1. Europski istražni nalog (EIN)	16
2.5.2. Transfer zatvorenika	16
2.5.3. Europski nalog za nadzor (ENN)	17
2.5.4. Prijenos probacijskih odluka i alternativnih sankcija	17
2.5.5. Novčane kazne	18
2.5.6. Transfer kaznenih postupaka	18
2.6. Pravilo specijalnosti – mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela	18

3.	Postupak izdavanja europskog uhidbenog naloga	19
3.1.	Ostali kazneni postupci u tijeku i europski uhidbeni nalozi koji se odnose na istu osobu	19
3.1.1.	U državi članici koja izdaje uhidbeni nalog	19
3.1.2.	U drugoj državi članici	20
3.2.	Ispunjavanje obrasca europskog uhidbenog naloga	20
3.2.1.	Informacije koje su uvijek potrebne	20
3.2.2.	Korisne dopunske informacije od nadležnog pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog	20
3.3.	Slanje europskog uhidbenog naloga	21
3.3.1.	Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi nepoznata	21
3.3.2.	Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi poznata	22
3.3.3.	Slanje europskog uhidbenog naloga državama članicama koje ne upotrebljavaju Schengenski informacijski sustav (SIS)	22
3.4.	Prijevod europskog uhidbenog naloga	22
3.5.	Nakon uhićenja tražene osobe: suradnja i komunikacija s nadležnim tijelima države članice izvršenja	22
DIO II.: IZVRŠENJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA		23
4.	Postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga	23
4.1.	Rokovi za donošenje odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga	23
4.2.	Rokovi za predaju tražene osobe (nakon odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga)	23
4.3.	Prijevod europskog uhidbenog naloga	24
4.4.	Komunikacija između nadležnih pravosudnih tijela država članica prije odluke o predaji	24
4.4.1.	Kada uspostaviti komunikaciju	24
4.4.2.	Kako komunicirati	25
4.5.	Dužnost pravosudnog tijela izvršenja da obavijesti pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog nakon donošenja odluke o izvršenju	26
4.5.1.	Informacije o odluci u pogledu predaje	26
4.5.2.	Informacije o vremenu zadržavanja	26
4.6.	Zadržavanje tražene osobe u državi članici izvršenja	27
5.	Odluka o predaji	28
5.1.	Opća dužnost izvršenja europskih uhidbenih naloga	28
5.2.	Popis 32 kaznena djela koja predstavljaju razlog za predaju bez provjere dvostruke kažnjivosti	28
5.3.	Dodatna kaznena djela	28
5.4.	Razlozi za neizvršenje (odbijanje)	29
5.4.1.	Obvezni razlozi za neizvršenje	29

5.4.2.	Razlozi za moguće neizvršenje	30
5.5.	Suđenja u odsutnosti	31
5.6.	Razmatranja pravosudnog tijela izvršenja o temeljnim pravima	33
5.7.	Proporcionalnost – uloga države članice izvršenja	34
5.8.	Jamstva koja daje država članica izvršenja	34
5.8.1.	Revizija doživotne kazne zatvora ili doživotne mjere oduzimanja slobode	35
5.8.2.	Vraćanje državljana i osoba koje imaju boravište	35
5.9.	Odgoda ili privremena predaja	35
5.9.1.	Ozbiljni humanitarni razlozi	35
5.9.2.	Kazneni postupak ili izvršenje kazne zatvora koji su u tijeku	36
5.9.3.	Privremena predaja umjesto odgode	36
5.9.4.	Odgoda europskog uhidbenog naloga zbog utvrđivanja stvarne opasnosti od izlaganja tražene osobe ne-ljudskom i ponižavajućem postupanju	36
5.10.	Više europskih uhidbenih naloga koji se odnose na istu osobu	36
5.10.1.	Odlučivanje o tome koji europski uhidbeni nalog izvršiti	36
5.10.2.	„Paralelni postupci”	37
6.	Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja	37
7.	Naknadna predaja	38
7.1.	Drugoj državi članici	38
7.2.	Trećoj državi	39
8.	Obveze u odnosima s trećim zemljama	39
8.1.	Istovremeni europski uhidbeni nalozi i zahtjevi za izručenje koji se odnose na istu osobu	39
8.1.1.	Zahtjevi trećih država	39
8.1.2.	Zahtjevi Međunarodnog kaznenog suda (ICC)	40
8.2.	Prethodno izručenje iz treće države i pravilo specijalnosti	40
9.	Tranzit	40
9.1.	Tranzit kroz drugu državu članicu	40
9.2.	Državljeni države članice tranzita ili osobe koje u njoj imaju boravište	41
9.3.	Izručenje iz treće države u državu članicu	41
10.	Neizvršeni europski uhidbeni nalozi	41
10.1.	Jamčenje da se osoba ne može ponovno uhititi u istoj državi članici	41
10.2.	Komunikacija s državom članicom koja izdaje uhidbeni nalog	41
10.3.	Razmatranje pravosudnog tijela koje izdaje nalog o zadržavanju europskog uhidbenog naloga	41

10.4.	Revizija dugotrajnih europskih uhidbenih naloga u SIS-u	41
11.	Postupovna prava tražene osobe	42
11.1.	Pravo na tumačenje i prevođenje	42
11.2.	Pravo na informiranje	42
11.3.	Pravo na pristup odvjetniku	43
11.4.	Pravo na obavješćivanje treće osobe u slučaju oduzimanja slobode	43
11.5.	Pravo na komunikaciju s trećim osobama	43
11.6.	Pravo na komunikaciju s konzularnim tijelima	43
11.7.	Posebna prava djece	44
11.8.	Pravo na pravnu pomoć	44
PRILOG I.	Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu, neslužbeni konsolidirani tekst	45
PRILOG II.	OBRAZAC EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA, sadržan u Prilogu Okvirnoj odluci o europskom uhidbenom nalogu	60
PRILOG III.	UPUTE ZA ISPUNJAVANJE OBRASCA EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA	65
PRILOG IV.	JEZICI KOJE DRŽAVE ČLANICE PRIHVAĆAJU ZA ZAPRIMANJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA	74
PRILOG V.	POPIS PRESUDA SUDA U VEZI S OKVIRNOM ODLUKOM O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU	76
PRILOG VI.	PRESUDE SUDA KOJE SE ODNOSU NA NAČELO <i>NE BIS IN IDEM</i>	77
PRILOG VII.	STANDARDNI OBRAZAC ODLUKE O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU	80
PRILOG VIII.	POPIS DRŽAVA ČLANICA ČIJI PRAVNI SUSTAV DOPUŠTA PREDAJU ZA KAZNENA DJELA KAŽNJIVA KAZNOM NIŽOM OD PRAGA UTVRĐENOG U ČLANKU 2. STAVKU 1. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u, AKO SU TA KAZNENA DJELA DODATNA UZ GLAVNA KAZNENA DJELA U EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU	82
PRILOG IX.	PRIMJER OBRASCA OBAVIJESTI O PRAVIMA OSOBE KOJA JE UHIĆENA NA TEMELJU EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA	83

Popis kratica

CISA	Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma
CoE	Vijeće Europe
EUN	Europski uhidbeni nalog
EIN	Europski istražni nalog
EJN	Europska pravosudna mreža
ENN	Europski nalog za nadzor
Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu	Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP)
SIRENE	Zahtjev za dopunske informacije kod nacionalnih unosa
SIS	Schengenski informacijski sustav
UFEU	Ugovor o funkcioniranju Europske unije

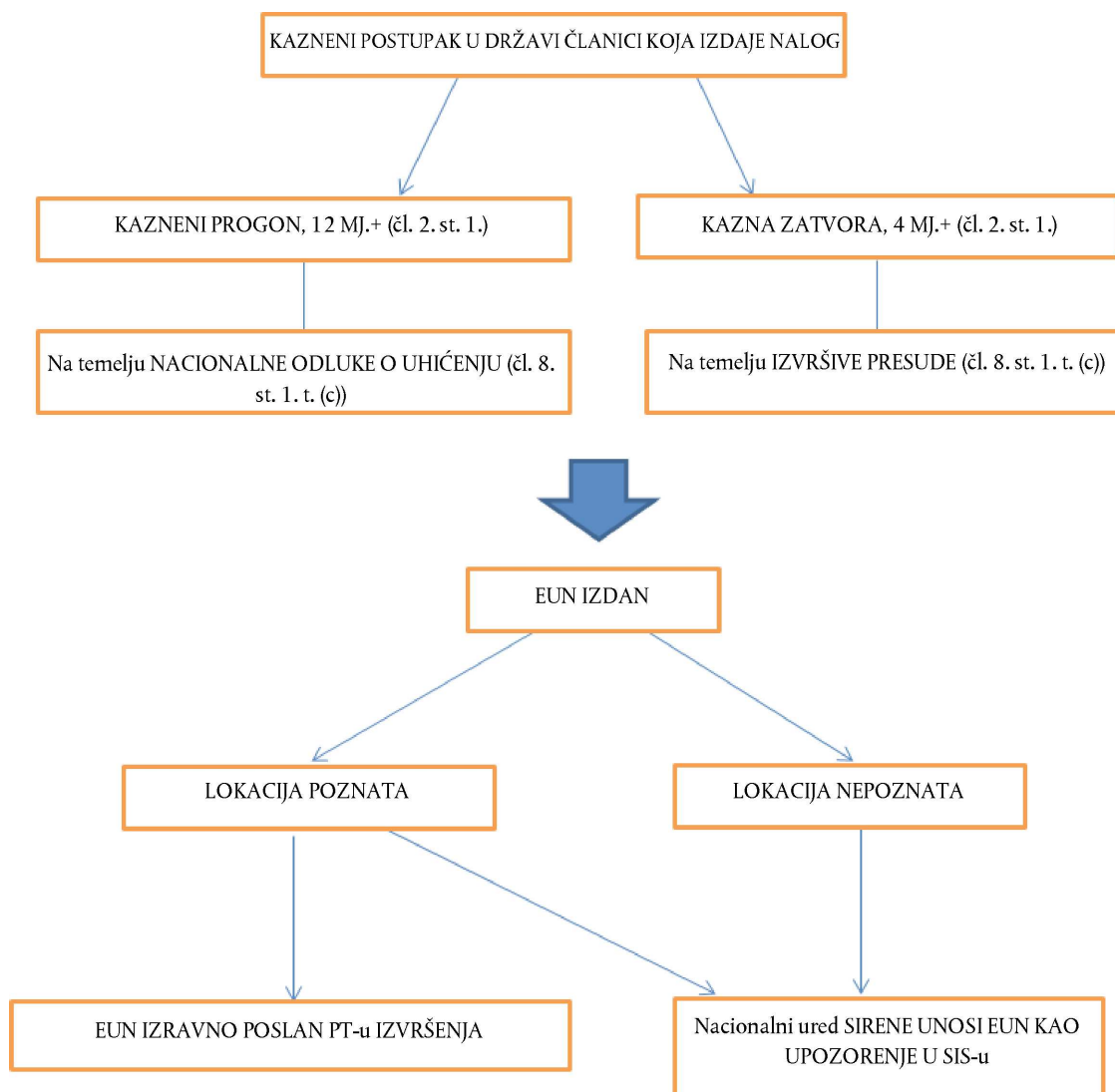
Izjava o ograničenju odgovornosti

Ovaj priručnik nije pravno obvezujući ni konačan. Njime se ne dovode u pitanje postojeće zakonodavstvo Unije i njegov budući razvoj. Njime se također ne dovodi u pitanje vjerodostojno tumačenje zakonodavstva Unije koje može dati Sud Europske unije.

IZDAVANJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

Glavni koraci

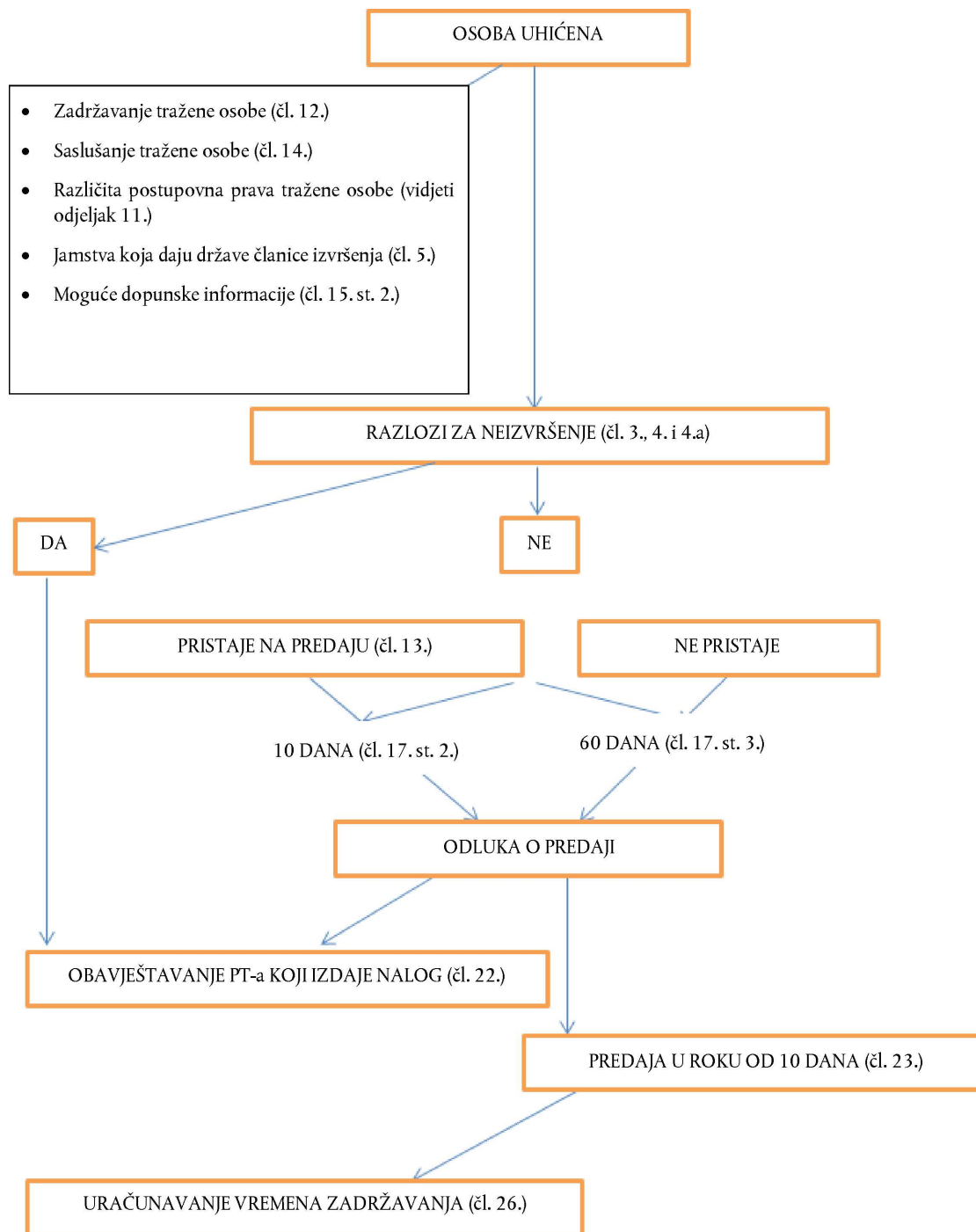
(PT = pravosudno tijelo)

IZVRŠENJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

Glavni koraci

(PT = pravosužno tijelo)

PREDGOVOR

Ovaj je priručnik revidirana verzija Europskog priručnika o izdavanju europskog uhidbenog naloga koji je Vijeće izdalo 2008. ⁽¹⁾ i revidiralo 2010. ⁽²⁾. Nakon završetka petogodišnjeg prijelaznog razdoblja prema Ugovoru iz Lisabona koje se odnosi na pravne instrumente nekadašnjeg trećeg stupa ⁽³⁾, uključujući Okvirnu odluku Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica ⁽⁴⁾ („Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu”), Komisija je preuzela zadatak ažuriranja i revidiranja priručnika.

U ovom se priručniku uzima u obzir iskustvo primjene europskog uhidbenog naloga u Uniji u proteklih 13 godina. Svrha je ove revizije ažurirati priručnik kako bi bio razumljiviji i prilagođeniji korisnicima. U pripremi najnovije verzije priručnika Komisija se savjetovala s različitim dionicima i stručnjacima među kojima su Eurojust, tajništvo Europske pravosudne mreže, vladini stručnjaci i pravosudna tijela država članica.

Priručnik je dostupan na internetskoj stranici <https://e-justice.europa.eu> na svim službenim jezicima Europske unije.

⁽¹⁾ 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJM 26 Eurojust 31.

⁽²⁾ 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJM 72 Eurojust 139.

⁽³⁾ Protokol (br. 36) o prijelaznim odredbama.

⁽⁴⁾ SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

UVOD

1. PREGLED EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA (EUN)

1.1. Kontekst europskog uhidbenog naloga

Vijeće je Okvirnu odluku o europskom uhidbenom nalogu donijelo 13. lipnja 2002. i države članice su morale poduzeti potrebne mjere kako bi je provele do 31. prosinca 2003. Od 1. siječnja 2004. novi sustav predaje je, uz nekoliko iznimki, zamijenio dogovore o izručenju. U pogledu predaje među državama članicama zamijenjene su odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija:

- (a) Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. (ETS br. 024), njezina dodatnog protokola od 15. listopada 1975. (ETS br. 086), njezina drugog dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. (ETS br. 098) te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977. (ETS br. 090), s obzirom na pitanja koja se odnose na izručenje;
- (b) Sporazuma između 12 država članica Europskih zajednica o pojednostavljivanju i osuvremenjivanju načina slanja zahtjeva za izručenje od 26. svibnja 1989.;
- (c) Konvencije od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručenja između država članica Europske unije ⁽¹⁾;
- (d) Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije ⁽²⁾;
- (e) glave III., poglavlja 4. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ⁽³⁾.

1.2. Definicija i glavne značajke europskog uhidbenog naloga

Europski uhidbeni nalog sudska je odluka izvršiva u Uniji koju je izdala jedna država članica, a izvršava se u drugoj državi članici na temelju načela uzajamnog priznavanja.

Kako je naveo Sud u svojim presudama u predmetu C-452/16 PPU *Poltorak* ⁽⁴⁾ i predmetu C-477/16 PPU *Kovalkovas* ⁽⁵⁾, iz članka 1. stavka 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu proizlazi da je europski uhidbeni nalog „sudska odluka” koju mora izdati „pravosudno tijelo” u smislu njezina članka 6. stavka 1. Sud je odlučio da izraz „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu ne obuhvaća samo imenovanje sudaca ili sudova u državama članicama, već se njime, u širem smislu, mogu obuhvatiti tijela kojima je uloga sudjelovati u sudovanju u dotičnom pravnom sustavu. Međutim, Sud je utvrdio da se izraz „pravosudno tijelo” iz navedene odredbe ne može tumačiti na način da se njime obuhvaća policija ili izvršno tijelo države članice, kao što je ministarstvo, te da se akti koje su izdala ta tijela ne mogu smatrati „sudskim odlukama”.

Europski uhidbeni nalog zamijenio je tradicionalni sustav izručivanja jednostavnijim i bržim mehanizmom predaje traženih osoba radi vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode. Nalog se može izdati u svrhe:

- (a) vođenja kaznenog progona u slučajevima počinjenja djela za koja je u skladu s nacionalnim pravom propisana najviša kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje 12 mjeseci (tijekom istrage, faze ispitivanja i rasprava, do donošenja pravomoćne presude);
- (b) izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode od najmanje četiri mjeseca.

Točke (a) i (b) nisu kumulativne.

Kako bi zahtjevi bili jednostavniji te kako bi ih se lakše ispunilo, oni se sada izdaju na jedinstven način ispunjavanjem obrasca europskog uhidbenog naloga. Međutim, uvijek je potrebno prethodno te zasebno od europskog uhidbenog naloga izdati nacionalnu izvršivu presudu ili nacionalni uhidbeni nalog ili sličnu sudsku odluku (vidjeti odjeljak 2.1.3.).

Središnja tijela, koja su prije imala važnu ulogu u postupku izručenja, ne sudjeluju u donošenju odluka u postupcima na temelju europskog uhidbenog naloga. Međutim, člankom 7. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu predviđa se da države članice mogu odrediti središnja tijela za pružanje pomoći pravosudnim tijelima, osobito u pogledu primanja i slanja europskih uhidbenih naloga.

⁽¹⁾ SL C 78, 30.3.1995., str. 2.

⁽²⁾ SL C 313, 23.10.1996., str. 12.

⁽³⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽⁴⁾ Presuda Suda Europske unije od 10. studenoga 2016. u predmetu *Poltorak*, C-452/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:858.

⁽⁵⁾ Presuda Suda Europske unije od 10. studenoga 2016. u predmetu *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:861.

U državama članicama u kojima se primjenjuje Schengenski informacijski sustav (SIS) (u trenutku izdavanja ovog Priručnika u svim državama članicama osim Irske i Cipra) nacionalni ured SIRENE ima važnu ulogu u postupku na temelju europskog uhiđenog naloga nakon stvaranja odgovarajućeg upozorenja u SIS-u. Pravila i postupci za suradnju država članica u pogledu upozorenja za uhićenje na temelju europskih uhiđenih naloga utvrđeni su u člancima od 24. do 31. Odluke Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) ⁽¹⁾ („Odluka o SIS-u II”) i točki 3. Priručnika SIRENE ⁽²⁾.

Okvirna odluka o europskom uhiđenom nalogu odražava filozofiju integracije u zajedničko pravosudno područje. To je prvi pravni instrument koji uključuje suradnju između država članica u kaznenim stvarima temeljenu na načelu uzajamnog priznavanja. Odluka države članice koja izdaje uhiđbeni nalog mora se priznati bez dodatnih formalnosti i isključivo na temelju sudskih kriterija.

Predaja državljana je načelo i opće pravilo, uz nekoliko iznimki. One se odnose na izvršenje kazne zatvora u matičnoj zemlji pojedinca i primjenjuju jednako na sve stanovnike. Praksa je pokazala da su otprilike jedna petina svih osoba koje su predane u Uniju državljani matičnih zemalja.

Razlozi za odbijanje izvršenja ograničeni su te detaljno navedeni u člancima 3., 4. i 4.a Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu. Provjera dvostruke kažnjivosti nije razlog za neizvršenje i nepredaju s obzirom na 32 kategorije kaznenih djela, navedene u članku 2. stavku 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu kako je definirala država članica koja izdaje uhiđbeni nalog, koje su u toj državi članici kažnjive najvišom kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine.

Ako nadležno tijelo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog ne smatra da su kaznena djela u pitanju obuhvaćena člankom 2. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu, dvostruka kažnjivost može se primjenjivati. Sud je u svojoj presudi u predmetu C-289/15 *Grundza* ⁽³⁾ držao da nadležno tijelo države članice izvršenja pri ocjeni dvostruke kažnjivosti mora provjeriti bi li se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kao takve, mogla izreći kazna u državi članici izvršenja u slučaju da su se dogodili na njezinu državnom području (vidjeti odjeljak 5.2.).

Od 28. ožujka 2011. Okvirna odluka o europskom uhiđenom nalogu izmijenjena je Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP ⁽⁴⁾ te je izbrisan članak 5. stavak 1. i dodan novi članak 4.a o odlukama donesenima na suđenju u odsutnosti dotične osobe (suđenje u odsutnosti).

1.3. Obrazac europskog uhiđenog naloga

Europski uhiđbeni nalog sudska je odluka izdana u obliku utvrđenom u prilogu Okvirnoj odluci o europskom uhiđenom nalogu. Obrazac je dostupan na svim službenim jezicima Unije. **Samo se ovaj obrazac može upotrijebiti** i on se ne smije mijenjati. Namjera Vijeća bila je osmisliti radni instrument koji pravosudna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog mogu lako ispuniti, a pravosudna tijela izvršenja prepoznati.

Upotrebom obrasca izbjegavaju se dugački i skupi prijevodi te olakšava dostupnost informacija. Budući da je obrazac u načelu jedina osnova za uhićenje i naknadnu predaju tražene osobe, trebalo bi ga pažljivo ispuniti kako bi se izbjegli nepotrebni zahtjevi za dopunske informacije.

Obrazac se može ispuniti ili izravno na internetu upotrebom e-alata Zbirka Europske pravosudne mreže (EJN) dostupnog na internetskoj stranici (EJN) ili kao obrazac u formatu Word koji se može preuzeti u odjeljku Pravosudna knjižnica na internetskoj stranici EJN-a (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

Korištenje e-alatom jednostavno je kao i popunjavanje obrasca u Wordu, ali on nudi nekoliko modernih i korisnih značajki prilagođenih korisnicima, kao što su:

- (a) mogućnost izravnog unošenja nadležnog pravosudnog tijela izvršenja iz alata Pravosudni atlas EJN-a,
- (b) pronalazak obrasca na jeziku ili jezicima koje prihvaća država članica izvršenja i
- (c) spremanje obrasca te njegovo slanje elektroničkom poštom.

⁽¹⁾ SL L 205, 7.8.2007., str. 63.

⁽²⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1209 od 12. srpnja 2016. o zamjeni Priloga Provedbenoj odluci 2013/115/EU o usvajanju Priručnika SIRENE i drugih provedbenih mjera za drugu generaciju Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL L 203, 28.7.2016., str. 35).

⁽³⁾ Presuda Suda Europske unije od 11. siječnja 2017. u predmetu *Grundza*, C-289/15, točka 38., ECLI:EU:C:2017:4.

⁽⁴⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL L 81, 27.3.2009., str. 24).

DIO I.: IZDAVANJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

2. UVJETI ZA IZDAVANJE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

2.1. Područje primjene europskog uhidbenog naloga

Pravosudno tijelo može izdati europski uhidbeni nalog u dvije svrhe (članak 1. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu):

- (a) kazneni progon; ili
- (b) izvršenje kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

Točka (a) se odnosi na kaznene postupke u kojima tražena osoba može biti optužena. Točka (b) se odnosi na izvršive kazne zatvora ili naloge za oduzimanje slobode koje je za kaznena djela izdao sud. Izdavanje europskog uhidbenog naloga nije moguće za sva kaznena djela, već je ograničeno na kaznena djela dostatne težine, kako je detaljnije objašnjeno u nastavku.

U pravnim sustavima nekih država članica europski uhidbeni nalog za izvršenje kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode može se izdati čak i ako presuda nije pravomoćna te još podliježe sudskom preispitivanju. U pravnim sustavima ostalih država članica takva vrsta europskog uhidbenog naloga može se izdati samo nakon što presuda o kazni zatvora ili nalogu za oduzimanje slobode postane pravomoćna. Preporučuje se da pravosudno tijelo izvršenja za potrebe izvršenja europskog uhidbenog naloga prizna klasifikaciju pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog u svrhu izvršenja europskog uhidbenog naloga, čak i ako to ne odgovara pravnom sustavu države izvršenja.

U tom kontekstu valja napomenuti da se pravosudnim tijelima koja izdaju uhidbeni nalog savjetuje da razmotre bi li u konkretnom slučaju izdavanje europskog uhidbenog naloga bilo proporcionalno (vidjeti odjeljak 2.4.) te postoje li druge manje prisilne mjere na razini Unije koje bi se mogle upotrijebiti za postizanje odgovarajućeg rezultata (vidjeti odjeljak 2.5.).

2.1.1. Kazneni progon

Europski uhidbeni nalog može se izdati u svrhu vođenja kaznenog progona u slučajevima počinjenja djela za koja je u skladu s nacionalnim pravom propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od **najmanje 12 mjeseci** (članak 2. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

To se odnosi na najvišu moguću kaznu za kazneno djelo propisanu nacionalnim pravom države članice koja izdaje uhidbeni nalog. Najviša kazna propisana pravom države članice izvršenja nije bitna u tom pogledu.

Rješenje Suda u predmetu C-463/15 PPU, *Openbaar Ministerie v A.* ⁽¹⁾

„Članak 2. stavak 4. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584 [...] treba tumačiti na način da se protiv tome da predaja na temelju europskog uhidbenog naloga nije podvrgnuta samo uvjetu da u državi članici izvršenja djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog predstavlja kazneno djelo u skladu s njezinim pravom, nego i uvjetu da se za njega u skladu s istim pravom može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.”

Vođenje kaznenog progona uključuje prethodnu fazu kaznenog postupka. Međutim, svrha europskog uhidbenog naloga nije transfer osoba samo radi ispitivanja u svojstvu osumnjičenika. U tom se slučaju mogu razmotriti i druge mjere poput Europskog istražnog naloga (EIN). Ostale mjere u području pravosudne suradnje kratko su prikazane u odjeljku 2.5.

2.1.2. Izvršenje kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode

Europski uhidbeni nalog može se izdati u svrhe izvršenje kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode od **najmanje četiri mjeseca** (članak 2. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu). Međutim, u slučajevima kada se mora odslužiti još samo dio kazne u kratkom trajanju, nadležnim pravosudnim tijelima savjetuje se da razmotre bi li izdavanje europskog uhidbenog naloga bilo **proporcionalna** mjera (vidjeti odjeljke 2.4. i 2.5.).

Nacionalni propisi o prijevremenom ili uvjetnom otpustu i probaciji ili drugi slični propisi koji rezultiraju kraćom zatvorskom kaznom, a koji se mogu primjenjivati nakon predaje državi članici koja izdaje uhidbeni nalog nisu bitni pri određivanju minimalnog razdoblja od četiri mjeseca.

Ne postoji veza između visine stvarne i moguće kazne. To znači da ako je osoba već osuđena na kombiniranu kaznu zatvora za više kaznenih djela i ta je kazna u trajanju od četiri mjeseca ili više, europski uhidbeni nalog može se izdati bez obzira na najvišu moguću kaznu za svako od tih kaznenih djela.

⁽¹⁾ Rješenje Suda Europske unije od 25. rujna 2015. A., C-463/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:634.

Ako je poznato da osoba ima boravište u drugoj državi članici, nadležnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog savjetuje se da razmotre mogućnost prenošenja izvršive kazne u državu članicu boravišta, umjesto izdavanja europskog uhiđbenog naloga, uzimajući u obzir društvene veze osobe i mogućnost bolje rehabilitacije u toj državi članici te druge uvjete u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji ⁽¹⁾ (vidjeti odjeljak 2.5.2.).

2.1.3. Zahtjev za izvršivu sudsku odluku

Pravosudna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog moraju uvijek prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga osigurati da postoji nacionalna izvršiva sudska odluka. Priroda te odluke ovisi o svrsi europskog uhiđbenog naloga. Ako se europski uhiđbeni nalog izdaje u svrhu kaznenog progona, prije njegova izdavanja nadležna pravosudna tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog (članak 8. stavak 1. točka (c) Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu) moraju izdati nacionalni uhiđbeni nalog ili neku drugu izvršivu sudsku odluku s istim učinkom. Sud Europske unije potvrdio je u svojoj presudi u predmetu C-241/15 *Bob-Dogi* ⁽²⁾ da su nacionalni uhiđbeni nalog ili druga sudska odluka različiti od europskog uhiđbenog naloga. Ako se europski uhiđbeni nalog izdaje u svrhe izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode, mora postojati nacionalna izvršiva presuda u tu svrhu.

Kako je Sud naveo u tom predmetu, sustav europskog uhiđbenog naloga podrazumijeva zaštitu na dvije razine postupovnih i temeljnih prava koja moraju biti zajamčena traženoj osobi – pravosudnu zaštitu na prvoj razini na kojoj se donosi nacionalna sudska odluka, poput nacionalnog uhiđbenog naloga, i zaštitu koja se osigurava na drugoj razini prilikom izdavanja europskog uhiđbenog naloga. Ta pravosudna zaštita na dvije razine načelno ne postoji u situaciji u kojoj nacionalno pravosudno tijelo prethodno izdavanje europskog uhiđbenog naloga nije donijelo nikakvu domaću odluku na kojoj će se temeljiti europski uhiđbeni nalog.

Presuda Suda u predmetu C-241/15, *Bob-Dogi*

„Članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke 2002/584 [...] treba tumačiti na način da kada europski uhiđbeni nalog, koji se temelji na postojanju 'uhiđbenog naloga' u smislu te odredbe, ne sadržava navod o postojanju nacionalnog uhiđbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ne smije postupiti po njemu ako, s obzirom na informacije dostavljene u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena, kao i sve ostale informacije kojima raspolaže, to tijelo utvrdi da europski uhiđbeni nalog nije valjan jer je izdan bez stvarnog izdavanja nacionalnog uhiđbenog naloga različitog od europskog uhiđbenog naloga.”

Izraz „sudska odluka” (koji je različit od samog europskog uhiđbenog naloga) Sud je pojasnio u svojoj presudi u predmetu C-453/16 PPU, *Özçelik* ⁽³⁾, u kojem je zaključeno da izraz „sudska odluka” obuhvaća nacionalni uhiđbeni nalog koji je izdala policija, a potvrdio Ured državnog odvjetnika te na temelju kojeg se izdaje europski uhiđbeni nalog.

Presuda Suda u predmetu C-453/16 PPU, *Özçelik*

„Članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP [...] treba tumačiti na način da potvrda državnog odvjetništva nacionalnog uhiđbenog naloga što ga je prethodno izdala policijska služba u svrhu kaznenog progona, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, jest 'sudska odluka' u smislu te odredbe.”

Postojanje nacionalne sudske odluke ili uhiđbenog naloga mora biti navedeno u obrascu europskog uhiđbenog naloga prilikom njegova izdavanja (članak 8. stavak 1. točka (c) Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu i vidjeti odjeljak 3.2. ovog Priručnika). Odluka ili nalog ne moraju biti priloženi uz europski uhiđbeni nalog.

2.2. Popis 32 kaznena djela koja predstavljaju razlog za predaju bez provjere dvostruke kažnjivosti

Prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga nadležno pravosudno tijelo treba odrediti pripada li jedno ili više kaznenih djela jednoj od 32 kategorije na koje se ne primjenjuje provjera dvostruke kažnjivosti. Popis kaznenih djela se nalazi u članku 2. stavku 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu te u obrascu europskog uhiđbenog naloga u kojem treba označiti kaznena djela koja pripadaju popisu.

⁽¹⁾ SL L 327, 5.12.2008., str. 27.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 1. lipnja 2016. *Bob-Dogi*, C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

⁽³⁾ Presuda Suda Europske unije od 10. studenoga 2016. *Özçelik*, C-453/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:860.

Presudnu ulogu ima pravo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog. To je potvrđeno u presudi u predmetu C-303/05, *Advocaten voor de Wereld* ⁽¹⁾ u kojem je Sud presudio da članak 2. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu nije u suprotnosti s načelom zakonitosti kaznenih djela i kazni te da se njime ne krše načela jednakosti i nediskriminacije.

Pravosudno tijelo izvršenja može provjeriti dvostruku kažnjivost samo u odnosu na kaznena djela koja nisu navedena na popisu 32 kaznena djela (vidjeti odjeljak 5.2.).

2.3. Dodatna kaznena djela

Europska konvencija o izručenju iz 1957. sadržava odredbu o dodatnim kaznenim djelima:

„Članak 2. – Kaznena djela za koja se izručenje dopušta

1. Izručenje se izvršava u slučajevima kaznenih djela koja su kažnjiva u skladu sa zakonima strane koja izručenje traži, kao i sa zakonima strane koja izručenje treba izvršiti, lišavanjem slobode te sigurnosnom mjerom s lišavanjem slobode za najduže razdoblje od bar jedne godine, ili primjenom strože kazne. U slučaju kad je osuđujuća presuda na kaznu zatvora ili sigurnosnu mjeru donesena na teritoriju strane koja traži izručenje, sankcija mora biti izrečena u trajanju od najmanje četiri mjeseca.
2. U slučaju da zahtjev za izručenje uključuje nekoliko odvojenih kaznenih djela, od kojih je svako kažnjivo u skladu sa zakonima strane koja izručenje traži, kao i zakonima strane koja izručenje treba izvršiti, lišavanjem slobode ili sigurnosnom mjerom s lišavanjem slobode, no neka od njih ne udovoljavaju uvjetu u svezi s dužinom kazne koja se može izreći, strana od koje se izručenje traži ima pravo izvršiti izručenje i za potonje navedena kaznena djela.”

Okvirna odluka o europskom uhiđbenom nalogu ne sadržava slične odredbe. Njome se ne regulira predaja za kaznena djela kažnjiva kaznom nižom od praga utvrđenog u članku 2. stavku 1. ako su ta djela dodatna uz glavna kaznena djela koja zadovoljavaju taj prag. Neke države članice u praksi dopuštaju takvu predaju, a druge ne.

Prilog VIII. sadržava popis država članica čiji pravni sustavi omogućuju predaju za dodatna kaznena djela.

Pravosudno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog može ta dodatna kaznena djela navesti u obrascu naloga radi dobivanja pristanka države članice izvršenja za kazneni progon tih kaznenih djela. Međutim, europski uhiđbeni nalog mora se uvijek izdati barem za jedno kazneno djelo koje ispunjava prag utvrđen člankom 2. stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu.

Ako država članica izvršenja ne obavi predaju za dodatna kaznena djela, pravilo specijalnosti (članak 27. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu) može spriječiti državu članicu koja izdaje uhiđbeni nalog u vođenju kaznenog progona za ta kaznena djela (vidjeti odjeljak 2.6. ovog Priručnika).

2.4. Proporcionalnost

Europski uhiđbeni nalog bi uvijek trebao biti proporcionalan svojem cilju. Čak i kad su okolnosti slučaja obuhvaćene područjem primjene članka 2. stavka 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, nadležna pravosudna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog savjetuju se da razmotre je li izdavanje europskog uhiđbenog naloga opravdano u određenom slučaju.

Uzimajući u obzir ozbiljne posljedice koje izvršavanje europskog uhiđbenog naloga ima na slobodu tražene osobe i ograničenja slobodnog kretanja, pravosudna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog trebala bi razmotriti provjeru niza faktora kako bi se odredilo je li opravdano izdavanje europskog uhiđbenog naloga.

Posebno bi se mogli uzeti u obzir sljedeći faktori:

- (a) težina kaznenog djela (npr., šteta ili opasnost koju je uzrokovalo);
- (b) moguća izrečena kazna ako se osobu proglaš krivom za navodno kazneno djelo (npr. bi li bilo riječi o kazni zatvora);
- (c) vjerojatnost zadržavanja osobe u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog nakon predaje;
- (d) interesi žrtava kaznenog djela.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 3. svibnja 2007. *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, točke 48. do 61.

Štoviše, nadležna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog trebala bi razmotriti bi li se umjesto izdavanja europskog uhiđbenog naloga mogle koristiti ostale mjere u području pravosudne suradnje. Ostali pravni instrumenti Unije u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima predviđaju ostale mjere koje su u mnogim situacijama učinkovite te istodobno manje prisilne (vidjeti odjeljak 2.5.).

Općenito gledajući, provjerom proporcionalnosti prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga može se povećati uzajamno povjerenje među nadležnim tijelima država članica. Stoga se njome znatno pridonosi učinkovitoj upotrebi europskog uhiđbenog naloga u Uniji.

2.5. Ostale dostupne mjere u skladu s Unijinim pravnim instrumentima u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima

Nadležnim tijelima koja izdaju uhiđbeni nalog se savjetuje da prije donošenja odluke o izdavanju europskog uhiđbenog naloga temeljito razmotre ostale moguće mjere.

Na temelju načela uzajamnog priznavanja postoji nekoliko dostupnih Unijinih pravnih instrumenata u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima kojima se dopunjuje europski uhiđbeni nalog. U nekim situacijama te mjere mogu biti primjerenije od europskog uhiđbenog naloga. Te mjere posebno uključuju:

- (a) Europski istražni nalog;
- (b) transfer zatvorenika;
- (c) transfer probacijskih odluka i alternativnih sankcija;
- (d) Europski nalog za nadzor;
- (e) izvršenje novčanih kazni.

Opseg tih mjera ukratko je objašnjen u odjeljcima od 2.5.1. do 2.5.5. Osim toga, nadležna tijela mogu uzeti u obzir mogućnosti koje nude druge međunarodne mjere kao što je Konvencija Vijeća Europe o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima od 15. svibnja 1972. (ETS br. 073), kako je ukratko objašnjeno u odjeljku 2.5.6.

Dodatne informacije o praktičnoj primjeni Unijinih pravnih instrumenata u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima mogu se pronaći na internetskoj stranici EJA-a: www.ejn-crimjust.europa.eu.

Odjeljak Pravosudna knjižnica na internetskoj stranici EJA-a sadržava sveobuhvatne i praktične informacije o svim pravnim instrumentima, uključujući tekstove objavljene u Službenom listu Europske unije, akte o izmjeni, status provedbe, obrasce u formatu Word, obavijesti, izjave, izvješća, priručnike i ostale praktične informacije. Kako bi se omogućio jednostavan pristup Unijinim pravnim instrumentima u području pravosudne suradnje te statusu njihove provedbe u državama članicama na početnoj stranici na internetskim stranicama EJA-a naznačene su zasebne ulazne točke (prečaci).

Sljedeće bi se mjere posebice mogle razmotriti u prethodnoj fazi kaznenog postupka:

- (a) izdavanje Europskog istražnog naloga (EIN) za saslušanje osumnjičenika putem video veze u drugoj državi članici;
- (b) izdavanje Europskog istražnog naloga (EIN) za saslušanje osumnjičenika u drugoj državi članici od strane nadležnih tijela te države članice;
- (c) izdavanje Europskog naloga za nadzor (ENN) za izvršenje nezatvorske mjere nadzora nad osumnjičenikom koju treba izvršiti država članica boravišta osumnjičenika u prethodnoj fazi;
- (d) izdavanje upozorenja u SIS-u za potrebe utvrđivanja mjesta boravišta ili prebivališta osumnjičenika (članak 34. Odluke o SIS-u II). Takva se upozorenja razlikuju od upozorenja za uhićenje koja su detaljnije opisana u Odjeljku 3.3.1. ovog Priručnika. Čim se pravosuđe tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog obavijesti o mjestu boravišta ili prebivališta, to tijelo mora poduzeti daljnje potrebne mjere (kao što je pozivanje osumnjičenika da se pojavi pred odgovarajućim nadležnim tijelom u kaznenom postupku) te obrisati upozorenje iz SIS-a u skladu s točkom 6.5. Priručnika SIRENE;
- (e) pozivanje osumnjičenika koji se nalazi u državi članici izvršenja da se pojavi pred odgovarajućim nadležnim tijelom u kaznenom postupku u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog te
- (f) pozivanje te osobe da dobrovoljno prisustvuje kaznenom postupku.

Sljedeće bi se mjere posebice mogle razmotriti u fazi nakon suđenja, tj. nakon izricanja presude:

- (a) prenošenje kazne zatvora u državu članicu boravišta osuđene osobe radi njezina izvršenja u toj državi članici;
- (b) prenošenje alternativne kazne (npr. rad za opće dobro) ili rješenja o probacijskom nadzoru u državu članicu boravišta osuđene osobe radi izvršenja u toj državi članici.

2.5.1. Europski istražni nalog (EIN)

Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima ⁽¹⁾

EIN se može koristiti za pribavljanje dokaza iz druge države članice. EIN obuhvaća sve istražne mjere s izuzetkom uspostave zajedničkih istražnih timova. Cilj je omogućiti državama članicama da zatraže od druge države članice da provede istražne mjere na temelju uzajamnog priznavanja. EIN-ovi koji se odnose na istražne mjere koje ne postoje ili nisu dostupne u državi članici izvršenja mogu ipak biti izvršeni pribjegavanjem alternativnim istražnim mjerama.

EIN-om se zamjenjuje Konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske Unije ⁽²⁾ iz 2000. i prethodni niz pravnih odredbi u tom području. Uključivanjem postojećih mjera u jedinstveni novi instrument nastoji se pravosudnu suradnju u pogledu istraga učiniti bržom i učinkovitijom. EIN se može koristiti u kaznenim postupcima, ali i u postupcima pred upravnim tijelima, s pravosudnom validacijom, ako postoji kaznena dimenzija. Države članice moraju odlučiti o priznavanju izvršenja EIN-a u roku od 30 dana i provesti istražnu mjeru u roku od 90 dana od donošenja te odluke.

U određenim situacijama EIN se može izdati za ispitivanje osumnjičenika putem video veze kako bi se utvrdilo je li potrebno izdati europski uhiđbeni nalog radi kaznenog gonjenja.

Primjer 1.: Pierre se nedavno preselio iz države članice A u državu članicu B. Postoje dokazi o tome da je on bio sudionik u počinjenju teškog kaznenog djela u državi A. Međutim, nadležna tijela države A trebaju ga ispitati prije mogućnosti donošenja odluke o kaznenom progonu. Pravosudna tijela države A mogu izdati EIN za ispitivanje Pierra putem video veze u državi B.

Primjer 2.: Osim toga, s obzirom na činjenice iz primjera 1., pravosudno tijelo države A može izdati EIN kojim se od nadležnih tijela države B zahtijeva da ispituju Pierra i dostave pisani transkript ispitivanja.

2.5.2. Transfer zatvorenika

Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji

Okvirnom odlukom 2008/909/PUP predviđa se sustav za transfer osuđenih osoba u državu članicu čiji su državljani ili u kojoj imaju uobičajeno boravište, ili drugu državu članicu s kojom imaju bliske veze. Okvirna odluka 2008/909/PUP primjenjuje se i kada je osuđena osoba već u toj državi članici. Pristanak osuđene osobe na transfer nije više preduvjet u svim slučajevima. Ta je Okvirna odluka za države članice zamijenila Konvenciju Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. (ETS br. 112) i njezin Dodatni protokol od 18. prosinca 1997. (ETS br. 167).

U određenim situacijama, umjesto izdavanja europskog uhiđbenog naloga za predaju osobe radi služenja kazne u državi članici u kojoj je kazna izrečena, Okvirna odluka 2008/909/PUP može se koristiti za izvršenje kazne u mjestu u kojem osuđena osoba živi i u kojem bi njezina rehabilitacija mogla biti uspješnija.

⁽¹⁾ SL L 130, 1.5.2014., str. 1.

⁽²⁾ Konvencija o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije koju je Vijeće utvrdilo u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji (SL C 197, 12.7.2000., str. 3.).

Članak 25. Okvirne odluke 2008/909/PUP sadržava i posebnu odredbu u članku 25. o izvršenju kazni zatvora u državi članici izvršenja kad je riječ o predmetima sukladno članku 4. stavku 6. i članku 5. stavku 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu (vidjeti odjeljke 5.4.2. i 5.8.2. ovog Priručnika). U predmetima u kojima se primjenjuje članak 4. stavak 6. ili članak 5. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu mora se primjenjivati i Okvirna odluka 2008/909/PUP za transfere kazne državi članici u kojoj se izvršava.

Primjer 1.

Jerzy je državljanin države članice B i u njoj ima uobičajeno boravište. Tijekom svojeg posjeta državi članici A on počinu kazneno djelo. Osuđen je na dvije godine zatvora u državi A.

Nadležna tijela države A mogu prenijeti kaznu za izvršenje u državi B bez Jerzyjeva pristanka ako se time povećavaju šanse za njegovu rehabilitaciju te se ispunjavaju ostali uvjeti iz Okvirne odluke 2008/909/PUP.

Primjer 2.

Gustav je državljanin države članice B, ali živi u državi članici A u kojoj ima stalni posao te u kojoj živi i njegova obitelj. U državi članici B osuđen je za porezno kazneno djelo te mu je izrečena kazna zatvora. Umjesto izdavanja europskog uhiđenog naloga za izvršenje kazne, nadležna tijela države B mogu prenijeti kaznu zatvora za služenje u državi A.

2.5.3. Europski nalog za nadzor (ENN)

Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru ⁽¹⁾

Okvirnom odlukom 2009/829/PUP uvodi se mogućnost transfera nezatvorske mjere nadzora iz države članice u kojoj se nerezident sumnjiči za počinjenje kaznenog djela u državu članicu čiji je osoba rezident. Time se osumnjičeniku omogućuje da se na njega primijeni mjera nadzora u njegovu uobičajenom okruženju do početka suđenja u drugoj državi članici. Europski nalog za nadzor (ENN) se može koristiti za sve predsudske nezatvorske mjere nadzora, npr. zabranu putovanja i obvezu redovitog javljanja.

O izdavanju naloga za transfer odluke o mjerama nadzora odlučit će država članica koja vodi kazneni progon. Vrste mjera nadzora koje su obuhvaćene nalogom utvrđene su Okvirnom odlukom 2009/829/PUP te naknadnim izjavama svake države članice (navedeno na internetskoj stranici EJN-a). Za transfer mjere nadzora potreban je pristanak osobe na koju se mjera primjenjuje.

Primjer: Sonia živi i radi u državi članici B. Ona je privremeno u državi članici A gdje se protiv nje vodi istraga za prijevare. Pravosuđno tijelo u državi A zna gdje Sonia živi u državi B i smatra da je rizik od izbjegavanja suđenja mali. Umjesto zadržavanja u pritvoru u državi A u predsudskoj fazi pravosuđno tijelo te države može izdati nalog prema kojem se ona redovito mora javljati policijskom tijelu u državi B. Kako bi se Sonia mogla vratiti i ostati u državi B do početka suđenja u državi A, nadležno tijelo u državi A može, uz Sonjin pristanak, izdati ENN prema kojem se ona mora redovito javljati, a koji se priznaje i izvršava u državi B.

2.5.4. Prijenos probacijskih odluka i alternativnih sankcija

Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija ⁽²⁾

Okvirnom odlukom 2008/947/PUP uvodi se primjena načela uzajamnog priznavanja na alternativne sankcije i mjere kojima se olakšava prijevremeni otpust. Ona se odnosi na fazu nakon suđenja.

Njome se pruža mogućnost da se probacijska odluka ili alternativna sankcija izvrše u državi članici različitoj od one u kojoj je osoba osuđena ako osoba pristaje na to.

Primjer: Anna je državljanka države članice A, ali je na godišnjem odmoru u državi članici B. Osuđena je za kazneno djelo u državi B i izrečena joj je kazna rada za opće dobro umjesto zatvorske kazne. Može se vratiti u državu A, nakon čega su nadležna tijela u državi A dužna priznati nalog za rad za opće dobro i nadzirati Annino izvršenje kazne.

⁽¹⁾ SL L 294, 11.11.2009., str. 20.

⁽²⁾ SL L 337, 16.12.2008., str. 102.

2.5.5. Novčane kazne

Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne ⁽¹⁾

Okvirnom odlukom 2005/214/PUP načelo uzajamnog priznavanja primjenjuje na novčane kazne koje su odredila pravosudna ili upravna tijela. Cilj je olakšati izvršenje tih kazni u državama članicama različitim od onih u kojima su one izrečene. Njome se pravosudnom ili upravnom tijelu omogućuje da novčanu kaznu izravno prenese tijelu u drugoj državi članici te da to tijelo prizna i izvrši kaznu bez dodatnih formalnosti.

Područje primjene Okvirne odluke 2005/214/PUP obuhvaća sva kaznena djela (članak 1. Točka (a) podtočke i. i ii.) i „povrede pravnih pravila”, uz uvjet da je žalba moguća pred „sudom koji je nadležan u kaznenim stvarima” (Sud je dao naznake u pogledu potpunijeg pojma u svojoj presudi u predmetu C-60/12 *Baláž* ⁽²⁾, točke 39. i 40.

Postupak se primjenjuje u prekograničnim slučajevima kada je novčana kazna izrečena u jednoj državi članici, a njezino se izvršenje očekuje u državi članici u kojoj počinitelj živi, ima imovinu ili prihod.

U sustavima nekih država članica neplaćena novčana kazna može se pretvoriti u kaznu zatvora. U tim se slučajevima može izdati europski uhiđbeni nalog za izvršenje kazne zatvora. Savjetuje se da se, ako je moguće, Okvirna odluka 2005/214/PUP smatra jednom od metoda za izvršenje plaćanja prije pretvaranja novčane kazne u kaznu zatvora, čime se izbjegava potreba za izdavanjem europskog uhiđbenog naloga.

2.5.6. Transfer kaznenih postupaka

Transfer kaznenih postupaka u državu članicu u kojoj osumnjičenik živi trebalo bi razmotriti u odgovarajućim slučajevima. Pravna je osnova za transfer Konvencija o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima iz 1972. Za države članice koje nisu ratificirale Konvenciju transfer se može temeljiti na općoj nadležnosti u državi članici primateljici za pokretanje kaznene istrage. U tom se slučaju zahtjev obično temelji na članku 21. Konvencije Vijeća Europe o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. (ETS br. 030).

2.6. Pravilo specijalnosti — mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela

Općenito, protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana. To je pravilo specijalnosti, a utvrđeno je u članku 27. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu.

Pravilo specijalnosti podliježe nizu iznimki. Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu državama članicama omogućuje se da, u njihovim odnosima s drugim državama članicama koje su poslale istu obavijest, one obavijeste o odustajanju od pravila specijalnosti, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drukčije u svojoj odluci o predaji (vidjeti članak 27. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Prema informacijama dostupnima Komisiji samo su Estonija, Austrija i Rumunjska poslale takve obavijesti.

Osim toga, u članku 27. stavku 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu navode se ostali slučajevi u kojima se pravilo specijalnosti ne primjenjuje:

- „(a) ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;
- (b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;
- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;
- (d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;

⁽¹⁾ SL L 76, 22.3.2005., str. 16.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 14. studenoga 2013. *Baláž*, C-60/12, ECLI:EU:C:2013:733.

- (e) ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 13.;
- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuju da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika.”

U ostalim je slučajevima potrebno zatražiti pristanak prvotne države članice izvršenja za kazneni progon ili izvršenje drugih kaznenih djela (članak 27. stavak 3. točka (g) Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Pristanak se mora dati ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu, osim ako se primjenjuje obvezni ili mogući razlog za neizvršenje.

Ako je primjenjivo, pravosudno tijelo izvršenja može uvjetovati svoj pristanak jednim od uvjeta koji se odnose na doživotne kazne zatvora te vraćanje državljanina ili osoba koje imaju boravište iz članka 5. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (vidjeti odjeljak 5.8. ovog Priručnika). Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog u tim slučajevima mora pružiti odgovarajuća jamstva (članak 27. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Postupak odustajanja od pozivanja na pravilo specijalnosti uz pristanak pravosudnog tijela izvršenja

Zahtjev za pristanak mora biti poslan na isti način te mora sadržavati iste informacije kao i standardni europski uhiđbeni nalog. Nadležno pravosudno tijelo šalje zahtjev za pristanak izravno pravosudnom tijelu izvršenja koje je predalo osobu. Informacije sadržane u zahtjevu, u skladu s člankom 8. stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, moraju se prevesti prema istim pravilima kao i europski uhiđbeni nalog. Pravosudno tijelo izvršenja mora donijeti odluku najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva (članak 27. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

U svojoj presudi u predmetu C-388/08 PPU *Leymann i Pustovarov* ⁽¹⁾ Sud je ispitao kako utvrditi je li kazneno djelo koje se razmatra „kazneno djelo koje se razlikuje” od onog zbog kojega je osoba predana u smislu članka 27. stavka 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, čime se zahtijeva primjena postupka pristanka navedenog u članku 27. stavku 3. točki (g) i članku 27. stavku 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu. Sud je presudio sljedeće:

„[...] treba provjeriti jesu li sastavni elementi kaznenog djela, prema zakonskom opisu države koja izdaje uhiđbeni nalog, oni na temelju kojih je osoba predana te postoji li odgovarajuća veza između informacija iz uhiđbenog naloga i informacija iz naknadnog postupovnog dokumenta. Izmjene koje se odnose na mjesto i vrijeme počinjenja kaznenog djela dopuštene su ako proizlaze iz dokaza prikupljenih tijekom postupka koji se vodi u državi koja izdaje uhiđbeni nalog u vezi s ponašanjem opisanim u uhiđbenom nalogu, ako se njima ne mijenja priroda kaznenog djela te ako ne dovode do razloga za neizvršenje u skladu s člancima 3. i 4. Okvirne odluke.”

3. POSTUPAK IZDAVANJA EUROPSKOG UHIĐBENOG NALOGA

3.1. Ostali kazneni postupci u tijeku i europski uhiđbeni nalozi koji se odnose na istu osobu

3.1.1. U državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog

Prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga nadležnom se pravosudnom tijelu savjetuje da provjeri jesu li pokrenuti drugi kazneni postupci te jesu li za traženu osobu izdani drugi europski uhiđbeni nalozi u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog.

Ako su u tijeku drugi kazneni postupci protiv tražene osobe u državi članici koja izdaje izvršivi uhiđbeni nalog ili postoje izvršive kazne zatvora, savjetuje se uspostavljanje komunikacije i, ako je moguće, koordinacije s ostalim nacionalnim tijelima prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga. Važno je osigurati da europski uhiđbeni nalog obuhvaća sva kaznena djela za koja će tražena osoba biti kazneno gonjena ili je osuđena u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog. To se savjetuje posebno zbog pravila specijalnosti kojim se može spriječiti kazneni progon ili osuđivanje za kaznena djela različita od onih za koje je država članica izvršenja predala osobu (vidjeti odjeljak 2.6.). Iako se nakon predaje može zatražiti pristanak tražene osobe ili države članice izvršenja za kazneno gonjenje ili izvršenje kazne za ta kaznena djela (vidjeti članak 27. stavak 3. točke (f) i (g) Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu), praksa je pokazala da dobivanje pristanka može biti složeno i sporo.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 1. prosinca 2008. *Leymann i Pustovarov*, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

Ako je to moguće, sva bi kaznena djela trebala navesti u jednom europskom uhiđenom nalogu jer je time postupak u državi članici izvršenja brži i učinkovitiji. Ako je za istu osobu već prije izdan europski uhiđbeni nalog, taj bi se nalog, ako je to moguće, mogao zamijeniti novim nalogom koji obuhvaća kaznena djela iz prethodnog naloga te nova kaznena djela. Ako je za osobu prethodno izdano upozorenje za uhićenje, ono bi se trebalo ažurirati kako bi se uključilo u novi europski uhiđbeni nalog. Moguće je unijeti više od jednog europskog uhiđenog naloga po upozorenju za uhićenje (vidjeti točku 3.1. Priručnika SIRENE).

3.1.2. U drugoj državi članici

Ako postoje naznake da su u tijeku drugi kazneni postupci protiv tražene osobe u drugoj državi članici ili državama članicama, ili postoje izvršive kazne zatvora, bilo bi korisno prije izdavanja europskog uhiđenog naloga uspostaviti kontakt s nadležnim tijelima druge države članice ili država članica. U tim bi slučajevima nadležna tijela različitih država članica mogla istražiti mogućnost koordiniranja koja bi država članica trebala izdati (prvi) europski uhiđbeni nalog te mogućnost prenošenja kaznenih postupaka u jednu, ili barem manji broj, država članica.

Nadležna bi tijela trebala provjeriti u SIS-u je li za istu osobu izdano upozorenje za uhićenje u drugoj državi članici. Više država članica može unijeti upozorenje za uhićenje za istu osobu. Ako dođe do uhićenja ured SIRENE države članice izvršenja istodobno će obavijestiti sve dotične države članice (vidjeti točku 3.2. Priručnika SIRENE).

Nadležna tijela također mogu kontaktirati Eurojust ili kontaktne točke EJR-a ili oboje ili izravno kontaktirati nadležno tijelo druge države članice ⁽¹⁾.

Valja napomenuti da ako je država članica izvršenja zaprimila veći broj europskih uhiđenih naloga za traženu osobu, ona u svakom slučaju mora odlučiti gdje će tražena osoba biti prvo predana (vidjeti odjeljak 5.10.) Stoga bi prije izdavanja većeg broja europskih uhiđenih naloga moglo biti učinkovitije dogovoriti se među nadležnim pravosudnim tijelima izdavanja o tome kojoj bi državi članici tražena osoba trebala prvo biti predana. Iako dogovori u vezi s usporednim europskim uhiđenim nalogima postignuti između pravosudnih tijela izdavanja nisu obvezujući za nadležno pravosudno tijelo izvršenja, ono bi ih trebalo uzeti u obzir.

Stoga se u pogledu tih dogovora savjetuje i popunjavanje odjeljka „f“ (Ostale okolnosti važne za predmet) obrasca europskog uhiđenog naloga kako bi nadležna pravosudna tijela izvršenja odmah bila svjesna tih okolnosti.

3.2. Ispunjavanje obrasca europskog uhiđenog naloga

Detaljne upute za ispunjavanje obrasca europskog uhiđenog naloga utvrđene su u Prilogu III.

3.2.1. Informacije koje su uvijek potrebne

Pravosudno tijelo izvršenja trebalo bi uvijek raspolagati minimalnim potrebnim informacijama kako bi moglo odlučiti o predaji (vidjeti članak 15. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu). Pravosudno tijelo izvršenja treba posebice moći potvrditi identitet osobe i procijeniti primjenjuju li se ikakvi razlozi za neizvršenje. Također, ono bi trebalo obratiti posebnu pažnju na opis kaznenog djela/kaznenih djela u obrascu europskog uhiđenog naloga.

Koje točno informacije treba omogućiti ovisi o okolnostima svakog predmeta. Međutim, dobro je imati na umu da nadležno pravosudno tijelo koje prima nalog možda zna malo ili ništa o predmetu zbog kojeg se izdaje europski uhiđbeni nalog ili o pravnom sustavu države članice koja izdaje nalog. Stoga je ključno da nadležna pravosudna tijela koja izdaju uhiđbeni nalog osiguraju da je informacija u europskom uhiđenom nalogu jasna, točna i sveobuhvatna. Ako se europski uhiđbeni nalog ispuni pravilno, nisu potrebni dodatni dokumenti.

Iskustvo je pokazalo da su zahtjevi za dodatne informacije između nadležnih pravosudnih tijela koja izdaju uhiđbeni nalog i nadležnih pravosudnih tijela izvršenja jedan od glavnih uzroka kašnjenja u provedbi europskih uhiđenih naloga. To često rezultira prekoračenjem rokova utvrđenih Okvirnom odlukom o europskom uhiđenom nalogu (vidjeti odjeljak 4.1. o rokovima).

3.2.2. Korisne dopunske informacije od nadležnog pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog

Fotografije i otisci prstiju tražene osobe moraju se dodati upozorenju u SIS-u, ako su dostupni. Osim toga, uvijek bi trebalo omogućiti kontaktne podatke i broj mobilnog telefona dežurnog ureda i odgovorne osobe kako bi ih se moglo odmah i u bilo koje doba dana obavijestiti o pronalasku tražene osobe.

⁽¹⁾ Za opći uvod o zadaćama Eurojusta i EJR-a vidjeti dokument „Pomoć u međunarodnoj suradnji u kaznenim stvarima za stručnjake – Europska pravosudna mreža i Eurojust – Što možemo učiniti za vas?“, dostupan na internetskim stranicama EJR-a (<https://www.ejncrimjust.europa.eu>) i Eurojusta (<http://www.eurojust.europa.eu>).

Kada postoji vjerojatnost da će država članica izvršenja zahtijevati jamstva države članice koja izdaje uhiđbeni nalog na temelju članka 5. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, savjetuje se da se važne informacije navedu u europskom uhiđbenom nalogu. Na primjer, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog može već navesti svoj pristanak na vraćanje tražene osobe državi članici izvršenja pod posebnim uvjetima (vidjeti odjeljak 5.8.).

3.3. Slanje europskog uhiđbenog naloga

Postupak slanja europskog uhiđbenog naloga ovisi o tome zna li pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog gdje se tražena osoba nalazi (članak 9. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). U većini je slučajeva lokacija na kojoj se osoba nalazi nepoznata ili nije potvrđena te bi europski uhiđbeni nalog trebalo poslati svim državama članicama putem SIS-a. Čak i ako je lokacija na kojoj se osoba nalazi poznata pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog može odlučiti izdati upozorenje u SIS-u (članak 9. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

3.3.1. Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi nepoznata

Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi nepoznata, europski uhiđbeni nalog trebalo bi poslati svim državama članicama. U tu bi se svrhu u SIS-u trebalo izdati upozorenje za uhićenje ili predaju u skladu s člankom 26. Odluke o SIS-u II. Važno je naglasiti da pravosudno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog mora taj nalog izdati prije unosa upozorenja u SIS.

Ako je to moguće, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog trebalo bi nacionalnom uredu SIRENE preko nadležnog policijskog tijela poslati presliku originalnog europskog uhiđbenog naloga i sve važne informacije o traženoj osobi.

Ured SIRENE države članice koja izdaje uhiđbeni nalog provjerava jesu li informacije potpune (npr. jesu li dostupne fotografije i otisci prstiju te mogu li se priložiti), prilaže presliku originalnog europskog uhiđbenog naloga uz upozorenje zajedno s prijevodom, ako je dostupan, i potvrđuje unos upozorenja u SIS. Osim toga, ured SIRENE priopćava sadržaj europskog uhiđbenog naloga svim ostalim uredima SIRENE putem razmjene dopunskih informacija (obrazac A). Obrazac A izdaje se na engleskom jeziku. Važno je navesti na obrascu A (polje 311) ako je potraga za osobom ograničena samo na državna područja određenih država članica (zemljopisno usmjerena potraga).

Nakon primitka obrasca A svi ostali uredi SIRENE provjeravaju jesu li informacije u obrascu A i europskom uhiđbenom nalogu potpune. U skladu s člankom 25. Odluke o SIS-u II ured SIRENE može, pod sudskim nadzorom, provjeriti je li očito da će izvršenje europskog uhiđbenog naloga morati biti odbijeno te, ako jest, dodati oznaku uz upozorenje kojom se sprječava uhićenje. Tijekom tog postupka provjere upozorenje treba biti i dalje dostupno krajnjim korisnicima. Treba napomenuti da ako država članica ne izvrši europski uhiđbeni nalog i odluči označiti upozorenje, ono će i dalje biti vidljivo krajnjim korisnicima. Djelovanje stoga neće biti uhićenje tražene osobe već njezino lociranje (odjeljak 3.6. Priručnika SIRENE).

Uredi SIRENE koji primaju nalog provjeravaju i nacionalne baze podataka, kao što su policijski i zatvorski sustavi, kako bi provjerili je li im tražena osoba poznata te služi li možda kaznu zatvora za drugo kazneno djelo. Ako se na temelju takve provjere osoba locira, ured SIRENE prosljeđuje informacije iz obrasca A nadležnom tijelu koje će izvršiti europski uhiđbeni nalog.

Upozorenje za uhićenje vidljivo je nadležnim tijelima svih država članica (obično tijelima kaznenog progona i pravosudnim tijelima). Ako je osoba otkrivena i uhićena na temelju upozorenja u SIS-u u drugoj državi članici, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog bit će obaviješteno putem nacionalnog ureda SIRENE.

Upozorenje za uhićenje u SIS-u koje sadržava presliku originalnog europskog uhiđbenog naloga predstavlja i ima isti učinak kao europski uhiđbeni nalog (Odluka o SIS-u II, članak 31. stavak 1.). Od početka rada druge generacije SIS-a slanje preslike originalnog europskog uhiđbenog naloga u papirnatom obliku više nije potrebno jer se preslika originalnog naloga odmah prilaže upozorenju. Međutim, s obzirom na to se originalni europski uhiđbeni nalog izdaje na jeziku države koja izdaje uhiđbeni nalog, a obrazac A na engleskom jeziku, pravosudno tijelo koje izdaje nalog možda će morati poslati prevedeni europski uhiđbeni nalog državi članici izvršenja nakon uhićenja tražene osobe. Moguće je i uz upozorenje odmah priložiti primjerak prijevoda europskog uhiđbenog naloga na jedan ili više službenih jezika Unije.

Na internetskoj stranici EJN-a (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) nalazi se popis jezika koje prihvaćaju države članice (vidjeti odjeljak 3.4.).

Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog trebalo bi osigurati da se upozorenje uneseno u SIS čuva samo onoliko dugo koliko je potrebno za ostvarenje svrhe radi koje je uneseno (Odluka o SIS-u II, članak 44. stavak 1.). To znači da je upozorenje potrebno izbrisati nakon povlačenja europskog uhiđbenog naloga (vidjeti odjeljak 10.4. ovog Priručnika) ili predaje osobe (odjeljak 3.11. Priručnika SIRENE).

3.3.2. Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi poznata

Ako je lokacija na kojoj se tražena osoba nalazi poznata, pravosuđno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog može taj nalog izravno poslati tijelu nadležnom za izvršenje u državi članici izvršenja (članak 9. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Ako pravosuđno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog ne zna koje je nadležno pravosuđno tijelo izvršenja, ono mora zatražiti potrebne informacije, uključujući i putem kontaktnih točaka u okviru Europske pravosudne mreže s ciljem dobivanja tih informacija od države članice izvršenja (članak 10. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Atlas na internetskoj stranici EJN-a također (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) sadržava informacije o nadležnim tijelima u svim državama članicama i njihove kontaktne podatke.

Kako bi se smanjio rizik od bijega tražene osobe, pravosuđno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog može taj nalog poslati svojem nacionalnom uredu SIRENE radi slanja drugim državama članicama putem SIS-a (vidjeti odjeljak 3.3.1.). Zahvaljujući upozorenju u SIS-u policijska tijela u državama članicama znaju da se osoba traži radi uhićenja. Međutim, svim uredima SIRENE trebalo bi jasno navesti da je lokacija na kojoj se osoba nalazi poznata kako bi se izbjeglo nepotrebno provjeravanje je li osoba poznata ili se nalazi na njihovu državnom području.

3.3.3. Slanje europskog uhiđbenog naloga državama članicama koje ne upotrebljavaju Schengenski informacijski sustav (SIS)

Trenutačno sljedeće države članice ne upotrebljavaju SIS: Irska i Cipar. Ako se zahtijeva slanje tim državama članicama, europski uhiđbeni nalog može se poslati izravno ili putem odgovarajućeg nacionalnog ureda Interpol. Slanje putem Interpol predviđeno je člankom 10. stavkom 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu.

Međutim, valja napomenuti da u nekim državama članicama upozorenje Interpol ne predstavlja razlog za uhićenje. Stoga je važno u upozorenju jasno navesti postojanje europskog uhiđbenog naloga jer on uvijek podrazumijeva obvezu uhićenja tražene osobe.

3.4. Prijevod europskog uhiđbenog naloga

Obrazac europskog uhiđbenog naloga mora biti ispunjen na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice izvršenja, ili preveden na te jezike. Međutim, kada država članica izvršenja navede u izjavi da će također prihvatiti prijevod na jedan ili više službenih jezika institucija Unije, alternativno je moguće prevesti europski uhiđbeni nalog na jedan od tih jezika (članak 8. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Na internetskoj stranici EJN-a (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu> — alat *Fiches belges*) nalazi se popis jezika koje prihvaćaju države članice.

Ako se europski uhiđbeni nalog šalje putem SIS-a, država članica koja izdaje uhiđbeni nalog može uz upozorenje priložiti primjerak prijevoda naloga na jedan ili više službenih jezika institucija Unije kako je predviđeno člankom 27. stavkom 2. Odluke o SIS-u II. Ti prijevodi zajedno s obrascem A trebali bi služiti kao dostatna osnova za provođenje provjera navedenih u odjeljku 3.3.1. ovog Priručnika. Valja napomenuti da to ne utječe na obvezu prevođenja europskog uhiđbenog naloga na jezik koji država članica izvršenja prihvaća.

Ako se može predvidjeti gdje se tražena osoba nalazi, možda je bolje unaprijed prevesti europski uhiđbeni nalog na jezik te države članice. Time se olakšava poštivanje kratkih rokova za izvršenje europskog uhiđbenog naloga.

U slučajevima kada se europski uhiđbeni nalog šalje izravno pravosuđnom tijelu izvršenja ili središnjem tijelu, uz njega mora biti poslan i prijevod. Budući da se europski uhiđbeni nalog obrađuje i izvršava kao žurni predmet (članak 17. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu) država članica koja izdaje uhiđbeni nalog trebala bi poslati prijevod što je moguće prije te, u svakom slučaju, prije isteka roka koji je država članica odredila za dobivanje prevedenog europskog uhiđbenog naloga (vidjeti odjeljak 4.3. ovog Priručnika).

Pri prevođenju se mora koristiti standardni obrazac europskog uhiđbenog naloga koji je dostupan na sva 24 službena jezika Unije. Sve jezične verzije obrasca dostupne su na internetskoj stranici EJN-a (Pravosudna knjižnica i Zbirka, u formatima pdf i Word).

3.5. Nakon uhićenja tražene osobe: suradnja i komunikacija s nadležnim tijelima države članice izvršenja

Nakon što se traženu osobu uhiti u drugoj državi članici nadležna tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog trebala bi žurno odgovoriti na zahtjeve za tu informaciju i druge zahtjeve tijela države članice izvršenja. Nadležnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog savjetuje se da pogledaju DIO II. ovog Priručnika za smjernice o dobroj suradnji i komunikaciji s nadležnim tijelima države članice izvršenja. EJN ili Eurojust mogu pomoći ako dođe do problema u komunikaciji. Uredi SIRENE također redovito pomažu u komunikaciji ako je osoba uhićena na temelju upozorenja za uhićenje izdanog u SIS-u.

Ako pravosuđno tijelo koje ga izdaje odluči povući europski uhiđbeni nalog treba o tome bez odgode obavijestiti pravosuđno tijelo izvršenja, posebice kada je tražena osoba lišena slobode. Mora osigurati i da je upozorenje u SIS-u izbrisano.

Pravosuđno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u bilo koje doba može pravosuđnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije (članak 15. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

DIO II.: IZVRŠENJE EUROPSKOG UHIĐBENOG NALOGA

4. POSTUPAK IZVRŠENJA EUROPSKOG UHIĐBENOG NALOGA

4.1. Rokovi za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga

Utvrđeni su strogi rokovi za izvršenje europskog uhiđbenog naloga. Oni ovise o tome pristaje li tražena osoba na predaju. Naglašava se da se unatoč rokovima svi europski uhiđbeni nalozi moraju obrađivati i izvršavati kao **žurni predmeti** (članak 17. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Ako tražena osoba pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od **10 dana nakon njezina pristanka** (članak 17. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Ako tražena osoba ne pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od **60 dana od uhićenja** tražene osobe (članak 17. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

U skladu s Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu pristanak se u načelu ne može opozvati. Svaka država članica može, međutim, propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na pravilo specijalnosti (vidjeti odjeljak 2.6.) mogu biti opozvani u skladu s pravilima primjenjivima u njezinu nacionalnom pravu. Ako tražena osoba opozove vlastiti pristanak, početni rok od 10 dana prestaje se primjenjivati te novi rok iznosi 60 dana, počevši od dana uhićenja (članak 13. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Pri utvrđivanju roka ne uzima se u obzir razdoblje od dana davanja pristanka do dana opoziva.

Iznimno, ako se u određenom slučaju europski uhiđbeni nalog ne može izvršiti u navedenim primjenjivim rokovima, ovi rokovi se mogu produljiti za **dodatnih 30 dana**. U tom slučaju pravosuđno tijelo izvršenja mora o tome odmah obavijestiti pravosuđno tijelo koje je izdalo uhiđbeni nalog i navesti razloge kašnjenja (članak 17. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Kako je Sud presudio u presudi u svojoj presudi u predmetu C-168/13 PPU *Jeremy F.* ⁽¹⁾ svaka žalba protiv odluke o predaji sa suspenzivnim učinkom predviđene nacionalnim zakonodavstvom mora u svakom slučaju biti u skladu sa rokovima za donošenje pravomoćne odluke koji su je predviđeni Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu.

U svojoj presudi u predmetu C-237/15 PPU *Lanigan* ⁽²⁾ Sud je presudio da istek rokova za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga ne oslobađa nadležni sud od obveze donošenja odluke u tom pogledu i ne sprječava, sam po sebi, zadržavanje tražene osobe. Puštanje tražene osobe na slobodu, zajedno s mjerama nužnima za sprječavanje bijega, mora se odrediti ako je trajanje zadržavanja u pritvoru prekomjerno.

Dužnost obavješćivanja Eurojusta o kašnjenjima

Ako država članica ne može poštovati rokove, nadležna tijela moraju obavijestiti Eurojust, navodeći razloge za kašnjenje (članak 17. stavak 7. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). S obzirom na ključnu važnost poštovanja rokova u postupku europskog uhiđbenog naloga, Eurojust nadgleda predmete u kojima se ti rokovi nisu mogli poštovati, ako je o tome obaviješten. Na temelju toga Eurojust može pomoći u otkrivanju problema koji dovode do kašnjenja. U mnogim slučajevima Eurojust može pomoći nadležnim tijelima da postupak bude u zadanim rokovima, npr. olakšavanjem razmjene informacija između nadležnih tijela.

4.2. Rokovi za predaju tražene osobe (nakon odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga)

Rok za predaju tražene osobe počinje teći odmah nakon donošenja konačne odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga. Dotična tijela trebala bi što je moguće prije dogovoriti predaju osobe (članak 23. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Predaja se u svakom slučaju mora obaviti najkasnije **deset dana** nakon donošenja pravomoćne odluke o izvršenju (članak 23. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Zbog toga je bez odgode potrebno dogovoriti praktične elemente predaje.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 30. svibnja 2013. *Jeremy F.*, C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 16. srpnja 2015. u predmetu *Lanigan* C-237/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:474.

Ako je predaja tražene osobe u roku od 10 dana spriječena okolnostima na koje ne može utjecati ni jedna od država članica, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog moraju odmah stupiti u kontakt i dogovoriti novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se mora obaviti u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma (članak 23. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

U svojoj presudi u predmetu C-640/15 *Vilkas* ⁽¹⁾ Sud je zaključio da pravosudno tijelo izvršenja može s tijelom koje izdaje uhidbeni nalog dogovoriti novi datum predaje, čak i ako prethodna dva pokušaja predaje nisu uspjela zbog otpora koji je tražena osoba pružila, ako tijela nisu mogla predvidjeti taj otpor i ako se posljedice tog otpora na predaju nisu mogle izbjeći ni uz svu potrebnu pažnju navedenih tijela, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Ista su tijela dužna dogovoriti novi datum predaje u slučaju isteka rokova utvrđenih člankom 23.

U vezi odgode predaje zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ozbiljne bolesti tražene osobe, vidjeti odjeljak 5.9.1.

4.3. Prijevod europskog uhidbenog naloga

Pravosudno tijelo izvršenja može odrediti rok za dostavu prijevoda europskog uhidbenog naloga. Europskog uhidbeni nalog se prevodi na jednom od službenih jezika države članice izvršenja ili na drugi jezik za kojeg je ta država članica navela da ga prihvaća. Pravosudna tijela izvršenja snažno se potiču da taj rok bude **od šest do deset kalendarskih dana**.

Iskustvo je pokazalo da je rok kraći od šest dana često prekratak za dostavu prijevoda odgovarajuće kvalitete. Dopuštanje roka duljeg od deset dana može se protumačiti kao pretjerano produljenje postupka, posebice ako je tražena osoba u pritvoru.

4.4. Komunikacija između nadležnih pravosudnih tijela država članica prije odluke o predaji

4.4.1. Kada uspostaviti komunikaciju

Dopunske informacije potrebne za odluku o predaji

Zahtjevi za dopunske informacije trebali bi se slati u iznimnim slučajevima. Komunikacija bi se trebala odvijati preko ureda SIRENE upotrebom odgovarajućih obrazaca (obrazac M). Europski uhidbeni nalog djeluje u skladu s općom pretpostavkom da pravosudno tijelo izvršenja može odlučiti o predaji na temelju informacija iz europskog uhidbenog naloga. Ta pretpostavka počiva na načelu uzajamnog priznavanja i na potrebi za brzim donošenjem odluke o predaji. Zahtjevi za dopunske informacije ipak su u nekim situacijama potrebni kako bi se poštovala dužnost izvršenja europskog uhidbenog naloga.

Ako su informacije koje je dostavila država članica koja izdaje uhidbeni nalog nedostadne da pravosudno tijelo izvršenja donese odluku o predaji, pravosudno tijelo izvršenja mora uspostaviti komunikaciju s pravosudnim tijelom koje izdaje uhidbeni nalog radi dobivanja potrebnih dopunskih informacija. Važno je napomenuti da je to u Okvirnoj odluci o europskom uhidbenom nalogu prikazano kao **dužnost** tijela izvršenja (članak 15. stavak 2.).

Komunikacija između pravosudnih tijela koja izdaju uhidbeni nalog i pravosudnih tijela izvršenja prije odluke o predaji trebala bi se prvenstveno odnositi na dopunske informacije koje su ključne za donošenje odluke o predaji (vidjeti odjeljak 5.6.). Stoga bi se zahtjevi za dopunske informacije trebali posebice ticati sadržaja nužnog u obrascu europskog uhidbenog naloga koji je potreban za procjenu mogućnosti izvršenja europskog uhidbenog naloga te primjenjivosti razloga za odbijanje.

U skladu s načelom uzajamnog priznavanja pravosudno tijelo izvršenja ne smije dovesti u pitanje osnovanost odluka pravosudnih tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog.

Komunikacija bi uvijek trebala biti što brža te u svakom slučaju unutar rokova za europski uhidbeni nalog iz članka 17. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu.

Tipične situacije u kojima dopunske informacije mogu biti potrebne su one kada:

- (a) važan dio obrasca europskog uhidbenog naloga nije ispunjen;
- (b) sadržaj europskog uhidbenog naloga nije jasan;
- (c) u europskom uhidbenom nalogu postoji očita pogreška; ili
- (d) nije sigurno je li na temelju europskog uhidbenog naloga uhićena prava osoba.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 25. siječnja 2017. u predmetu *Vilkas*, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

Prije pozivanja na razlog za odbijanje

Pravosudno tijelo izvršenja može u mnogim situacijama prije odlučivanja o primjeni razloga za neizvršenje kontaktirati pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog. Na primjer, to može biti korisno za određivanje postoje li druge mjere pravosudne suradnje koje bi se mogle upotrijebiti ako se europski uhiđbeni nalog ne može izvršiti.

Ostali razlozi za komuniciranje

Dodatna komunikacija može, na primjer, biti potrebna:

- (a) za dobivanje jamstava države članice koja izdaje uhiđbeni nalog u pogledu doživotnih kazni zatvora ili za vraćanje državljana ili osoba koje imaju boravište radi izdržavanja kazne zatvora u državi članici izvršenja (vidjeti odjeljak 5.8.) te
- (b) u slučaju više europskih uhiđbenih naloga koji se odnose na istu osobu (vidjeti odjeljak 5.10.).

4.4.2. Kako komunicirati

Europski uhiđbeni nalog temelji se na načelu izravnog kontakta između nadležnih tijela. Prednosti su izravne komunikacije između pravosudnih tijela koja izdaju uhiđbeni nalog i pravosudnih tijela izvršenja da je ona brza i pouzdana.

Međutim, komunikacija se mora odvijati preko središnjih tijela ako je dotična država članica iskoristila mogućnost određivanja središnjeg tijela za službenu korespondenciju u skladu s člankom 7. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu. Informacije o državama članicama koje su iskoristile tu mogućnost mogu se pronaći na internetskoj stranici EJN-a (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

Pravosudni atlas (kontaktne podaci)

Kontaktne podaci nadležnih tijela država članica mogu se pronaći u Atlasu na internetskoj stranici EJN-a (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>). Atlas je razvijen u svrhu pronalaska tijela koje je lokalno nadležno za zaprimanje odluke koju treba izvršiti te kontaktiranja odgovarajuće osobe radi rješavanja praktičnih pitanja u vezi s europskim uhiđbenim nalogom i drugim instrumentima uzajamnog priznavanja.

Načini komuniciranja

U Okvirnoj odluci o europskom uhiđbenom nalogu nisu navedena posebna pravila u pogledu oblika ili postupaka komuniciranja nakon primitka europskog uhiđbenog naloga. Komunikacija se može voditi svim dostupnim, dovoljno sigurnim sredstvima (naprimjer telefonom, e-poštom). Najučinkovitije je komunicirati izravno uz minimum formalnosti i, ako je moguće, upotrebu zajedničkog jezika.

Savjetuje se da jezik pisane komunikacije bude što jednostavniji. Trebalo bi izbjegavati ili objasniti izraze i koncepte koji mogu imati različite konotacije u različitim pravnim sustavima. Time će se izbjeći nesporazumi i problemi s prijevodima.

Uspješna komunikacija pomaže u tome da postupak bude brz, da se izbjegavaju nesporazumi te poštuju kratki rokovi utvrđeni člankom 17. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (vidjeti odjeljke 4.1. i 4.2. ovog Priručnika o rokovima).

Uvijek žurno

Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog mora žurno obrađivati zahtjeve za dodatne informacije. Pravosudno tijelo izvršenja može odrediti (razumni) rok za primitak tih informacija uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (članak 15. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Nadležna bi tijela trebala uzeti u obzir i kašnjenja koja mogu uzrokovati zahtjevi za dodatne informacije te pokušati minimalizirati takva kašnjenja.

Kontaktne točke EJN-a ili Eurojusta mogu olakšati komunikaciju

Kontaktne točke EJN-a ili nacionalnih članova Eurojusta mogu olakšati komunikaciju s tijelima drugih država članica svojim dodatnim sredstvima. EJN i Eurojust mogu osigurati brzu i neformalnu komunikaciju između predstavnika pravosudnih sustava svih država članica.

Komuniciranje uz pomoć EJN-a ili Eurojusta u skladu s njihovim posebnim ulogama posebice se savjetuje u hitnim slučajevima i/ili ako je teško stupiti u kontakt s odgovarajućim tijelom.

Na primjer, alati na internetskoj stranici EJN-a (Pravosudni atlas, *Fiches belges*) i kontaktne točke EJN-a mogu pomoći u pronalasku nadležnih pravosudnih tijela izvršenja i omogućiti informacije o posebnim zahtjevima u državi članici izvršenja, a nacionalni član Eurojusta trebao bi biti uključen ako je riječ o opetovanim kažnjenjima ili odbijanju izvršenja, ili ako je riječ o europskim uhiđenim nalogima koji se preklapaju. Osim toga, sigurna telekomunikacijska veza EJN-a može se upotrebljavati kao sredstvo za slanje europskih uhiđenih naloga, kako je predviđeno člankom 10. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu. Dobrom se praksom smatra napomenuti u obrascu europskog uhiđenog naloga ako su kontaktne točke EJN-a ili nacionalni članovi Eurojusta ili druge osobe zadužene za slučaj bili uključeni u pripremu europskog uhiđenog naloga ⁽¹⁾.

Uloga ureda SIRENE

Kad je riječ o upozorenjima za uhićenje izdanima u SIS-u, uredi SIRENE nadležni su za razmjenu informacija od trenutka kada je osoba pronađena („pronalazak osobe”) najmanje do početka službenog postupka predaje. Pravosudna tijela trebaju ured SIRENE obavještavati o svim događanjima od trenutka pronalaska osobe do pravomoćne odluke o izvršenju europskog uhiđenog naloga.

4.5. Dužnost pravosudnog tijela izvršenja da obavijesti pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog nakon donošenja odluke o izvršenju

Nakon donošenja odluke o predaji tražene osobe pravosudno tijelo izvršenja dužno je obavijestiti tijelo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog o svojoj odluci te vremenu zadržavanja.

4.5.1. Informacije o odluci u pogledu predaje

Pravosudno tijelo izvršenja mora pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog obavijestiti o odluci u pogledu predaje. Neovisno o tome hoće li tražena osoba biti predana, obavijest se mora poslati **odmah nakon donošenja odluke** kako bi tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog mogla poduzeti odgovarajuće korake. Dužnost hitnog obavješćivanja države članice koja izdaje uhiđbeni nalog proizlazi iz članka 22. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu.

U tu se svrhu savjetuje korištenje standardnog obrasca iz Priloga VII. ovom Priručniku. Preporučuje se i da pravosudno tijelo izvršenja o odluci **izravno** obavijesti pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog jer se time osigurava brza i jasna komunikacija (vidjeti odjeljak 4.4.2. ovog Priručnika).

Svako odbijanje izvršenja europskog uhiđenog naloga mora biti obrazloženo (članak 17. stavak 6. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Važno je da pravosudna tijela izvršenja **jasno navedu kaznena djela na koja se odnosi odluka o predaji**. To je bitno zbog pravila specijalnosti koje je utvrđeno u članku 27. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu (vidjeti odjeljak 2.6. ovog Priručnika). Pravilo specijalnosti može spriječiti državu članicu koja izdaje uhiđbeni nalog od vođenja kaznenog progona za kaznena djela počinjena prije predaje, a koja su različita od onih za koje je tražena osoba predana.

Ako je europski uhiđbeni nalog bio unesen u SIS, pravosudno tijelo izvršenja trebalo bi o odluci obavijestiti svoj nacionalni ured SIRENE.

4.5.2. Informacije o vremenu zadržavanja

Sve informacije u vezi s trajanjem zadržavanja tražene osobe na temelju europskog uhiđenog naloga moraju biti poslane pravosudnom tijelu koje je izdalo uhiđbeni nalog. Okvirnom odukom o europskom uhiđenom nalogu zahtijeva se da se te informacije dostave **u trenutku predaje** (članak 26. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu). Te informacije može poslati pravosudno tijelo izvršenja ili za to određeno središnje tijelo.

Važno je da tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog znaju točno vrijeme zadržavanja. To se razdoblje mora oduzeti od pravomoćne kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode (članak 26. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Standardni obrazac u Prilogu VII. sadržava prostor za unos informacija o vremenu zadržavanja.

⁽¹⁾ Za opći uvod o zadaćama Eurojusta i EJN-a vidjeti dokument „Pomoć u međunarodnoj suradnji u kaznenim stvarima za stručnjake – Europska pravosudna mreža i Eurojust — Što možemo učiniti za vas?“, dostupan na internetskim stranicama EJN-a (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>) i Eurojusta (<http://www.eurojust.europa.eu>).

U svojoj presudi u predmetu C-294/16 PPU JZ ⁽¹⁾ Sud je presudio:

„47. [...] pojam ‚zadržavanje‘ u smislu članka 26. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 mora se tumačiti na način da se njime ne obuhvaća samo zatvaranje, već i bilo koja mjera ili niz mjera određenih dotičnoj osobi kojima se zbog vrste, trajanja, učinaka i načina izvršenja tih mjera osobu lišava slobode na način koji se može usporediti sa zatvaranjem.

[...]

53. Naime, prilikom primjene članka 26. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 pravosužno tijelo države članice koja je izdala europski uhiđbeni nalog mora ispitati treba li mjere poduzete u odnosu na dotičnu osobu u državi članici izvršenja smatrati oduzimanjem slobode, u smislu točke 47. ove presude, i predstavljaju li stoga zadržavanje u smislu članka 26. stavka 1. Ako u okviru tog ispitivanja pravosužno tijelo zaključi da je tako, članak 26. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 nalaže da se od vremena oduzimanja slobode toj osobi u državi članici koja je izdala europski uhiđbeni nalog oduzme ukupno vrijeme u kojem su te mjere bile primijenjene.

[...]

55. Međutim, ako se člankom 26. stavkom 1. te Okvirne odluke samo određuje minimalna razina zaštite temeljnih prava osobe na koju se primjenjuje europski uhiđbeni nalog, ne može se tumačiti, kako je nezavisni odvjetnik naveo u točki 72. svojeg Mišljenja, kao da se njime sprječava pravosužno tijelo države članice koja je izdala uhiđbeni nalog da samo na temelju nacionalnog prava oduzme od ukupnog vremena zadržavanja koje bi dotična osoba trebala odslužiti u toj državi članici sve ili dio vremena tijekom kojeg je osoba u državi članici izvršenja bila podložna mjerama koje ne uključuju lišavanje slobode već samo njezino ograničavanje.

56. Konačno, treba imati na umu da tijekom ispitivanja navedenog u točki 53. ove presude pravosužno tijelo države članice koja je izdala europski uhiđbeni nalog može, na temelju članka 26. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, zatražiti od nadležnog tijela države članice izvršenja da dostavi sve informacije koje smatra potrebnima.”

4.6. Zadržavanje tražene osobe u državi članici izvršenja

Nakon uhićenja tražene osobe na temelju europskog uhiđbenog naloga pravosužno tijelo izvršenja mora odlučiti treba li osobu zadržati u pritvoru ili osloboditi do donošenja odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga. Zadržavanje stoga nije nužno potrebno i osoba u svakom trenutku može biti privremeno puštena na slobodu u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja (članak 12. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Ako se osobu ne zadržava u pritvoru, nadležno tijelo države članice izvršenja mora poduzeti sve mjere koje smatra potrebnima kako bi spriječilo bijeg te osobe (članak 12. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Te mjere mogu uključivati, na primjer, zabranu putovanja ili obvezu redovitog javljanja i elektronički nadzor.

Odluka o zadržavanju donosi se u skladu s nacionalnim pravom te u skladu s člankom 6. Povelje Europske Unije o temeljnim pravima kojim se predviđa da svatko ima pravo na slobodu i osobnu sigurnost, te se njome utvrđuju uvjeti i ograničenja korištenja zadržavanja u prethodnoj fazi u postupcima na temelju europskog uhiđbenog naloga.

U svojoj presudi u predmetu C-237/15 PPU *Lanigan* (Presuda od 16. srpnja 2015.) Sud je presudio:

„Članak 15. stavak 1. i članak 17. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP [...] treba tumačiti na način da pravosužno tijelo izvršenja ostaje u obvezi donijeti odluku o izvršenju europskog uhiđbenog naloga i nakon isteka rokova utvrđenih u navedenom članku 17.

Članak 12. navedene Okvirne odluke, u vezi s njezinim člankom 17. u svjetlu članka 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se u navedenom slučaju ne protivi zadržavanju tražene osobe, u skladu s pravom države članice izvršenja, čak i ako ukupno trajanje razdoblja zadržavanja te osobe premašuje navedene rokove, pod uvjetom da to trajanje nije pretjerano s obzirom na obilježja postupka u predmetu iz glavnog postupka, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev. Ako pravosužno tijelo izvršenja odluči okončati zadržavanje tražene osobe, tada je dužno njezino privremeno puštanje na slobodu popratiti svakom mjerom koju smatra nužnom radi sprječavanja njezina bijega, kao i osigurati ispunjavanje materijalnih preduvjeta potrebnih za učinkovitu predaju tražene osobe sve dok se ne donese konačna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga.”

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 28. srpnja 2016. JZ, C-294/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:610.

5. ODLUKA O PREDAJI

5.1. Opća dužnost izvršenja europskih uhidbenih naloga

Pravosudno tijelo izvršenja ima opću dužnost izvršiti svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s odredbama Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu (članak 1.). Te su odredbe navedene u odjeljcima od 5. do 8. ovog Priručnika. Odluka o predaji mora se provesti unutar rokova navedenih u odjeljku 4.

Osim toga, nadležna tijela moraju osigurati poštovanje minimalnih postupovnih prava tražene osobe, kako je navedeno u odjeljku 11.

5.2. Popis 32 kaznena djela koja predstavljaju razlog za predaju bez provjere dvostruke kažnjivosti

Pravosudno tijelo izvršenja trebalo bi provjeriti je li pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog navelo da neko od kaznenih tijela spada u jednu od 32 kategorije kaznenih djela navedenih u članku 2. stavku 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu. Pravosudno tijelo izvršenja može provjeriti dvostruku kažnjivost samo za kaznena djela koja nisu navedena na popisu 32 kaznena djela.

Treba naglasiti da se primjenjuju definicija kaznenog djela i najviša moguća kazna predviđena isključivo odgovarajućim zakonom države članice koja izdaje uhidbeni nalog. Pravosudno tijelo izvršenja mora priznati podatke koje je pravosudno tijelo koje izdaje nalog navelo u europskom uhidbenom nalogu.

U svojoj presudi u predmetu C-289/15 Grundza Sud je protumačio članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke 2008/909/PUP (odnosno kako se uvjet dvostruke kažnjivosti treba procjenjivati). Sud je presudio:

„38. [...] da je tijekom ocjene dvojne kažnjivosti na nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga da provjeri može li se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u presudi koju je izreklo nadležno tijelo države izdateljice naloga, također, kao takve, u slučaju da su se dogodili na području države izvršiteljice, izreći kazna na tom području.

[...]

49. [...] u okviru ocjene dvojne kažnjivosti, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ne mora provjeriti je li povrijeđen zaštićeni interes države izdateljice naloga već bi li se sličan interes, zaštićen nacionalnim pravom te države, smatrao povrijeđenim u slučaju da se dotično kazneno djelo dogodilo na području države tog tijela.”

Ako pravosudno tijelo izvršenja smatra da u tom pogledu postoji očita pogreška, ono treba kontaktirati pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog radi pojašnjenja (vidjeti odjeljak 4.4 o komunikaciji).

5.3. Dodatna kaznena djela

„Dodatna kaznena djela” odnose se na jedno ili više kaznenih djela kažnjivih kaznom nižom od praga utvrđenog u članku 2. stavku 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu. Ta se kaznena djela mogu navesti u europskom uhidbenom nalogu kao dodatna kaznena djela. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog može ta kaznena djela navesti u obrascu europskog uhidbenog naloga čak i ako ona nisu obuhvaćena područjem primjene europskog uhidbenog naloga (vidjeti odjeljak 2.3.).

Međutim, europski uhidbeni nalog mora se izdati za barem jedno kazneno djelo koje ispunjava uvjete navedene u članku 2. stavku 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu.

U Okvirnoj odluci o europskom uhidbenom nalogu ne navodi se izričito način postupanja kad je riječ o predaji za dodatna djela. Neke je države članice u praksi dopuštaju, a druge ne. Ako država članica izvršenja ne obavi predaju za dodatna kaznena djela, pravilo specijalnosti može spriječiti državu članicu koja izdaje uhidbeni nalog u vođenju kaznenog progona za ta kaznena djela (vidjeti odjeljak 2.6. o pravilu specijalnosti).

Ako europski uhidbeni nalog uključuje dodatna kaznena djela, pravosudnom tijelu izvršenja savjetuje se da u odluci o predaji jasno navede odnosi li se predaja i na dodatna kaznena djela. Predaja za dodatna kaznena djela daje državi članici koja izdaje uhidbeni nalog nadležnost da osobu kazneno goni za ta kaznena djela ili izvrši kaznu zatvora.

Prilog VIII. sadržava popis država članica čiji pravni sustavi omogućuju predaju za dodatna kaznena djela.

5.4. Razlozi za neizvršenje (odbijanje)

Opća dužnost izvršavanja europskih uhidbenih naloga (utvrđena člankom 1. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu) ograničena je razlozima za obvezno i moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga, odnosno razlozima za odbijanje (članci 3., 4. i 4.a Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu). Važno je napomenuti da su u skladu s Okvirnom odlukom o europskom uhidbenom nalogu ti uvjeti samo oni na koje se pravosužno tijelo izvršenja može pozvati kao na osnovu za neizvršenje. Kad je riječ o razlozima za moguće neizvršenje, pravosužno tijelo izvršenja može se pozvati samo na razloge koji su preneseni u nacionalno zakonodavstvo. Sud je pojasnio je da je popis razloga **iscrpan** (posebno u svojim presudama u predmetu C-123/08 *Wolzenburg*, točka 57., i u spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru*, točka 80.) ⁽¹⁾.

Pravosužno tijelo izvršenja može kontaktirati pravosužno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog prije donošenja odluke o odbijanju predaje. To bi bilo korisno ako postoje nedoumice oko primjene nekog od razloga za neizvršenje. Pravosužno tijelo izvršenja može komunicirati i o mogućnostima za druge mjere, kao što je transfer zatvorenika, prije donošenja odluke o odbijanju (vidjeti odjeljak 4.4. o komunikaciji i odjeljak 2.5. o ostalim mjerama Unije u području pravosudne suradnje).

Nakon donošenja odluke o odbijanju predaje, tražena osoba ne može se više zadržavati u pritvoru na temelju europskog uhidbenog naloga.

5.4.1. Obvezni razlozi za neizvršenje

Ako se primjenjuju jedan ili više obveznih razloga za neizvršenje, pravosužno tijelo izvršenja mora odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog (članak 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu). Stoga, nakon što pravosužno tijelo izvršenja utvrdi da se primjenjuje jedan od razloga za odbijanje, mora odbiti izvršenje. Razlozi su utvrđeni u članku 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu.

Amnestija (članak 3. stavak 1.)

Kazneno djelo zbog kojeg je uhidbeni nalog izdan predmet je amnestije u državi članici izvršenja. Država izvršenja mora biti nadležna za progón kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom.

Ne bis in idem (članak 3. stavak 2.)

Pravosužno tijelo izvršenja obaviješteno je da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela. Također se traži da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je ona izrečena.

Sud je izrekao nekoliko presuda u predmetima u pogledu tumačenja načela *ne bis in idem* u vezi s člankom 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (CISA). Te se presude primjenjuju na Okvirnu odluku o europskom uhidbenom nalogu na temelju presude u predmetu C-261/09 *Mantello* ⁽²⁾ i pojašnjavaju pojmove kao što su „pravomoćna odluka”, „isto kazneno djelo” i „kazna je izdržana”. U svojim presudama u predmetu C-129/14 PPU *Spasic* ⁽³⁾ Sud je presudio da je članak 54. CISA-e kao takav kompatibilan s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako je načelo uključeno.

Prilog VI. sadržava sažetke presuda Suda u pogledu načela *ne bis in idem*.

Članak 54. CISA-e

„Osobu kojoj je izrečena pravomoćna presuda u jednoj ugovornoj stranci ne može se kazneno goniti u drugoj ugovornoj stranci za ista kaznena djela pod uvjetom da je, ako je kazna izrečena, kazna izdržana ili je u tijeku njezino izdržavanje ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s kaznenim pravom ugovorne stranke.”

Članak 50. Povelje

„Pravo da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen za isto kazneno djelo

Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u Uniji u skladu sa zakonom.”

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 6. listopada 2009. *Wolzenburg*, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, Presuda Suda Europske unije od 5. travnja 2016. *Aranyosi i Căldăraru*, spojeni predmeti C-404/15 i C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 16. studenoga 2010. *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

⁽³⁾ Presuda Suda Europske unije od 27. svibnja 2014. PPU *Spasic*, C-129/14, ECLI:EU:C:2014:586.

Ispod minimalne dobi za kaznenu odgovornost (članak 3. stavak 3.)

Zbog svoje dobi tražena osoba ne može kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhiđbeni nalog u skladu s pravom države članice izvršenja.

U zakonima država članica različito se definira minimalna dob za kaznenu odgovornost. Također, trenutak u kojem dob utječe na određeni slučaj razlikuje se: važan trenutak može, na primjer, biti kad se kazneno djelo za koje se osoba sumnjiči dogodi ili kada je osoba optužena.

Razlozi za neizvršenje primjenjuju se ako, u državi članici izvršenja, tražena osoba zbog svoje dobi može sudjelovati samo u građanskom ili upravnom postupku, a ne u kaznenom.

5.4.2. Razlozi za moguće neizvršenje

Ako se primjenjuje bilo koji od razloga za moguće neizvršenje i prenesen je u nacionalno pravo, pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršiti europski uhiđbeni nalog ovisno o okolnostima slučaja. Ti razlozi su utvrđeni u članku 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu:

Izostanak dvostruke kažnjivosti (članak 4. stavak 1.)

Kazneno djelo zbog kojega je europski uhiđbeni nalog izdan ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja.

To se odnosi samo na kaznena djela koja nisu navedena u popisu kaznenih djela iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu za koja je ukinuta provjera dvostruke kažnjivosti. Međutim, čak i ako kazneno djelo odgovara jednom od djela iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, ali je kažnjivo kaznom zatvora ili se za njega donosi mjera oduzimanja slobode u najvišem trajanju do tri godine u skladu s pravom države članice koja izdaje uhiđbeni nalog te ne predstavlja kazneno djelo prema pravu države članice izvršenja, ovaj se razlog za moguće neizvršenje može primijeniti. U svojoj presudi u predmetu C-289/15 *Grundza* Sud EU-a je pojasnio kako se uvjet dvostruke kažnjivosti treba procjenjivati (vidjeti odjeljak 5.2.).

U odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhiđbenog naloga ne smije se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadržava istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog.

Kazneni progon u tijeku u državi članici izvršenja (članak 4. stavak 2.)

Protiv osobe koja je predmet europskog uhiđbenog naloga u tijeku je kazneni progon u državi izvršenja zbog istog djela zbog kojeg je izdan europski uhiđbeni nalog.

Kazneni progon za isto kazneno djelo nije moguć u državi članici izvršenja (članak 4. stavak 3.)

Pravosudna tijela države članice izvršenja odustala su od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojega je europski uhiđbeni nalog izdan ili su odlučila obustaviti postupak, ili je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak.

Vidjeti i odjeljak 5.4.1. o načelu *ne bis in idem*.

Zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne (članak 4. stavak 4.)

Nastupila je zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s pravom države članice izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom.

Vidjeti i odjeljak 5.4.1. o načelu *ne bis in idem*.

Pravomoćna presuda u trećoj državi (članak 4. stavak 5.)

Pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno je da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku njezino izdržavanje ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je izrečena.

Država članica izvršenja preuzima izvršenje kazne (članak 4. stavak 6.)

Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, a tražena se osoba nalazi ili boravi u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, pravosudno tijelo izvršenja može razmisлити može li se kazna izvršiti u toj državi članici umjesto predaje osobe državi članici koja je izdala uhiđbeni nalog.

Članak 25. Okvirne odluke 2008/909/PUP također sadržava posebnu odredbu u za izvršenje kazni zatvora u državi članici izvršenja kad je riječ o predmetima sukladno članku 4. stavku 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (vidjeti odjeljak 2.5.2. ovog Priručnika). Okvirna odluka 2008/909/PUP zamijenila je Konvenciju iz 1983. i njezin Dodatni protokol. Stoga se Okvirna odluka 2008/909/PUP mora primjenjivati na transfer kazne državi članici u kojoj se izvršava.

U skladu s Okvirnom odlukom 2008/909/PUP pristanak osuđene osobe na transfer više nije preduvjet u svim predmetima.

U svojoj presudi u predmetu C-66/08 *Kozłowski* ⁽¹⁾ Sud je presudio da se izrazi „boravi” i „se nalazi” u članku 4. stavku 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu moraju definirati jednako jer se odnose na autonomne pojmove prava Unije. Odnose se na situaciju u kojoj je tražena osoba odredila svoje mjesto stanovanja u državi članici izvršenja ili je nakon dugog razdoblja prisutnosti u toj državi stvorila određene veze s tom državom, koje su slične onima stvorenima boravkom. Određivanje „se nalazi” zahtijeva sveukupnu procjenu različitih objektivnih faktora, uključujući duljinu, prirodu i uvjete prisutnosti osobe te obiteljske i gospodarske veze s državom članicom izvršenja.

Kako je Sud presudio u svojoj presudi u predmetu C-123/08 *Wolzenburg*, u odnosu na članak 4. stavak 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu i načelo jednakog postupanja s građanima Unije, domaća pravila kojima se predviđa neizvršenje europskog uhiđbenog naloga u slučaju građana Unije koji migriraju, u cilju izvršenja kazne zatvora, samo ako zakonito borave na nacionalnom teritoriju u neprekidnom razdoblju od pet godina, bila su kompatibilna sa nekadašnjim člankom 12. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (sada članak 18. UFEU-a). Međutim, država članica ne može kao uvjet za primjenu razloga za moguće neizvršenje europskog uhiđbenog naloga u članku 4. stavku 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu odrediti dodatne administrativne zahtjeve, kao što je posjedovanje boravišne dozvole na neodređeno razdoblje.

U svojoj presudi u predmetu C-42/11 *Lopes da Silva Jorge* ⁽²⁾ Sud je presudio da se članak 4. stavak 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu i članak 18. UFEU-a moraju tumačiti na način da država članica smije, prilikom prenošenja članka 4. stavka 6. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu, odlučiti ograničiti situacije u kojima pravosudno tijelo izvršenja može odbiti predati osobu na koju se ta odredba odnosi, ali ne može automatski i apsolutno isključiti iz područja primjene te odredbe državljane drugih država članica koji se nalaze ili borave na njezinu državnom području, neovisno o njihovim vezama s tom državom članicom. Nacionalni sudovi trebaju tumačiti pravo u kontekstu teksta i svrhe Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu kako bi se osigurala njegova potpuna učinkovitost.

Ekstrateritorijalnost (kaznena djela počinjena izvan državnog područja države članice koja izdaje uhiđbeni nalog) (članak 4. stavak 7.)

Europski uhiđbeni nalog odnosi se na kaznena djela koja su:

- (a) u skladu s pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili
- (b) počinjena izvan državnog područja države članice izdavateljice uhiđbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.

5.5. Suđenja u odsutnosti

Okvirnom odlukom 2009/299/PUP izmijenjena je Okvirna odluka o europskom uhiđbenom nalogu tako da je izbrisan članak 5. stavak 1. te umetnut novi članak 4.a o odlukama donesenima u odsutnosti. Ta se odredbe odnose na situacije kada je pravosudno tijelo izvršenja dobilo europski uhiđbeni nalog u pogledu izvršenja kazne zatvora koja je izrečena u postupku u državi članici izdavateljici kojem osoba nije nazočila.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 17. srpnja 2008. *Kozłowski*, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 5. rujna 2012. *Lopes da Silva Jorge*, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517.

Članak 4.a Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu sadržava razlog za moguće neizvršenje te europski uhidbeni nalog izdan za potrebe izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode može biti odbijen ako osoba nije nazočila suđenju na kojem je odluka donesena (odluka donesena u odsutnosti).

Ipak, ovo pravilo sadržava brojne iznimke. Pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog koji se temelji na odluci donesenoj u odsutnosti ako se u europskom uhidbenom nalogu navodi da je osoba u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice izdateljice:

(a) pravovremeno:

- i. bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, ili je na drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem; i
- ii. bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju; ili

(b) bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja; ili

(c) nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:

- i. izričito izjavila da ne osporava odluku; ili
- ii. nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku; ili

(d) joj odluka nije osobno dostavljena, nego:

- i. će joj biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje te će biti izričito obaviještena o svojem pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke; i
- ii. bit će obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, kako se navodi u odgovarajućem europskom uhidbenom nalogu.

Presuda u predmetu C-399/11 *Melloni* ⁽¹⁾ odnosila se na pitanje mora li se članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu tumačiti kao da se njime pravosudnim tijelima izvršenja zabranjuje, u okolnostima utvrđenima u toj odredbi, izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog za potrebe izvršenja kazne uz uvjet da se presuda donesena u odsutnosti otvori za preispitivanje u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.

Sud je smatrao da se člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu predviđa mogući razlog za neizvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog za potrebe izvršenja kazne ako je dotična osoba osuđena u odsutnosti. Za tu opciju ipak postoje četiri iznimke kako je navedeno u članku 4.a stavku 1. točkama od (a) do (d). Sud je presudio da u te četiri situacije pravosudno tijelo izvršenja ne smije predati osobu osuđenu u odsutnosti, uz uvjet da se presuda otvori za preispitivanje u nazočnosti osobe.

U svojoj presudi u predmetu C-108/16 PPU *Dworzecki* ⁽²⁾ Sud je presudio:

„Članak 4.a stavak 1. točku (a) podtočku (i.) Okvirne odluke 2002/584 [...] treba tumačiti na način da uvjete navedene u toj odredbi sam po sebi ne ispunjava sudski poziv, kao što je onaj u glavnom postupku, koji nije dostavljen neposredno dotičnoj osobi, nego je na njezinoj adresi bio dostavljen odrasloj osobi članu domaćinstva koja joj ga se obvezala prosljediti, pri čemu se iz europskog uhidbenog naloga ne može utvrditi je li i, ako je to slučaj, kada, ta odrasla osoba stvarno prosljedila taj poziv dotičnoj osobi.”

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 26. veljače 2013. *Melloni*, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 24. svibnja 2016. *Dworzecki*, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346.

5.6. Razmatranja pravosudnog tijela izvršenja o temeljnim pravima

Okvirna odluka o europskom uhiđenom nalogu ne sadržava bilo koju odredbu o neizvršenju na temelju kršenja temeljnih prava tražene osobe u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog.

Međutim, u članku 1. stavku 3. u vezi s uvodnim izjavama 12. i 13. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu pojašnjava se da bi temeljna prava i temeljna pravna načela trebala poštovati u kontekstu europskog uhiđenog naloga.

U svojoj presudi u spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru* Sud je presudio sljedeće:

„... u slučaju postojanja objektivnih, vjerodostojnih, preciznih i odgovarajuće aktualiziranih elemenata o postojanju sustavnih i općenitih nedostataka ili nedostataka koji dotiču određene skupine osoba ili pak određene centre za oduzimanje slobode u državi članici izdateljici, pravosudno tijelo izvršenja mora na konkretan i precizan način ispitati postoje li u slučaju predaje navedenoj državi članici ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će osoba na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog u svrhe izvršenja kaznenog progona ili izvršenja kazne oduzimanja slobode zbog uvjeta oduzimanja njezine slobode biti izložena stvarnoj opasnosti od podvrgavanja neljudskom i ponižavajućem postupanju u smislu članka 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

U tu svrhu ono od pravosudnog tijela koje je izdalo nalog mora zahtijevati dostavu dopunskih informacija koje, nakon što je po potrebi zatražilo pomoć središnjeg tijela ili jednog od središnjih tijela države članice izdateljice, u smislu članka 7. Okvirne odluke, mora dostaviti te informacije u roku određenom tim zahtjevom. Pravosudno tijelo izvršenja mora odgoditi svoju odluku o predaji dotične osobe dok ne dobije dopunske informacije koje mu omogućavaju da otkloni postojanje takve opasnosti.

Ako postojanje te opasnosti ne može biti otklonjeno u razumnom roku, to tijelo mora odlučiti treba li obustaviti postupak predaje.”

Ako pravosudno tijelo države članice izvršenja posjeduje dokaze o stvarnoj opasnosti od podvrgavanja neljudskom i ponižavajućem postupanju pojedinaca zadržanih u državi članici izdateljici zbog općih uvjeta zadržavanja, mora slijediti postupak utvrđen u presudi Suda u spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru* (točke 89. – 104.).

*Postupovni koraci koje trebaju slijediti pravosudna nacionalna tijela izvršenja **ako posjeduju dokaze** o stvarnoj opasnosti od podvrgavanja pojedinaca zadržanih u državi članici izdateljici neljudskom i ponižavajućem postupanju.*

Koraci koje treba slijediti su:

1. Provjeriti postoji li stvarna opasnost od izlaganja tražene osobe neljudskom i ponižavajućem postupanju zbog općih uvjeta zadržavanja:

- na temelju objektivnih, vjerodostojnih, preciznih i odgovarajuće aktualiziranih elemenata koji mogu, među ostalim, proizlaziti iz presuda međunarodnih sudova, poput presuda Europskog suda za ljudska prava, presuda sudova države članice izdateljice te odluka, izvješća ili drugih dokumenata koje izrađuju tijela Vijeća Europe ili koji potječu iz sustava Ujedinjenih naroda.

2. Ako se utvrdi postojanje takve opasnosti na temelju općih uvjeta zadržavanja, provjeriti postoje li utemeljeni razlozi za vjerovanje da ta stvarna opasnost od izlaganja neljudskom i ponižavajućem postupanju postoji u posebnim okolnostima predmeta za traženu osobu:

- **obveza traženja** – na temelju članka 15. stavka 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu – od pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog da žurno dostavi sve potrebne dopunske informacije o uvjetima u kojima se traženoj osobi namjerava oduzeti sloboda;
- **moгуćnost traženja informacije** u vezi s postojanjem mogućih mehanizama nadzora uvjeta oduzimanja slobode;
- **moгуćnost određivanja roka za primitak odgovora**, uzimajući u obzir vrijeme potrebno za prikupljanje navedenih informacije te rokove određene u članku 17. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu

3. Ako se utvrdi postojanje stvarne opasnosti od izlaganja tražene osobe neljudskom i ponižavajućem postupanju, na temelju informacija koje je dostavilo pravosuđe tijelo izdavatelj ili ostalih informacija koje mogu biti dostupne pravosuđnom tijelu izvršenja (i prethodno donošenju pravomoćne odluke o europskom uhiđenom nalogu):

- **obveza odgađanja izvršenja navedenog europskog uhiđenog naloga.** Eurojust mora biti obaviješten (u skladu s člankom 17. stavkom 7. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu);
- **moгуćnost zadržavanja osobe u pritvoru**, ali samo ako je postupak izvršenja europskog uhiđenog naloga vođen s dovoljnom razinom pažnje i ako trajanje oduzimanja slobode nije pretjerano (u skladu s presudom u predmetu C-237/15, *Lanigan*, točke 58., 59. i 60.), vodeći u dostatnoj mjeri računa o načelu pretpostavke neudžnosti zajamčene člankom 48. Povelje te poštujući načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. Povelje;
- **moгуćnost ili čak obveza privremenog puštanja osobe na slobodu** uz osiguravanje mjera nužnih za sprječavanje bijega osobe.

4. **Pravomoćna odluka:**

- ako pravosuđe tijelo izvršenja na temelju informacija dobivenih od pravosuđnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog može isključiti postojanje stvarne opasnosti da će tražena osoba biti predmet nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, mora donijeti odluku o izvršenju europskog uhiđenog naloga;
- ako pravosuđe tijelo izvršenja otkrije da se opasnost od izlaganja neljudskom i ponižavajućem postupanju ne može otkloniti u razumnom roku, mora odlučiti treba li obustaviti postupak predaje.

5.7. **Proporcionalnost — uloga države članice izvršenja**

Okvirnom odlukom o europskom uhiđenom nalogu ne predviđa se mogućnost da država članica izvršenja ocjenjuje proporcionalnost europskog uhiđenog naloga. To je u skladu s načelom uzajamnog priznavanja. Ako bi došlo do ozbiljnih problema u pogledu proporcionalnosti europskog uhiđenog naloga u državi članici izvršenja, pravosuđe tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosuđe tijelo izvršenja potiču se na uspostavu izravne komunikacije. Predviđa se da bi se to moglo dogoditi samo u iznimnim okolnostima. Nadležna pravosuđna tijela savjetovanjem mogu pronaći prikladnije rješenje (vidjeti odjeljak 4.4. o komunikaciji između nadležnih tijela). Na primjer, ovisno o okolnostima slučaja, može biti moguće povući europski uhiđbeni nalog i upotrijebiti druge mjere predviđene nacionalnim pravom ili pravom Unije.

U takvim se situacijama pravosuđna tijela mogu savjetovati i s Eurojustom ili kontaktnim točkama EJN-a. Ta tijela mogu olakšati komunikaciju i pomoći u pronalasku rješenja.

5.8. **Jamstva koja daje država članica izvršenja**

U članku 5. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu navodi se da izvršenje europskog uhiđenog naloga koje obavlja pravosuđe tijelo izvršenja može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno određenim uvjetima. Ti se uvjeti mogu odnositi na reviziju doživotne kazne zatvora i vraćanje državljanina u državu članicu izvršenja na izdržavanje kazne zatvora.

Ta se jamstva mogu osigurati izravno u nacionalnom pravu države članice koja izdaje uhiđbeni nalog ili putem dogovora nadležnih tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i države članice izvršenja. Međutim, ona se mogu odnositi samo na slučajeve utvrđene člankom 5. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu, kako je potvrdio Sud (posebno u svojim presudama u spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru*, točka 80., te u predmetu C-237/15 PPU *Lanigan*, točka 36.).

Napomena: članak 5. stavak 1. u kojem se utvrđuje jamstvo koje se odnosi na obnovu postupka ako su odluke donesene u odsutnosti izbrisan je u Okvirnoj odluci 2009/299/PUP i zamijenjen novim člankom 4.a koji sadržava opsežnije odredbe o odlukama u odsutnosti (vidjeti odjeljak 5.5. ovog Priručnika).

U svojoj presudi u predmetu C-306/09 *I.B.* ⁽¹⁾ Sud je zaključio:

„Članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP [...] mora se tumačiti na način da, ako je država članica izvršenja prenijela članak 5. stavak 1. i članak 5. stavak 3. navedene Okvirne odluke u nacionalni pravni sustav, izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog za potrebe izvršenja kazne izrečene u odsutnosti u smislu članka 5. stavka 1. Okvirne odluke može biti podložno uvjetu da dotična osoba, koja je državljanin ili rezident države članice izvršenja, treba biti vraćena u državu izvršenja kako bi, ovisno o slučaju, izdržala izrečenu kaznu zatvora, nakon novog suđenja koje je u prisutnosti osobe organizirano u državi članici izdavatelji.

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 21. listopada 2010. *I.B.*, C-306/09, ECLI:EU:C:2010:626.

5.8.1. Revizija doživotne kazne zatvora ili doživotne mjere oduzimanja slobode

Ako je europski uhiđbeni nalog izdan za kazneno djelo koje je kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, država članica izvršenja može zahtijevati jamstvo revizije od države članice koja izdaje uhiđbeni nalog (članak 5. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Doživotna kazna zatvora odnosi se na kazne koje se služe u zatvoru. **Doživotna mjera oduzimanja slobode** odnosi se na ostale vrste zadržavanja, na primjer u ustanovama za psihijatrijsko liječenje.

Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog može pružiti jamstvo tako što će pokazati da se prema njezinu pravom sustavu kazna ili određena mjera može revidirati ili na zahtjev ili najkasnije nakon 20 godina. Osim toga, dovoljno je jamstvo da osoba može zatražiti mjere pomilovanja u skladu sa zakonom ili praksom države članice koja izdaje uhiđbeni nalog, s ciljem neizvršavanja te kazne ili mjere.

5.8.2. Vraćanje državljana i osoba koje imaju boravište

Europski uhiđbeni nalog dopušta mogućnost vraćanja tražene osobe radi izdržavanja kazne zatvora u matičnoj zemlji. Prema članku 5. stavku 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu ako je osoba koja je predmet europskog uhiđbenog naloga izdanog u svrhu progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, država članica izvršenja može odrediti uvjet da se ta osoba vrati na njezino državno područje kako bi izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog.

Država članica izvršenja bi taj uvjet trebala jasno navesti. Ako je to moguće, država članica koja izdaje uhiđbeni nalog i država članica izvršenja trebale bi se o navedenom uvjetu dogovoriti prije nego što država članica izvršenja donese odluku o predaji.

Ako se već prije izdavanja europskog uhiđbenog naloga zna da je tražena osoba državljanin države članice izvršenja ili u njoj ima boravište, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog moglo bi već navesti u obrascu europskog uhiđbenog naloga svoj pristanak na mogući uvjet vraćanja.

Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog odgovorna je za jamčenje ispunjenja tog uvjeta. Ako je kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode izrečena predanoj osobi pravomoćna, država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora kontaktirati državu izvršenja kako bi se dogovorio postupak vraćanja. Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog treba osigurati da je tekst presude preveden na jezik države članice izvršenja.

Članak 25. Okvirna odluka 2008/909/PUP također sadržava posebnu odredbu za izvršenje kazni zatvora u državi članici izvršenja kad je riječ o predmetima sukladno članku 5. stavku 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu. Za transfer kazne državi članici izvršenja u kojoj se kazna izvršava moraju se primjenjivati postupci i uvjeti iz Okvirne odluke 2008/909/PUP (vidjeti odjeljak 2.5.2. ovog Priručnika).

5.9. Odgoda ili privremena predaja

5.9.1. Ozbiljni humanitarni razlozi

Rok od 10 dana za predaju osobe počinje teći nakon što pravosudno tijelo izvršenja donese odluku o izvršenju europskog uhiđbenog naloga (kako je objašnjeno u odjeljku 4.2.). Međutim, pravosudno tijelo izvršenja može iznimno odlučiti privremeno odgoditi predaju zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, na primjer, ako postoji osnovani razlog za vjerovanje da bi se predajom ugrozilo zdravlje ili život tražene osobe (članak 23. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Izvršenje europskog uhiđbenog naloga mora se obaviti odmah po nestanku tih razloga. Pravosudno tijelo izvršenja mora odmah obavijestiti pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i dogovoriti novi datum predaje. U tom se slučaju predaja mora obaviti u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma. Nakon isteka tog roka osoba više ne može biti u pritvoru u državi članici izvršenja na temelju europskog uhiđbenog naloga i mora biti puštena na slobodu (članak 23. stavak 5. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

U slučajevima kada su humanitarni razlozi **neograničenog trajanja ili trajni** pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudno tijelo izvršenja mogu se dogovarati i razmotriti moguće alternative europskom uhiđbenom nalogu. Mogu se, na primjer, ispitati mogućnosti transfera postupka ili kazne zatvora u državu članicu izvršenja ili povlačenja europskog uhiđbenog naloga (naprimjer, u slučaju dugotrajne ozbiljne bolesti).

5.9.2. Kazneni postupak ili izvršenje kazne zatvora koji su u tijeku

Pravosudno tijelo izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga, odgoditi predaju tražene osobe kako bi se protiv nje mogao voditi kazneni progon za **drugo** kazneno djelo u državi članici izvršenja (članak 24. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

U takvim bi se slučajevima predaja trebala obaviti odmah nakon završetka kaznenog progona na datum dogovoren između pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

Ako je tražena osoba već osuđena za drugo kazneno djelo, predaja može biti odgođena kako bi osoba mogla odslužiti kaznu za to kazneno djelo u državi članici izvršenja (članak 24. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

U takvim bi se slučajevima predaja trebala obaviti nakon odsluženja kazne na datum dogovoren između pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

Napomena: ako se kazneni postupak u državi članici izvršenja odnosi na **isto** kazneno djelo na kojem se temelji europski uhidbeni nalog, država članica izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga (za to kazneno djelo) (vidjeti članak 4. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu i odjeljak 5.4.2. ovog Priručnika). Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 3. stavka 2. izvršenje europskog uhidbenog naloga mora se odbiti (vidjeti odjeljak 5.4.1. ovog Priručnika).

5.9.3. Privremena predaja umjesto odgode

U situacijama opisanima u odjeljku 5.9.2., umjesto odgode predaje, pravosudno tijelo izvršenja može privremeno predati traženu osobu državi članici koja izdaje uhidbeni nalog. To se može učiniti u svrhu kaznenog progona osobe ili izvršenja već izrečene kazne (članak 24. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Tijelo izvršenja i tijelo koje izdaje uhidbeni nalog trebaju se jasno u pisanom obliku dogovoriti o uvjetima privremene predaje. Sporazum će biti obvezujući za sva tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog (članak 24. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Privremena predaja omogućuje da se izbjegnu duža kašnjenja u postupku u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog znajući da postoji postupak protiv osobe ili da joj je izrečena kazna u državi članici izvršenja.

5.9.4. Odgoda europskog uhidbenog naloga zbog utvrđivanja stvarne opasnosti od izlaganja tražene osobe neljudskom i ponižavajućem postupanju

U skladu s presudom Suda u spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru*, ako se utvrdi postojanje stvarne opasnosti od izlaganja tražene osobe neljudskom i ponižavajućem postupanju, na temelju informacija koje je dostavilo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog ili ostalih informacija koje mogu biti dostupne pravosudnom tijelu izvršenja (i prethodno donošenju pravomoćne odluke o europskom uhidbenom nalogu), izvršenje europskog uhidbenog naloga mora se odgoditi, ali ne i obustaviti. Ako se pravosudno tijelo izvršenja odluči za odgodu, država članica izvršenja mora u skladu s člankom 17. stavkom 7. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu obavijestiti Eurojust i navesti razloge za kašnjenje (vidjeti odjeljke 5.6. i 4.1. ovog Priručnika).

5.10. Više europskih uhidbenih naloga koji se odnose na istu osobu

5.10.1. Odlučivanje o tome koji europski uhidbeni nalog izvršiti

Istodobno može postojati više europskih uhidbenih naloga koji se odnose na istu osobu, bilo za ista ili različita djela, i mogu ih izdati tijela jedne ili više država članica. Sljedeće se smjernice primjenjuju bez obzira na to jesu li europski uhidbeni nalozi izdani za ista ili različita djela.

Ako ima više europskih uhidbenih naloga za istu osobu pravosudno tijelo izvršenja donosi odluku o tome koji uhidbeni nalog će izvršiti, uzimajući u obzir sve okolnosti (članak 16. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Savjetuje se da prije donošenja odluke o predaji pravosudno tijelo izvršenja pokuša uspostaviti suradnju među pravosudnim tijelima koja su izdala europske uhidbene naloge. Ako su ta pravosudna tijela već uspostavila suradnju, pravosudno tijelo izvršenja bi to trebalo uzeti u obzir, iako u skladu s Okvirnom odlukom o europskom uhidbenom nalogu njihovi mogući dogovori nisu obvezujući za pravosudno tijelo izvršenja.

Pravosudno tijelo izvršenja može zatražiti i savjet Eurojusta (članak 16. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu). Eurojust može olakšati i ubrzati suradnju te se od njega može zatražiti mišljenje o suprotstavljenim europskim uhiđenim nalogima. U idealnom bi se slučaju odluka o tome koji europski uhiđbeni nalog izvršiti trebala temeljiti na pristanku svih pravosudnih tijela koja su izdala uhiđbene naloge.

Prilikom razmatranja koji europski uhiđbeni nalog izvršiti, i bez obzira na to jesu li pravosudna tijela koja su izdala uhiđbene naloge postigla konsenzus, pravosudno tijelo izvršenja bi posebice trebalo uzeti u obzir sljedeće faktore (članak 16. stavak 1. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu):

- (a) relativnu težinu kaznenih djela;
- (b) mjesto gdje su počinjena kaznena djela;
- (c) vrijeme izdavanja europskih uhiđbenih naloga;
- (d) je li uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

Ovaj popis nije iscrpan. Štoviše, nema strogih pravila o tome koji bi od ovih faktora trebao imati prioritet – to se treba razmotriti na pojedinačnoj osnovi. U svakom slučaju, člankom 16. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu zahtijeva se da pravosudno tijelo izvršenja uzme u obzir okolnosti. Stoga bi odluku po načelu „prvi po redoslijedu” trebalo izbjegavati.

Pravosudna tijela izvršenja mogu se koristiti i *Smjernicama za odlučivanje o suprotstavljenim europskim uhiđenim nalogima* Eurojusta, koje se nalaze u *Godišnjem izvješću Eurojusta za 2004.* (dostupno na www.eurojust.europa.eu).

Prilikom donošenja odluke o predaji važno je da pravosudno tijelo izvršenja jasno navede koji je europski uhiđbeni nalog osnova za predaju. Štoviše, ured SIRENE države članice izvršenja zatim treba poslati obrazac G svim državama članicama na koje se nalog odnosi (točka 3.2. Priručnika SIRENE).

Procjena koji europski uhiđbeni nalog izvršiti trebala bi se odnositi samo na europske uhiđbene naloge koji su **izvršivi**. Stoga bi pravosudno tijelo izvršenja moglo inicijalno procijeniti sve europske uhiđbene naloge kako bi odredilo bi li ih bilo moguće izvršiti samostalno. Ako se razlog za neizvršenje odnosi na bilo koji od europskih uhiđbenih naloga, pravosudno tijelo izvršenja moglo bi radi jasnoće donijeti zasebnu odluku o neizvršenju tog naloga.

5.10.2. „Paralelni postupci”

Ako su dvije ili više država članica izdale europske uhiđbene naloge za **iste činjenice i istu osobu** nadležna su tijela dužna komunicirati i surađivati. Ta dužnost proizlazi iz Okvirne odluke Vijeća 2009/948/PUP od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima ⁽¹⁾. U tim se situacijama nadležnim tijelima savjetuje da se oslone na nacionalno zakonodavstvo kojim se provodi ta Okvirna odluka.

Ako se konsenzus ne može postići, uključena nadležna tijela moraju uputiti pitanje Eurojustu u predmetima u kojima je on nadležan djelovati ⁽²⁾. Savjet Eurojusta može se zatražiti i u drugim situacijama.

Države članice koje zaprimе takve paralelne europske uhiđbene naloge trebale bi obavijestiti nadležna tijela država članica koje su izdale naloge o paralelnim postupcima.

Nadležna tijela država članica koje su izdale europske uhiđbene naloge trebala bi obavijestiti pravosudno tijelo izvršenja o njihovoj suradnji u cilju rješavanja pitanja nadležnosti i bilo kojem pristanku dobivenom u tom postupku.

6. URAČUNAVANJE VREMENA ZADRŽAVANJA U DRŽAVI ČLANICI IZVRŠENJA

Nakon predaje tražene osobe država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora uzeti u obzir vrijeme zadržavanja koje je rezultat izvršenja europskog uhiđenog naloga. Sve to vrijeme mora se oduzeti od ukupnog vremena kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode koja mora biti izvršena u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog (članak 26. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu). Ako se osobu oslobodi, mogu se primijeniti odredbe države članice izdavaateljice o naknadi štete.

⁽¹⁾ SL L 328, 15.12.2009., str. 42.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela, (SL L 63, 6.3.2002., str. 1.).

Zbog toga, kako je opisano u odjeljku 4.5.2., pravosuđno tijelo izvršenja ili središnje tijelo države članice izvršenja mora osigurati sve informacije o trajanju zadržavanja tražene osobe na temelju europskog uhiđenog naloga. Te se informacije moraju omogućiti u trenutku predaje (vidjeti i presudu Suda u predmetu C-294/16 PPU JZ).

7. NAKNADNA PREDAJA

7.1. Drugoj državi članici

Nakon predaje tražene osobe državi članici izdavateljici na temelju europskog uhiđenog naloga ta država članica možda će trebati odlučiti o izvršenju drugog europskog uhiđenog naloga koji je za istu osobu izdala druga država članica. U skladu s člankom 28. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu država članica koja je izdala uhiđbeni nalog može naknadno osobu predati drugoj državi članici **bez pristanka** prvotne države članice izvršenja u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;
- (b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhiđenog naloga.

Tražena osoba pristanak mora dati pred nadležnim pravosuđnim tijelima države članice izdavateljice. On se mora zabilježiti u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku mora se sastaviti na način koji omogućuje da se jasno vidi da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica;

- (c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti. Pravilo specijalnosti, ako je primjenjivo, sprječava oduzimanje slobode tražene osobe za kaznena djela za koja osoba nije predana te tako sprječava i naknadnu predaju (vidjeti odjeljak 2.6.).

U ostalim je slučajevima za naknadnu predaju potrebno zatražiti pristanak prvotne države članice izvršenja ⁽¹⁾. Pristanak se mora dati ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu, osim ako se primjenjuje obvezni ili mogući razlog za neizvršenje.

Ako je primjenjivo, pravosuđno tijelo izvršenja može uvjetovati svoj pristanak jednim od uvjeta koji se odnose na doživotne kazne zatvora te vraćanje državljanina ili osoba koje imaju boravište iz članka 5. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu (vidjeti odjeljak 5.8. ovog Priručnika). Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog u tim slučajevima mora pružiti odgovarajuća jamstva (članak 28. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Ako se na osobu odnosi više od jedne predaje između država članica na temelju uzastopnih europskih uhiđenih naloga, naknadna predaja osobe državi članici različitoj od države članice koja ju je posljednja predala podliježe pristanku **samo** države članice koja je obavila **posljednju predaju** (vidjeti presudu Suda u predmetu C-192/12 PPU *West*) ⁽²⁾.

Postupak

Zahtjev za pristanak mora biti poslan na isti način te mora sadržavati iste informacije kao i standardni europski uhiđbeni nalog. Nadležno pravosuđno tijelo šalje zahtjev za pristanak izravno pravosuđnom tijelu izvršenja koje je predalo osobu. Informacije sadržane u zahtjevu, kako je utvrđeno člankom 8. stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu, moraju se prevesti prema istim pravilima kao i europski uhiđbeni nalog. Pravosuđno tijelo izvršenja mora donijeti odluku o pristanku najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva (članak 28. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Sud EU-a, predmet C-192/12 PPU *West* (presuda od 28. lipnja 2012.)

„Članak 28. stavak 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP [...] mora se tumačiti na način da, ako se na osobu odnosi više od jedne predaje između država članica na temelju uzastopnih europskih uhiđenih naloga, naknadna predaja osobe državi članici različitoj od države članice koja ju je posljednja predala podliježe pristanku samo države članice koja je obavila posljednju predaju.”

⁽¹⁾ U skladu s člankom 28. stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu države članice mogu obavijestiti da pristaju na takvu predaju ili naknadno izručenje u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su dale istu izjavu. Prema informacijama dostupnima Komisiji samo je Rumunjska poslala takvu obavijest.

⁽²⁾ Presuda Suda Europske unije od 28. lipnja 2012. *West*, C-192/12 PPU, ECLI:EU:C:2012:404.

7.2. Trećoj državi

Osoba koja je predana na temelju europskog uhiđenog naloga ne izručuje se državi koja nije država članica (trećoj državi) bez pristanka nadležnog tijela države koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu sa sporazumima o izručenju koji obvezuju tu državu članicu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava (članak 28. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

8. OBVEZE U ODNOSIMA S TREĆIM ZEMLJAMA

8.1. Istovremeni europski uhiđbeni nalozi i zahtjevi za izručenje koji se odnose na istu osobu

8.1.1. Zahtjevi trećih država

Država članica može zaprimiti europski uhiđbeni nalog i istovremeni zahtjev za izručenje iz treće države za istu osobu koja se nalazi na njezinu državnom području. Mogu se odnositi na ista ili različita djela. Može se dogoditi da su u državi članici različita tijela nadležna za odlučivanje o izvršenju europskog uhiđenog naloga i o zahtjevu za izručenje. U tim bi slučajevima ta tijela trebala surađivati pri donošenju odluke o postupanju na temelju kriterija navedenih u nastavku. Uključene države mogu zatražiti savjete i koordinaciju i od Eurojusta ili EJN-a.

U Okvirnoj odluci o europskom uhiđenom nalogu nisu navedena pravila o tome koji zahtjev treba imati prednost. Prema članku 16. stavku 3. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu država članica mora uzeti u obzir sve okolnosti, a posebno kriterije navedene u članku 16. stavku 1. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu, pri donošenju odluke o tome koji od većeg broja zahtjeva za istu osobu će se izvršiti.

Stoga bi nadležna tijela trebala uzeti u obzir sljedeće faktore:

- (a) relativnu težinu kaznenih djela;
- (b) mjesto počinjenja kaznenih djela;
- (c) vrijeme izdavanja europskog uhiđenog naloga i zahtjeva za izručenje te
- (d) je li nalog izdan u svrhu progona ili u svrhu izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

Pravosudna tijela izvršenja mogu se koristiti i *Smjernicama za odlučivanje o suprotstavljenim europskim uhiđbenim nalogima* Eurojusta, koje se nalaze u *Godišnjem izvješću Eurojusta za 2004.* (dostupno na www.eurojust.europa.eu).

Osim toga, potrebno je uzeti u obzir bilo koji od kriterija navedenih u odgovarajućem sporazumu o izručenju. Oni bi se posebice mogli odnositi na razloge za odbijanje izručenja i pravila u pogledu više zahtjeva za izručenje.

Ako je zahtjev za izručenje iz treće države upućen državi članici čijim se propisima njezinim državljanima jamči zaštita od izručenja, a zahtjev se odnosi na državljanina druge države članice, pravosudno tijelo izvršenja mora obavijestiti državu članicu čiji je navedeni građanin državljanin i, ako je primjenjivo, predati osobu toj državi članici na temelju njezina uhiđenog naloga, u skladu s presudom Suda u predmetu C-182/15 *Petruhhin* ⁽¹⁾.

„Članak 18. UFEU-a i članak 21. UFEU-a treba tumačiti na način da, kada je državi članici u kojoj se nalazi građanin Unije – državljanin druge države članice – upućen zahtjev za izručenje treće države s kojom je prva država članica zaključila sporazum o izručenju, ista je dužna izvijestiti državu članicu čiji je navedeni građanin državljanin te, ovisno o okolnostima, na zahtjev potonje države članice, predati joj tog građanina sukladno odredbama Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP [...], pod uvjetom da je ta država, sukladno njezinu nacionalnom pravu, nadležna za kazneni progon te osobe za djelo počinjeno izvan njezina državnog područja.

U slučaju da je državi članici podnesen zahtjev treće države za izručenje državljanina druge države članice, ta prva država članica mora provjeriti ugrožavaju li se izručenjem prava iz članka 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.”

⁽¹⁾ Presuda Suda Europske unije od 6. rujna 2016. *Petruhhin*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

8.1.2. Zahtjevi Međunarodnog kaznenog suda (ICC)

Ako država članica zaprimi europski uhiđbeni nalog i istovremeni zahtjev za izručenje od Međunarodnog kaznenog suda za istu osobu, nadležno tijelo ili tijela trebala bi razmotriti sve okolnosti navedene u odjeljku 8.1.1. Međutim, obveze država članica u skladu sa Statutom Međunarodnog kaznenog suda imaju prednost pred izvršenjem europskog uhiđbenog naloga (članak 16. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

8.2. Prethodno izručenje iz treće države i pravilo specijalnosti

Ako je traženu osobu državi članici izvršenja izručila treća država izručenje može uključivati pravilo specijalnosti, ovisno o pravilima sporazuma o izručenju koji se primjenjuje. Prema pravilu specijalnosti izručena osoba može biti kazneno gonjena ili lišena slobode samo za kazneno djelo ili kaznena djela zbog kojih je izručena. Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu ne dovodi se u pitanje obveza poštovanja pravila specijalnosti u takvim situacijama (članak 21. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). To znači da država članica izvršenja neće moći naknadno predati osobu bez pristanka države iz koje je tražena osoba izručena.

U cilju rješavanja takvih situacija, Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu zahtijeva se da država članica izvršenja poduzme sve potrebne mjere za traženje pristanka treće države (iz koje je tražena osoba izručena) odmah kako bi osoba mogla biti predana državi članici koja je izdala europski uhiđbeni nalog (članak 21. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Rokovi iz članka 17. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (vidjeti odjeljak 4.1. ovog Priručnika) početi će teći tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti. Do donošenja odluke treće države iz koje je tražena osoba izručena, država članica izvršenja mora osigurati materijalne preduvjete potrebne za njezinu učinkovitu predaju (članak 21. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). Posebice treba poduzeti mjere koje su potrebne kako bi se spriječio bijeg osobe.

9. TRANZIT

9.1. Transzit kroz drugu državu članicu

Tranzit (članak 25. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu) se odnosi na situaciju kada se tražena osoba transferira iz države članice izvršenja preko državnog područja treće države članice u državu koja je izdala uhiđbeni nalog. Treća država članica u tim slučajevima mora odobriti tranzit. Nadležno tijelo države članice koja je izdala uhiđbeni nalog mora, međutim, dostaviti trećoj državi članici sljedeće informacije o:

- (a) identitetu i državljanstvu osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog;
- (b) postojanju europskog uhiđbenog naloga;
- (c) vrsti i zakonskom opisu kaznenog djela te
- (d) opisu činjeničnog stanja u vezi s kaznenim djelom, uključujući datum i mjesto njegova počinjenja.

Kako bi se tranzit olakšao te bi informacije trebalo dostaviti u najkraćem mogućem roku prije organiziranja tranzita. Stoga se pravosudnom tijelu koje je izdalo uhiđbeni nalog savjetuje da razmotri moguću potrebu za tranzitom čak i prije dogovora s pravosudnim tijelom izvršenja o datumu predaje. To je važno i kako bi se poštovali strogi rokovi za predaju osobe navedeni u članku 23. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu (obično 10 dana).

Informacije treba dostaviti tijelu nadležnom za zaprimanje zahtjeva za tranzit u dotičnoj državi članici. Informacije o tim tijelima u svakoj državi članici mogu se pronaći na internetskoj stranici EJN-a (Pravosudni atlas, *Fiches belges*). Informacije se odgovarajućem tijelu mogu dostaviti u svakom obliku koji omogućuje ostavljanje pisanog traga, uključujući e-poštu. Država članica tranzita svoju odluku šalje na isti način (članak 25. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu ne određuje se rok za zahtjeve za tranzit, no država tranzita bi ih trebala obraditi bez odgode.

Navedena se pravila ne primjenjuju ako se prijevoz odvija zrakoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Međutim, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora imenovanom tijelu u državi tranzita dostaviti navedene informacije, kao i kad je riječ o tranzitu kopnenim ili pomorskim putem (članak 25. stavak 4. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu).

9.2. Državljeni države članice tranzita ili osobe koje u njoj imaju boravište

Iznimke od obveze dopuštanja tranzita odnose se na situacije kada je osoba na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog državljanin države članice tranzita ili u njoj ima boravište. Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu progona, država članica tranzita može odrediti uvjet da osoba, nakon saslušanja, mora biti vraćena državi tranzita kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena toj osobi u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog (članak 25. stavak 1.). U tom pogledu, članak 5. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu trebalo bi poštovati *mutatis mutandis* (vidjeti odjeljak 5.8.2. ovog Priručnika). Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, država članica tranzita može odbiti tranzit.

9.3. Izručenje iz treće države u državu članicu

Iako se Okvirna odluka o europskom uhiđbenom nalogu ne odnosi izravno na izručenja iz trećih država, pravila o tranzitu iz članka 25. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu navedena u odjeljcima 9.1. i 9.2. ovog Priručnika primjenjuju se *mutatis mutandis* na izručenje iz treće države u državu članicu. U tom se kontekstu izraz „europski uhiđbeni nalog” iz članka 25. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu mora tumačiti kao „zahtjev za izručenje” (članak 25. stavak 5.).

10. NEIZVRŠENI EUROPSKI UHIĐBENI NALOZI

10.1. Jamčenje da se osoba ne može ponovno uhititi u istoj državi članici

Ako pravosudno tijelo izvršenja odluči odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga, nadležno tijelo te države članice mora zajamčiti da na njezinu državnom području odbijeni europski uhiđbeni nalog ne može više dovesti do uhićenja tražene osobe. Radi toga tijelo mora poduzeti sljedeće korake kako bi se:

- (a) uz odgovarajuće upozorenje u SIS-u dodala oznaka; i
- (b) odgovarajuća upozorenja u vezi s tim u domaćim sustavima, ako postoje, poništila. Za dodatne informacije o postupku označavanja vidjeti točku 2.6. Priručnika SIRENE.

10.2. Komunikacija s državom članicom koja izdaje uhiđbeni nalog

Pravosudno tijelo izvršenja mora o svojoj odluci o ishodu europskog uhiđbenog naloga obavijestiti pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog (članak 22. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu). U tu se svrhu savjetuje korištenje standardnog obrasca iz Priloga VII. ovom Priručniku. Ako pravosudno tijelo izvršenja odluči odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog zahvaljujući obavijesti ima mogućnost razmotriti treba li zadržati ili povući europski uhiđbeni nalog.

10.3. Razmatranje pravosudnog tijela koje izdaje nalog o zadržavanju europskog uhiđbenog naloga

Okvirna odluka o europskom uhiđbenom nalogu ne zahtijeva da se europski uhiđbeni nalog povuče ako što jedna od država članica odbije njegovo izvršenje – ostale države članice možda još mogu izvršiti nalog. Stoga europski uhiđbeni nalog i odgovarajuće upozorenje u SIS-u ostaju valjani, osim ako ga pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog odluči povući.

Međutim, za sve europske uhiđbene naloge trebaju uvijek postojati legitimni razlozi. Prilikom razmatranja da li zadržati europski uhiđbeni nalog nakon što je država članica odbila da ga izvrši, pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog treba uzeti u obzir okolnosti slučaja i primjenjivo nacionalno pravo te pravo Unije, uključujući temeljna prava. Posebice se mogu uzeti u obzir sljedeća pitanja:

- (a) Kolika je vjerojatnost da bi druge države članice primijenile razlog za obvezno neizvršenje koji je primijenilo pravosudno tijelo izvršenja? To je važno posebice u odnosu na načelo *ne bis in idem* (članak 3. stavak 2. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu);
- (b) Je li još proporcionalno zadržati europski uhiđbeni nalog (vidjeti odjeljak 2.4.)?;
- (c) Je li europski uhiđbeni nalog jedina mjera koja može biti učinkovita (vidjeti odjeljak 2.5.)?.

10.4. Revizija dugotrajnih europskih uhiđbenih naloga u SIS-u

Svako pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog treba pažljivo pratiti svoja upozorenja u SIS-u. Možda će trebati pratiti zastare u vezi tih kaznenih djela i sve važne promjene u kaznenom postupku te domaće zakone koji se odnose na položaj tražene osobe.

Prema Odluci o SIS-u II upozorenja u pogledu osoba unesena u SIS mogu se čuvati samo onoliko dugo koliko je potrebno za ostvarenje svrhe radi koje su unesena (članak 44. stavak 1. Odluke o SIS-u II). Čim više ne postoje razlozi za europski uhiđbeni nalog nadležno tijelo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog mora ga izbrisati iz SIS-a. Europski uhiđbeni nalozi uneseni u SIS u njemu će ostati do tri godine (osim ako su izdani na kraće razdoblje) te će nakon isteka tog roka biti automatski izbrisani (članak 44. stavak 5. Odluke o SIS-u II). Stoga u roku od tri godine od unosa europskog uhiđbenog naloga u SIS pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog treba odlučiti hoće li produljiti njegovo trajanje. Države članice mogu odrediti kraći rok za provjeru (članak 44. stavak 3. Odluke o SIS-u II).

Upozorenja za europske uhiđbene naloge treba u svakom slučaju izbrisati iz SIS-a nakon predaje osobe.

11. POSTUPOVNA PRAVA TRAŽENE OSOBE

Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu traženoj osobi dodjeljuje se nekoliko postupovnih prava. U skladu s člankom 11. Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu tražena osoba ima pravo biti obaviještena o europskom uhiđbenom nalogu i njegovu sadržaju, mogućnosti pristanka na predaju te ima pravo na pravnog zastupnika i tumača. Ta se prava moraju osigurati u skladu s nacionalnim pravom države članice izvršenja. Uz to, traženoj se osobi mnogim odredbama Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu dodjeljuju prava, posebice člankom 4.a stavkom 2. (pravo na informacije o presudama donesenima u odsutnosti), člankom 13. stavkom 2. (pravno zastupanje kada se donosi odluka o predaji), člancima 14. i 19. (pravo na saslušanje) i člankom 23. stavkom 5. (puštanje na slobodu po isteku rokova za predaju osobe).

Ta se prava dodatno potvrđuju posebnim instrumentima u pogledu postupovnih jamstava, kako je objašnjeno u odjeljcima 11.1. do 11.8. u nastavku.

11.1. Pravo na tumačenje i prevođenje

Pravo na tumačenje i prevođenje primjenjuje se na izvršenje europskog uhiđbenog naloga, kako je predviđeno Direktivom 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima ⁽¹⁾.

Člankom 2. stavkom 7. Direktive 2010/64/EU od nadležnih se tijela države članice izvršenja zahtijeva da svim osobama na koje se odnosi postupak europskog uhiđbenog naloga, a koje ne govore ili ne razumiju jezik postupka osiguraju sljedeća prava:

- (a) pravo na tumačenje, bez odgode, tijekom kaznenih postupaka pred istražnim i pravosudnim tijelima, uključujući tijekom policijskih ispitivanja, svih sudskih rasprava i svih drugih potrebnih saslušanja;
- (b) pravo na tumačenje radi komunikacije između osumnjičenika ili optuženika i njihovih pravnih zastupnika koja se izravno tiče svih ispitivanja ili rasprava u postupku, podnošenja žalbe ili drugih zahtjeva u postupku;
- (c) pravo na osporavanje odluke kojom se zaključuje da tumačenje nije potrebno i mogućnost žalbe da kvaliteta osiguranog tumačenja nije dostatna da jamči pravičnost postupka.

Člankom 3. stavkom 6. Direktive 2010/64/EU od nadležnih se tijela države članice izvršenja zahtijeva da svim osobama na koje se odnosi postupak, a koje ne razumiju jezik naloga omoguće prijevod europskog uhiđbenog naloga. Iznimno se umjesto pisanog prijevoda može ponuditi usmeni prijevod ili usmeni sažetak pod uvjetom da se njima ne dovodi u pitanje pravičnost postupka.

Kvaliteta tumačenja i prevođenja mora biti dostatna da jamči pravičnost postupka, posebno tako što osigurava da osumnjičenici ili optuženici znaju koja im se djela stavljaju na teret i da imaju mogućnost ostvariti svoje pravo na obranu. Važno je napomenuti da države članice moraju snositi troškove tumačenja i prevođenja neovisno o ishodu postupka.

11.2. Pravo na informiranje

Pravo na informiranje u pisanom obliku o pravima nakon uhićenja, kako je predviđeno Direktivom 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku primjenjuje se na osobe uhićene u svrhu izvršenja europskog uhiđbenog naloga ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL L 280, 26.10.2010., str. 1. Ta Direktiva nije obvezujuća za Dansku.

⁽²⁾ SL L 142, 1.6.2012., str. 1. Ta Direktiva nije obvezujuća za Dansku.

Člankom 5. Direktive 2012/13/EU zahtijeva se da osobe koje su uhićene u svrhu izvršenja europskog uhiđbenog naloga žurno dobiju odgovarajuću obavijest o pravima koja sadržava informacije o njihovim pravima u skladu s pravom kojim se u državi članici izvršenja provodi Okvirna odluka o europskom uhiđbenom nalogu. Primjer obrasca obavijesti o pravima naveden je u Prilogu II. Direktivi 2012/13/EU (i reproduciran u Prilogu IX. Priručniku).

Dostavljanje informacija bilježi se u skladu s postupkom bilježenja podataka u dotičnoj državi članici. Osumnjičene ili optužene osobe imaju pravo na osporavanje svakog uskraćivanja ili odbijanja pružanja informacija, u skladu s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom.

11.3. Pravo na pristup odvjetniku

Pravo na pristup odvjetniku primjenjuje se na osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog, kako je predviđeno Direktivom 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhiđbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima ⁽¹⁾.

Osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog imaju pravo na pristup odvjetniku u državi članici izvršenja nakon uhićenja na temelju europskog uhiđbenog naloga (članak 10. stavci od 1., 2. i 3. Direktive 2013/48/EU). Uzimajući u obzir sadržaj prava na pristup odvjetniku u državi članici izvršenja, tražene osobe imaju sljedeća prava:

- (a) pravo na pristup odvjetniku primjenjuje se na takav način i u takvom trenutku koji omogućuje traženim osobama da ostvare svoja prava učinkovito i u svakom slučaju bez nepotrebnog odlaganja od trenutka oduzimanja slobode;
- (b) tražene osobe imat će pravo na sastanak i komunikaciju s odvjetnikom koji ih zastupa te
- (c) će imati pravo na prisutnost njihovoga odvjetnika i, u skladu s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, na njegovo sudjelovanje u saslušanju od strane pravosudnog tijela izvršenja.

Uz to, tražene osobe imaju pravo imenovati odvjetnika u državi članici koja je izdala uhiđbeni nalog (članak 10. stavci 4., 5. i 6. Direktive 2013/48/EU). Uloga tog odvjetnika jest pomoći odvjetniku u državi članici izvršenja na način da pruži tom odvjetniku informacije i savjet s ciljem učinkovitog ostvarivanja prava traženih osoba na temelju Okvirne odluke o europskom uhiđbenom nalogu.

11.4. Pravo na obavješćivanje treće osobe u slučaju oduzimanja slobode

Nakon uhićenja u državi članici izvršenja osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog imaju pravo da barem jedna osoba, kao što su srodnik ili poslodavac, koju sami imenuju, bez nepotrebnog odlaganja bude obaviještena o oduzimanju slobode ⁽²⁾.

11.5. Pravo na komunikaciju s trećim osobama

Nakon uhićenja u državi članici izvršenja osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog imaju pravo na komunikaciju bez nepotrebnog odlaganja s barem jednom trećom osobom, primjerice rođakom kojeg sami imenuju ⁽³⁾.

11.6. Pravo na komunikaciju s konzularnim tijelima

Nakon uhićenja u državi članici izvršenja osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog, a koje nisu državljani dotične države, imaju pravo obavijestiti konzularna tijela države čiji su državljani o oduzimanju slobode bez nepotrebnog odlaganja i komunicirati s tim tijelima ⁽⁴⁾.

Imaju i pravo na posjet od strane konzularnih tijela, pravo na razgovor i korespondenciju s njima te pravo da njihovo konzularno tijelo organizira pravno zastupanje.

⁽¹⁾ SL L 294, 6.11.2013., str. 1. Rok za prenošenje te Direktive bio je 27. studenoga 2016. Ta Direktiva nije obvezujuća za Dansku, Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku.

⁽²⁾ Direktiva 2013/48/EU, članak 5.

⁽³⁾ Direktiva 2013/48/EU, članak 6.

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/48/EU, članak 7.

11.7. Posebna prava djece

Posebna jamstva za djecu na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog primjenjuju se u skladu s europskim uhiđbenim nalogom nakon njihova uhićenja u državi članici izvršenja ⁽¹⁾. Ona se posebice odnose na:

- (a) pravo na informacije;
- (b) pravo na informiranje nositelja roditeljske odgovornosti;
- (c) pravo na pomoć odvjetnika;
- (d) pravo na liječnički pregled;
- (e) pravo na posebno postupanje u slučaju lišavanja slobode;
- (f) pravo na zaštitu privatnosti;
- (g) pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom postupka.

11.8. Pravo na pravnu pomoć

Pravo na pravnu pomoć primjenjuje se na osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog, kako je predviđeno Direktivom (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhiđbenog naloga ⁽²⁾.

Osobe na koje se odnosi europski uhiđbeni nalog imaju od trenutka uhićenja na temelju tog naloga pravo na pravnu pomoć dok ne budu predane ili dok odluka o tome da neće biti predane ne postane pravomoćna (članak 5. stavak 1. Direktive (EU) 2016/1919).

Uz to, tražene osobe koje ostvaruju svoje pravo na imenovanje odvjetnika u državi članici koja je izdala nalog kao pomoć odvjetniku u državi članici izvršenja u skladu s člankom 10. stavcima 4. i 5. Direktive 2013/48/EU imaju pravo na pravnu pomoć i u državi članici koja je izdala nalog, u onoj mjeri u kojoj je pravna pomoć nužna za osiguravanje učinkovitog pristupa pravosuđu (članak 5. stavak 2. Direktive (EU) 2016/1919).

Države članice mogu u oba slučaja primijeniti kriterije za provjeru imovinskog stanja u skladu s člankom 4. stavkom 3. Direktive (EU) 2016/1919 koji se primjenjuje *mutatis mutandis* na pravna pomoć u postupku na temelju europskog uhiđbenog naloga (članak 5. stavak 3. te Direktive). Pri provjeri imovinskog stanja uzimaju se u obzir svi relevantni i objektivni čimbenici, kao što su prihod, imovina i obiteljske prilike dotične osobe, kao i troškovi pomoći odvjetnika i životni standard u toj državi članici, kako bi se na temelju kriterija koji se primjenjuju u toj državi članici utvrdilo nedostaje li traženoj osobi dovoljno sredstava za plaćanje pomoći odvjetnika.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1.). Rok za prenošenje u zakonodavstvo država članica jest 11. lipnja 2019. Ta Direktiva nije obvezujuća za Dansku, Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku.

⁽²⁾ SL L 297, 4.11.2016., str. 1. Rok za prenošenje te Direktive jest 25. svibnja 2019. Ta Direktiva nije obvezujuća za Dansku, Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku.

PRILOG I.

Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu, neslužbeni konsolidirani tekst ⁽¹⁾

Tekst Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu na hrvatskom jeziku

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA**od 13. lipnja 2002.****o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica
(2002/584/PUP)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. točku (a) i (b) te članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U skladu sa Zaključcima Europskog vijeća u Tampereu, održanoga 15. i 16. listopada 1999., a posebno u skladu s njihovom točkom 35., formalni postupak izručivanja trebao bi biti ukinut između država članica u odnosu na osobe koje bježe pred pravdom nakon što im je izrečena pravomoćna presuda, a postupci za izručenje trebali bi biti ubrzani u odnosu na osobe osumnjičene za počinjenje kaznenoga djela.
- (2) Program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja sudskih odluka u kaznenim stvarima, predviđenih u točki 37. Zaključaka Europskog vijeća u Tampereu, koje je Vijeće usvojilo 30. studenoga 2000. ⁽⁴⁾, bavi se problemom uzajamnoga izvršavanja uhidbenih naloga.
- (3) Sve ili neke države članice stranke su brojnih konvencija u području izručenja osoba, uključujući i Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977. Nordijske države imaju zakone o izručenju s istim sadržajem.
- (4) Osim toga, države članice suglasile su se o sljedeće tri konvencije koje se u cijelosti ili djelomično bave izručenjem, a čine dio pravne stečevine Unije: Konvencija od 19. lipnja 1990. kojom se primjenjuje Schengenski sporazum od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju graničnih kontrola na njihovim zajedničkim granicama ⁽⁵⁾ (u odnosima između država članica koje su potpisnice te Konvencije), Konvencija od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručivanja između država članica Europske unije ⁽⁶⁾ i Konvencija od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije ⁽⁷⁾.
- (5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zadržavanja i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

⁽¹⁾ Ovaj neslužbeni konsolidirani tekst sadrži samo uvodne izjave Okvirne odluke 2002/584/PUP i ne uključuje uvodne izjave Okvirne odluke 2009/299/PUP kojom je izmijenjena Okvirna odluka 2002/584/PUP.

⁽²⁾ SL C 332 E, 27.11.2001., str. 305.

⁽³⁾ Mišljenje doneseno 9. siječnja 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁴⁾ SL C 12 E, 15.1.2001., str. 10.

⁽⁵⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽⁶⁾ SL C 78, 30.3.1995., str. 2.

⁽⁷⁾ SL C 313, 13.10.1996., str. 12.

- (6) Europski uhiđbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra „kamenom temeljcem” pravosudne suradnje.
- (7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. Ugovora o Europskoj uniji i članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenom u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.
- (8) Odluke o izvršavanju europskog uhiđbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.
- (9) Uloga središnjih tijela u izvršenju europskog uhiđbenog naloga mora biti ograničena na praktičnu i administrativnu pomoć.
- (10) Mehanizam europskog uhiđbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. Ugovora o Europskoj uniji. Kršenje utvrđuje Vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. spomenutog Ugovora, s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. Ugovora.
- (11) U odnosima između država članica, europski uhiđbeni nalog trebao bi zamijeniti sve prethodne instrumente o izručenju, uključujući i odredbe glave III. Konvencije o primjeni Schengenskog sporazuma koje se odnose na izručenje.
- (12) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji, koja se odražavaju i u Povelji Europske unije o temeljnim pravima ⁽⁸⁾, a posebno u njezinu poglavlju VI. Ništa u ovoj Okvirnoj odluci ne smije se tumačiti kao zabrana odbijanja predaje osobe za kojom je izdan europski uhiđbeni nalog, ako postoji razlog za uvjerenje, na temelju objektivnih elemenata, da je spomenuti uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili kažnjavanja osobe zbog njezina spola, rase, vjere, etničkog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih uvjerenja ili spolnog usmjerenja, ili ako bi položaj te osobe mogao biti ugrožen zbog bilo kojega od tih razloga.
- Ova Okvirna odluka ne sprečava državu članicu da primijeni svoja ustavna pravila o pravu na pravični sudski postupak, slobodu udruživanja, slobodu tiska te slobodu izražavanja u drugim medijima.
- (13) Nitko ne smije biti udaljen, protjeran ili izručen državi u kojoj postoji stvarna opasnost da će osoba o kojoj je riječ biti osuđena na smrt, podvrgnuta mučenju ili drugom nečovječnom ili ponižavajućem postupku ili kažnjavanju.
- (14) Budući da su sve države članice ratificirale Konvenciju Vijeća Europe o zaštiti pojedinaca s obzirom na automatsku obradu osobnih podataka od 28. siječnja 1981., osobni podaci obrađeni u kontekstu provedbe ove Okvirne odluke trebali bi biti zaštićeni u skladu s načelima spomenute Konvencije,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

POGLAVLJE 1.

Opća načela

Članak 1.

Definicija europskog uhiđbenog naloga i obveza njegova izvršenja

1. Europski uhiđbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

⁽⁸⁾ SL C 364, 18.12.2000., str. 1.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhiđbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.
3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 2.

Područje primjene europskog uhiđbenog naloga

1. Europski uhiđbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.
2. Sljedeća kaznena djela, ako su kažnjiva u skladu s pravom države članice koja izdaje uhiđbeni nalog, propisanom najvišom kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode od najmanje tri godine i ako su utvrđena pravom države koja izdaje uhiđbeni nalog, u skladu s odredbama ove Okvirne odluke i bez provjere dvostruke kažnjivosti djela, predstavljaju razlog za predaju osobe na temelju europskog uhiđbenog naloga:
 - sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
 - terorizam,
 - trgovanje ljudima,
 - spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
 - nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
 - nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima,
 - korupcija,
 - prijevare, uključujući i prijevare koje ugrožavaju financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
 - pranje prihoda stečenog kaznenim djelom,
 - krivotvorenje novca, uključujući euro,
 - računalni kriminalitet,
 - kaznena djela protiv okoliša, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama,
 - olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka,
 - ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
 - nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom,
 - otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca,
 - rasizam i ksenofobija,
 - organizirana ili oružana pljačka,
 - nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima,
 - prijevare,
 - reketarenje i iznuda,
 - krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
 - krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
 - krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja,
 - nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta,
 - nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim tvarima,
 - trgovina ukradenim vozilima,
 - silovanje,

- podmetanje požara,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila,
- sabotaza.

3. Vijeće može u svako doba odlučiti, donoseći jednoglasnu odluku nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, pod uvjetima propisanim člankom 39. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), o dodavanju novih kategorija kaznenih djela na popis iz stavka 2. Vijeće razmatra, u svjetlu izvješća koji podnosi Komisija na temelju odredaba članka 34. stavka 3., treba li popis biti proširen ili izmijenjen.

4. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 2., tražena osoba može biti predana pod uvjetom da djela zbog kojih je izdan europski uhiđbeni nalog predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja, bez obzira na elemente ili opis kaznenog djela.

Članak 3.

Razlozi za obvezno neizvršavanje europskog uhiđbenog naloga

Pravosudno tijelo države članice izvršenja (dalje u tekstu: „pravosudno tijelo izvršenja”) odbija izvršenje europskog uhiđbenog naloga u sljedećim slučajevima:

1. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan uhiđbeni nalog predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;
2. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;
3. ako osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhiđbeni nalog, u skladu s pravom države članice izvršenja.

Članak 4.

Razlozi za moguće neizvršenje europskog uhiđbenog naloga

Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga:

1. ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4., djelo zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhiđbenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdan uhiđbeni nalog;
2. ako je protiv osobe koja je predmet europskog uhiđbenog naloga u tijeku kazneni progon u državi članici izvršenja zbog istog djela zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog;
3. ako su pravosudna tijela države članice izvršenja odustala od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog ili su odlučila obustaviti postupak, ili ako je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak;
4. ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s pravom države članice izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom;
5. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;
6. ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, a ta država članica obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojega domaćeg prava;

7. ako se europski uhidbeni nalog odnosi na kaznena djela koja su:

- (a) u skladu s pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili
- (b) počinjena izvan državnog područja države članice izdavateljice uhidbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.

Članak 4.a

Odluke donesene nakon suđenja na kojem se osoba nije osobno pojavila

1. Pravosudno tijelo izvršenja može također odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode ako se osoba nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom, osim ako se u europskom uhidbenom nalogu navodi da je osoba u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice izdavanja:

(a) pravovremeno:

- i. bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, ili je na drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem;

i

- ii. bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ili

(b) bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ili

(c) nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:

- i. izričito izjavila da ne osporava odluku;

ili

- ii. nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ili

(d) joj odluka nije osobno dostavljena, nego:

- i. će joj biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje te će biti izričito obaviještena o svojem pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke;

i

- ii. bit će obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, kako se navodi u odgovarajućem europskom uhidbenom nalogu.

2. Ako je europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode prema uvjetima iz stavka 1. točke (d), a dotična osoba nije prethodno primila nikakvu službenu obavijest o vođenju kaznenog postupka protiv nje, ona može, kada bude obaviještena o sadržaju europskog uhidbenog naloga, zahtijevati primjerak presude prije predaje. Odmah po primitku obavijesti o takvom zahtjevu tijelo izdavanja preko tijela izvršenja dostavlja primjerak presude traženoj osobi. Zahtjev tražene osobe ne smije odgoditi postupak predaje niti odluku o izvršenju europskog uhidbenog naloga. Dotičnoj se osobi presuda dostavlja isključivo u informativne svrhe; ta se dostava ne smatra formalnom dostavom presude niti utječe na primjenjive rokove za zahtijevanje obnove postupka ili podnošenje žalbe.

3. Ako se osoba predala prema uvjetima iz stavka 1. točke (d) te zahtijeva obnovu postupka ili je podnijela žalbu, zadržavanje te osobe u očekivanju takve obnove postupka ili postupka povodom žalbe, sve do dovršetka tih postupaka, preispituje se u skladu s pravom države članice izdavanja, bilo redovito ili na zahtjev dotične osobe. Takvo preispitivanje posebno obuhvaća mogućnost suspenzije ili prekida zadržavanja. Obnova postupka ili žalbeni postupak počinju pravovremeno po predaji.

Članak 5.

Jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država članica izdavateljica naloga

Izvršenje europskog uhidbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:

1. [izbrisano]
2. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhidbenog naloga može biti podložno uvjetu da država članica koja izdaje uhidbeni nalog u svojem pravnom sustavu ima odredbe o reviziji izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje osoba može zatražiti u skladu s pravom ili praksom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;
3. ako je osoba koja je predmet europskoga uhidbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.

Članak 6.

Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela

1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.

Članak 7.

Sudjelovanje središnjeg tijela

1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako je to predviđeno u njezinu pravnom sustavu, više središnjih tijela za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim tijelima.
2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, jednom ili većem broju središnjih tijela povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja europskih uhidbenih naloga te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.

Država članica koja želi koristiti mogućnosti iz ovog članka Glavnom tajništvu Vijeća šalje podatke o imenovanom središnjem tijelu ili o središnjim tijelima. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga.

Članak 8.

Sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga

1. Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:
 - (a) identitet i državljanstvo tražene osobe;
 - (b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog;
 - (c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 1. i 2.;

- (d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 2.;
- (e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;
- (f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdateljice uhiđenog naloga;
- (g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

2. Europski uhiđbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom tajništvu Vijeća izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika ustanova Europskih zajednica.

POGLAVLJE 2.

Postupak predaje

Članak 9.

Slanje europskog uhiđenog naloga

1. Ako je poznato mjesto na kojemu se nalazi tražena osoba, pravosudno tijelo koje ga izdaje može europski uhiđbeni nalog poslati izravno pravosudnom tijelu izvršenja.
2. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog može, u svakom slučaju, izdati upozorenje o traženoj osobi putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS).
3. Takvo upozorenje šalje se u skladu s odredbama članka 95. Konvencije od 19. lipnja 1990. o primjeni Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju nadzora na zajedničkim granicama. Upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu, praćeno informacijama iz članka 8. stavka 1., jednako je vrijedno kao i europski uhiđbeni nalog.

U prijelaznom razdoblju, sve dok SIS ne bude sposoban za prenošenje svih informacija iz članka 8., upozorenje je jednakovrijedno kao i europski uhiđbeni nalog do trenutka kad pravosudno tijelo izvršenja ne primi izvornik u propisanom i valjanom obliku.

Članak 10.

Detaljni postupak slanja europskog uhiđenog naloga

1. Ako pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog ne zna koje je nadležno pravosudno tijelo izvršenja, ono traži potrebne informacije, uključujući i putem kontaktnih točaka u okviru Europske pravosudne mreže ⁽⁹⁾, s ciljem dobivanja tih informacija od države članice izvršenja.
2. Ako to želi pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog, slanje se može obaviti putem sigurnih telekomunikacijskih sustava Europske pravosudne mreže.
3. Ako nije moguće služenje SIS-om, pravosudno tijelo koje izdaje nalog može europski uhiđbeni nalog poslati putem Interpola.
4. Pravosudno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog može ga poslati bilo kojim sigurnim sredstvom koje omogućuje pisani trag pod uvjetima koji državi članici izvršenja omogućuju provjeru vjerodostojnosti.
5. Sve poteškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću bilo koje isprave potrebne za izvršenje europskog uhiđenog naloga rješavaju se u izravnim kontaktima između uključenih pravosudnih tijela ili, ako je potrebno, uključivanjem središnjih tijela država članica.
6. Ako tijelo koje primi europski uhiđbeni nalog nije nadležno za postupanje u skladu s njime, automatski ga šalje nadležnom tijelu svoje države članice i o tome obavještava pravosudno tijelo koje ga je izdalo.

⁽⁹⁾ Zajednička akcija Vijeća 98/428/PUP od 29. lipnja 1998. o osnivanju Europske pravosudne mreže (SL L 191, 7.7.1998., str. 4.).

Članak 11.**Prava tražene osobe**

1. Ako je tražena osoba uhićena, nadležno pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s nacionalnim pravom, tu osobu obavještava o europskom uhiđbenom nalogu i o njegovu sadržaju te o mogućnosti njezina pristanka na predaju pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhiđbeni nalog.
2. Tražena osoba koja je uhićena u svrhe izvršenja europskoga uhiđbenog naloga ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu s nacionalnim pravom države članice izvršenja.

Članak 12.**Zadržavanje osobe**

Ako je osoba uhićena na temelju europskog uhiđbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja odlučuje hoće li zadržati traženu osobu, u skladu s pravom države članice izvršenja. Uhićena osoba u svakom trenutku može biti privremeno puštena na slobodu u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja, pod uvjetom da nadležno tijelo te države članice poduzme sve mjere koje smatra potrebnima kako bi spriječilo bijeg te osobe.

Članak 13.**Pristanak na predaju**

1. Ako uhićena osoba izjavi da pristaje na predaju, njezin pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz članka 27. stavka 2., izjavljuje se pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja.
2. Svaka država članica donošenjem potrebnih mjera osigurava da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz stavka 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je uhićena osoba dala dragovoljno i posve svjesna njegovih posljedica. U tu svrhu, tražena osoba ima pravo na pravnog zastupnika.
3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stavka 1., službeno se bilježe u skladu s postupkom koji propisuje domaće pravo države članice.
4. U načelu, pristanak se ne može opozvati. Svaka država članica može propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje, mogu biti opozvani u skladu s pravilima primjenjivim u njezinu domaćem pravu. U tom slučaju, razdoblje od dana davanja pristanka do dana opoziva ne uzima se u obzir pri izračunavanju rokova iz članka 17. Država članica koja se želi poslužiti tom mogućnošću o tome izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća nakon usvajanja ove Okvirne odluke i navodi postupke kod kojih je moguće opozvati pristanak te sve njihove izmjene.

Članak 14.**Saslušanje tražene osobe**

Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 13., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države članice izvršenja.

Članak 15.**Odluka o predaji**

1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.
2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhiđbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.
3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.

Članak 16.

Odluka u slučaju postojanja više zahtjeva

1. Ako su dvije ili više država članica izdale europske uhiđbene naloge u odnosu na istu osobu, odluku o tome koji će uhiđbeni nalog biti izvršen donosi pravosudno tijelo izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno težinu i mjesto počinjenja predmetnih kaznenih djela, vrijeme izdavanja europskih uhiđbenih naloga te da li je uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.
2. Pravosudno tijelo izvršenja može zatražiti savjet Eurojusta ⁽¹⁰⁾ pri donošenju odluke iz stavka 1.
3. U slučaju sukoba između europskog uhiđbenog naloga i zahtjeva za izručenje koje je podnijela treća zemlja, odluku o davanju prednosti europskom uhiđbenom nalogu ili zahtjevu za izručenje donosi nadležno tijelo države članice izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno one iz stavka 1. te okolnosti iz primjenjive konvencije.
4. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje obveze država članica u skladu sa Statutom Međunarodnog kaznenog suda.

Članak 17.

Rokovi i postupci za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga

1. Europski uhiđbeni nalog obrađuje se i izvršava kao žurni predmet.
2. U slučajevima u kojima tražena osoba pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 10 dana nakon njezina pristanka.
3. U ostalim slučajevima, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 60 dana od uhićenja tražene osobe.
4. Ako, u posebnim slučajevima, europski uhiđbeni nalog ne može biti izvršen u rokovima iz stavaka 2. ili 3., pravosudno tijelo izvršenja o tome odmah obavještava pravosudno tijelo koje je izdalo uhiđbeni nalog, navodeći razloge kašnjenja. U tome slučaju, rok može biti produljen za dodatnih 30 dana.
5. Sve dok pravosudno tijelo izvršenja ne donese konačnu odluku o europskom uhiđbenom nalogu, ono osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta potrebnih za učinkovitu predaju tražene osobe.
6. Svako odbijanje izvršenja europskog uhiđbenog naloga mora biti obrazloženo.
7. Ako, u posebnim okolnostima, država članica ne može poštovati rokove iz ovog članka, ona o tome obavještava Eurojust, navodeći razloge za kašnjenje. Osim toga, država članica prema kojoj druga država članica opetovano kasni pri izvršenju europskih uhiđbenih naloga, o tome obavještava Vijeće kako bi se provedba ove Okvirne odluke ocijenila na razini država članica.

Članak 18.

Stanje do donošenja odluke

1. Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe vođenja kaznenog progona, pravosudno tijelo izvršenja mora:
 - (a) pristati na saslušanje tražene osobe u skladu s odredbama članka 19.;
 - (b) ili pristati na privremeni transfer tražene osobe.
2. Uvjeti i trajanje privremenog transfera utvrđuju se uzajamnim sporazumom između pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.
3. U slučaju privremenog transfera, tražena osoba mora imati mogućnost povratka u državu članicu izvršenja kako bi prisustvovala ročištima koji su dio postupka njezine predaje.

⁽¹⁰⁾ Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. o osnivanju Eurojusta, s ciljem jačanja borbe protiv teških oblika kriminala (SL L 63, 6.3.2002., str. 1.)

Članak 19.**Saslušanje osobe prije donošenja odluke**

1. Tražena osoba saslušava se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države članice čiji sud izdaje uhiđbeni nalog.
2. Tražena osoba saslušava se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.
3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države članice za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani.

Članak 20.**Povlastice i imuniteti**

1. Ako tražena osoba uživa povlasticu ili imunitet s obzirom na nadležnost ili na izvršenje u državi članici izvršenja, rokovi iz članka 17. ne počinju teći osim, i počevši od tog dana, ako je pravosudno tijelo izvršenja dobilo obavijest o ukidanju povlastice ili imuniteta.

Država članica izvršenja osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta za učinkovitu predaju tražene osobe, ako ona više ne uživa povlasticu ili imunitet.

2. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države članice izvršenja, pravosudno tijelo izvršenja zahtijeva od tog tijela da se odmah posluži svojim ovlastima. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, zahtjev za izvršavanje njihovih ovlasti šalje pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 21.**Sukob međunarodnih obveza**

Ova Okvirna odluka ničime ne utječe na obveze države članice izvršenja ako je tražena osoba izručena toj državi iz treće države i ako je ta osoba zaštićena odredbama sporazuma prema kojemu je ta osoba izručena, a one se odnose na pravilo specijalnosti. Država članica izvršenja poduzima sve mjere potrebne za neodložno podnošenje zahtjeva za pristanak države iz koje je osoba izručena, kako bi ona mogla biti predana državi članici koja je izdala europski uhiđbeni nalog. Rokovi iz članka 17. počinju teći tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti. Do donošenja odluke države iz koje je tražena osoba izručena, država članica izvršenja osigurat će materijalne preduvjete potrebne za njezinu učinkovitu predaju.

Članak 22.**Obavijest o odluci**

Pravosudno tijelo izvršenja bez odlaganja obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog o odluci u vezi s djelovanjem koje treba poduzeti na temelju europskog uhiđbenog naloga.

Članak 23.**Rokovi za predaju osobe**

1. Tražena se osoba predaje što je moguće ranije, na datum koji dogovaraju oba tijela o kojima je riječ.
2. Osoba se predaje najkasnije deset dana nakon donošenja pravomoćne odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga.
3. Ako je predaja tražene osobe u roku predviđenom u stavku 2. spriječena okolnostima na koje ne može utjecati nijedna od država članica, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog odmah međusobno stupaju u kontakt i dogovaraju novi datum za predaju. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana nakon dogovorenog novog datuma.

4. Predaja može biti odgođena, u izuzetnim okolnostima, zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ako postoji osnovani razlog za uvjerenje da bi se time ugrozilo zdravlje ili život tražene osobe. Izvršenje europskog uhiđenog naloga obavlja se odmah po nestanku tih razloga. Pravosudno tijelo izvršenja odmah obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i dogovara novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma.
5. Po isteku rokova iz stavaka 2. i 4., osoba se pušta na slobodu ako se još nalazi u pritvoru.

Članak 24.

Odgođena ili uvjetovana predaja

1. Pravosudno tijelo izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju europskog uhiđenog naloga, odgoditi predaju tražene osobe kako bi se protiv nje mogao voditi kazneni progon u državi članici izvršenja, ili, ako je ona već osuđena, kako bi mogla na njezinu državnom području izdržati kaznu izrečenu za kazneno djelo na koje se ne odnosi europski uhiđbeni nalog.
2. Umjesto odgode predaje, pravosudno tijelo izvršenja može privremeno predati traženu osobu državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog pod uvjetima koji se utvrđuju zajedničkim sporazumom između pravosudnog tijela izvršenja i pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog. Sporazum se sastavlja u pisanom obliku, a njegovi su uvjeti obvezujući za sva tijela države članice koja izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 25.

Tranzit

1. Svaka država članica, osim ako se koristi pravom mogućnosti odbijanja, u slučaju tranzita svojega državljanina ili osobe koja u njoj ima boravište u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode, omogućuje tranzit preko svojega državnog područja tražene osobe koja se predaje, pod uvjetom da je obaviještena o:

- (a) identitetu i državljanstvu osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog;
- (b) postojanju europskog uhiđenog naloga;
- (c) vrsti i zakonskom opisu kaznenog djela;
- (d) opisu činjeničnog stanja u vezi s kaznenim djelom, uključujući datum i mjesto njegova počinjenja.

Ako je osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog u svrhe progona državljanin države članice tranzita ili u njoj ima boravište, tranzit može biti uvjetovan time da ta osoba, nakon saslušanja, mora biti vraćena državi članici tranzita kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog.

2. Svaka država članica određuje tijelo zaduženo za primanje zahtjeva za odobravanje tranzita i potrebnih dokumenata, te sve ostale službene korespondencije koja se odnosi na zahtjev za odobravanje tranzita. Države članice o imenovanim tijelima obavještavaju Glavno tajništvo Vijeća.

3. Zahtjev za odobravanje tranzita i informacije iz stavka 1. mogu se poslati tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. bilo kojim sredstvom koje ostavlja pisani trag. Država članica tranzita svoju odluku šalje na isti način.

4. Ova Okvirna odluka ne primjenjuje se u slučaju prijevoza zrakoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Unatoč tome, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država članica koja izdaje uhiđbeni nalog tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. pruža informacije iz stavka 1.

5. Ako je riječ o tranzitu osobe koja mora biti izručena državi članici iz treće države, odredbe ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis*. U tom slučaju izraz „europski uhiđbeni nalog” smatra se izrazom „zahtjev za izručenje”.

POGLAVLJE 3.

Učinci predaje

Članak 26.

Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja

1. Država članica koja izdaje uhiđbeni nalog oduzima ukupno vrijeme zadržavanja na temelju izvršenja europskog uhiđenog naloga od ukupnog vremena oduzimanja slobode koje mora biti izvršeno u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog na temelju zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

2. U tu svrhu, sve informacije o trajanju zadržavanja tražene osobe na temelju europskog uhiđenog naloga, pravosužno tijelo izvršenja ili središnje tijelo određeno u skladu s člankom 7. pružaju pravosužnom tijelu koje izdaje uhiđbeni nalog u trenutku predaje osobe.

Članak 27.

Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela

1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosužno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;
- (b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;
- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;
- (d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 13.;
- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosužnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuju da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (g) ako je pravosužno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosužnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz stavka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva u skladu s odredbama tog članka.

Članak 28.

Predaja ili naknadno izručenje

1. Svaka država članica može obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da, u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju osobe državi članici koja nije država članica izvršenja, na temelju europskog uhiđenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosužno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju europskog uhiđenog naloga predana državi članici koja ga je izdala može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhiđenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;

- (b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhiđenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidi da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
 - (c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 27. stavka 3., točaka (a), (e), (f) i (g).
3. Pravosudno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:
- (a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 9., uz informacije iz članka 8. stavka 1. i prijevod iz članka 8. stavka 2.;
 - (b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke;
 - (c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;
 - (d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4.
- U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva propisana odredbama tog članka.

4. Neovisno o stavku 1., osoba koja je predana na temelju europskog uhiđenog naloga ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog tijela države članice koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu s konvencijama koje obvezuju tu članicu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava.

Članak 29.

Predaja imovine

1. Na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog ili na vlastitu inicijativu, pravosudno tijelo izvršenja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, oduzima i predaje imovinu koja:
- (a) može biti potrebna kao dokaz; ili
 - (b) koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela.
2. Imovina iz stavka 1. predaje se čak i ako se europski izvršni nalog ne može izvršiti zbog smrti ili bijega tražene osobe.
3. Ako imovina iz stavka 1. može biti oduzeta ili konfiscirana na državnom području države članice izvršenja, ta je država može, ako je imovina potrebna zbog povezanosti s kaznenim postupkom koji je u tijeku, privremeno zadržati ili predati državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog pod uvjetom da imovina bude vraćena.
4. Poštuju se sva prava koja stječu država članica izvršenja ili treće stranke u vezi imovine spomenute u stavku 1. Ako takva prava postoje, država članica koja je izdala uhiđbeni nalog imovinu vraća državi članici izvršenja bez zaračunavanja troškova, odmah po završetku kaznenog postupka.

Članak 30.

Troškovi

1. Troškove nastale na državnom području države članice izvršenja pri izvršavanju europskog uhiđenog naloga snosi ta država.
2. Sve ostale troškove snosi država članica koja je izdala uhiđbeni nalog.

POGLAVLJE 4.

Opće i završne odredbe

Članak 31.

Odnos prema drugim pravnim instrumentima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu u odnosima između država članica i trećih zemalja, ova Okvirna odluka, počevši od 1. siječnja 2004., zamjenjuje sve odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija, primjenjivih na područje izručenja u odnosima između država članica:
- (a) Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957., njezina dodatnog protokola od 15. listopada 1975., njezina drugog dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977., s obzirom na pitanja koje se odnose na izručenje;

- (b) Sporazuma između 12 država članica Europskih zajednica o pojednostavljivanju i osuvremenjivanju načina slanja zahtjeva za izručenje od 26. svibnja 1989.;
- (c) Konvencije od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručenja između država članica Europske unije;
- (d) Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije;
- (e) Glave III., Poglavlja 4. Konvencije od 19. lipnja 1990. kojom se primjenjuju odredbe Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama.

2. Države članice mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi u trenutku donošenja ove Okvirne odluke u onoj mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori omogućuju da ciljevi ove Okvirne odluke budu prošireni i produbljeni te ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju postupke predaje osobe u odnosu na koje je izdan europski uhiđbeni nalog.

Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ove Okvirne odluke ako takvi sporazumi ili dogovori omogućuju da odredbe ove Okvirne odluke budu produbljene ili proširene i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju osoba u odnosu na koje je izdan europski uhiđbeni nalog, posebno utvrđivanjem rokova kraćih od onih iz članka 17., proširivanjem popisa kaznenih djela iz članka 2. stavka 2., dodatnim ograničavanjem razloga za odbijanje iz članka 3. i 4., ili spuštanjem praga iz članka 2. stavaka 1. i 2.

Sporazumi i dogovori spomenuti u podstavku 2. ni u kojem slučaju ne utječu na odnose s državama članicama koje nisu njihove stranke.

Države članice, u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, obavještavaju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz podstavka 1. koje žele nastaviti primjenjivati.

Države članice Vijeće i Komisiju obavještavaju i o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz podstavka 2., u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

3. Ako se konvencije ili dogovori iz stavka 1. primjenjuju na područja država članica ili na područja za čije je vanjske odnose odgovorna država članica, a na koje se ne primjenjuje ova Okvirna odluka, ti instrumenti i dalje će uređivati postojeće odnose između tih područja i drugih država članica.

Članak 32.

Prijelazna odredba

Na zahtjeve za izručenje zaprimljene prije 1. siječnja 2004. i dalje se primjenjuju postojeći instrumenti koji uređuju izručenje. Na zahtjeve zaprimljene poslije tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu s ovom Okvirnom odlukom. Unatoč tome, svaka država članica može, nakon što Vijeće usvoji ovu Okvirnu odluku, priložiti izjavu navodeći da će, kao država članica izvršenja, i dalje obrađivati zahtjeve koji se odnose na kaznena djela počinjena prije datuma koji bude navela u skladu sa sustavom izručivanja koji se primjenjivao prije 1. siječnja 2004. Datum koji će navesti ne može biti kasniji od 7. kolovoza 2002. Ova se izjava objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*, a može biti povučena u svako doba.

Članak 33.

Odredbe koje se odnose na Austriju i Gibraltar

1. Sve dok Austrija ne izmijeni članak 12. stavak 1. svojeg „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“-a, a najkasnije do 31. prosinca 2008., ona može svojim pravosudnim tijelima izvršenja dopustiti da odbijaju izvršenje europskog uhiđbenog naloga ako je tražena osoba austrijski državljanin i ako kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog nije kažnjivo u skladu s odredbama austrijskog prava.

2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 34.

Provedba

1. Države članice do 31. prosinca 2003. poduzimaju potrebne mjere za provedbu odredaba ove Okvirne odluke.

2. Države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji šalju tekst odredaba o prijenosu obveza, u skladu s ovom Okvirnom odlukom, u svoje nacionalno pravo. Pri tome, svaka država članica može navesti da će odmah početi primjenjivati ovu Okvirnu odluku u svojim odnosima s onim državama članicama koje su priložile istu izjavu.

Glavno tajništvo Vijeća odmah obavještava države članice i Komisiju o informacijama primljenim u skladu s odredbama članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 13. stavka 4. i članka 25. stavka 2. Ono odmah nalaže objavljivanje tih informacija u *Službenom listu Europskih zajednica*.

3. Na temelju informacija priopćenih Glavnom tajništvu Vijeća, Komisija, najkasnije do 31. prosinca 2004., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Okvirne odluke uz, ako je potrebno, zakonodavne prijedloge.

4. Vijeće u drugoj polovini 2003. obavlja ocjenjivanje praktične primjene odredaba ove Okvirne odluke u državama članicama te ocjenjivanje funkcioniranja Schengenskog informacijskog sustava.

Članak 35.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Luxembourg 13. lipnja 2002.

Za Vijeće
Predsjednik
M. RAJOY BREY

PRILOG II.

**OBRAZAC EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA, sadržan u Prilogu Okvirnoj odluci
o Europskom uhidbenom nalogu**EUROPSKI UHIDBENI NALOG ⁽¹⁾

Ovaj nalog izdaje nadležno pravosudno tijelo. Zahtijevam da niže navedena osoba bude uhićena i predana u svrhe provođenja kaznenog progona ili izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode.

(a) Podaci o identitetu tražene osobe:

Prezime:

Ime:

Djevojačko prezime:

Nadimak:

Spol:

Državljanstvo:

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Boravište ili poznata adresa:

Jezik (-ci), koje tražena osoba razumije (ako je poznato):
.....

Opis tražene osobe i posebnosti za prepoznavanje:

Fotografija i otisci prstiju tražene osobe, ako su poznati i ako ih je moguće poslati, ili podatak o osobi koju treba kontaktirati kako bi se dobili ti podaci ili DNK (ako te podatke nije bilo moguće priložiti uz nalog).

(b) Odluka na kojoj se temelji nalog:

1. Uhidbeni nalog ili sudska odluka s jednakim učinkom:

Vrsta:

2. Izvršiva presuda:

Referenca:

⁽¹⁾ Ovaj nalog mora biti napisan ili preveden na jedan od službenih jezika države članice izvršenja, ako je ona poznata, ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća.

(c) Podaci o propisanoj kazni:

1. Najviša propisana kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode, koja može biti izrečena za kazneno djelo:

.....

2. Visina propisane kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, koja je izrečena:

.....

Neizdržani dio kazne:

.....

(d) Navedite je li se osoba osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom:

1. ☐ Da, osoba se osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
2. ☐ Ne, osoba se nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
3. Ako ste označili polje pod točkom 2., molimo potvrdite postojanje jednog od sljedećeg:
- 3.1.a ☐ osoba je bila osobno pozvana ... (dan/mjesec/godina) i time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom te je bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- 3.1.b ☐ osoba nije bila osobno pozvana, nego je na neki drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem i obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- 3.2. ☐ osoba je bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ILI

- 3.3. ☐ odluka je dostavljena osobi ... (dan/mjesec/godina) te je ona izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i

☐ osoba je izričito izjavila da ne osporava tu odluku,

ILI

☐ osoba nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ILI

- 3.4. ☐ osobi nije osobno dostavljena odluka, ali

— će joj ta odluka biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje, i

— prilikom dostave odluke osoba će biti izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i

— osoba će biti obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, koji iznosi ... dana.

4. Ako ste označili polje pod gornjim točkama 3.1.b, 3.2. ili 3.3., molimo navedite informacije o tome kako je ispunjen dotični uvjet:

.....

(e) Kaznena djela:

Ovaj se nalog odnosi ukupno na: kaznenih djela.

Opis okolnosti počinjenja kaznenog djela (kaznenih djela), uključujući mjesto i način sudjelovanja osobe u kaznenom djelu (kaznenim djelima):

.....

.....

.....

Zakonska oznaka kaznenog djela (kaznenih djela) i važeći pravni propis:

.....

.....

.....

.....

.....

I. Ako je primjenjivo, na odgovarajući način označite jedno ili više kaznenih djela koja su, u skladu s pravom države članice koja izdaje nalog, kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine, jedno od sljedećih kaznenih djela:

- ☐ Sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- ☐ terorizam;
- ☐ trgovina ljudima;
- ☐ spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- ☐ nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- ☐ nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima;
- ☐ korupcija;
- ☐ prijevare, uključujući i prijevare koje štete financijskim interesima Europske unije u smislu Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europske unije od 26. srpnja 1995.;
- ☐ pranje prihoda stečenog kaznenim djelom;
- ☐ krivotvorenje novca, uključujući euro;
- ☐ računalni kriminalitet;
- ☐ kaznena djela protiv okoliša uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- ☐ olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka;
- ☐ ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- ☐ nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom;
- ☐ otmica, protupravno oduzimanje slobode, uzimanje talaca;
- ☐ rasizam i ksenofobija;
- ☐ organizirana ili oružana pljačka;
- ☐ nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima;
- ☐ prijevara;
- ☐ reketarenje i iznuda;
- ☐ krivotvorenje i piratstvo proizvoda;
- ☐ krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama;
- ☐ krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja;
- ☐ nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta;

- ☐ nezakonita trgovina nuklearnim i radioaktivnim tvarima;
- ☐ trgovina ukradenim vozilima;
- ☐ silovanje;
- ☐ podmetanje požara;
- ☐ kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- ☐ protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila;
- ☐ sabotaza.

II. Podrobni opis kaznenog djela/kaznenih djela, koja nisu obuhvaćena I. Odjeljkom:

.....

.....

(f) Ostale okolnosti, važne za predmet (fakultativne informacije):

(NB: mogu obuhvaćati činjenice o eksteritorijalnosti, prekidu zastare ili druge posljedice kaznenih djela)

.....

.....

(g) Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koja se rabi kao dokaz:

Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela:

Opis i oznaka imovine te mjesto na kojemu se nalazi (ako je poznato):

.....

.....

.....

(h) Kazneno djelo/kaznena djela zbog kojih je izdan ovaj uhiđbeni nalog, kažnjivo je kaznom doživotnog zatvora ili mjerom doživotnog oduzimanja slobode:

— pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta reviziju izrečene kazne ili mjere – na zahtjev ili najmanje nakon 20 godina – s ciljem neizvršavanja kazne ili mjere,

i/ili

— pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta primjenu mjere pomilovanja, na koju osoba ima pravo u skladu sa zakonom ili praksom države članica koja izdaje nalog, s ciljem neizvršavanja te kazne ili mjere

i. Pravosudno tijelo koje izdaje nalog:

Službeni naziv:

Ime i prezime njegova predstavnika ⁽¹⁾:

.....

⁽¹⁾ U različitim jezičnim verzijama bit će uključena uputa na „nositelja” sudske vlasti.

Njegov položaj (naziv/razina):

Urudžbeni broj:

Adresa:

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Elektronička pošta:

Osoba za kontakt s kojom se obavljaju potrebni praktični dogovori o predaji:

Ako je za slanje i administrativni prijem europskog uhiđbenog naloga nadležno središnje tijelo:

Naziv središnjeg tijela:

Osoba za kontakt, ako je potrebno (naziv, dužnost i ime):

Adresa:

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Elektronička pošta:

Potpis pravosudnog tijela koje izdaje nalog i/ili njegove ovlaštene osobe:

Ime i prezime:

Položaj (naziv/dužnost):

Datum:

Službeni žig (ako postoji)

PRILOG III.

Upute za ispunjavanje obrasca europskog uhidbenog naloga

Ovaj nalog izdaje nadležno pravosudno tijelo. Zahtijevam da niže navedena osoba bude uhićena i predana u svrhe provođenja kaznenog progona ili izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode.

Napomena

- Pri sastavljanju europskog uhidbenog naloga preporučuje se upotreba alata Zbirka EJNI-a na internetskoj stranici EJNI-a. Upotrebom tog e-alata popunjavanje obrazaca je jednostavno, kao i popunjavanje obrasca u formatu Word, ali on nudi nekoliko modernih značajki prilagođenih korisnicima, kao što su: mogućnost izravnog unošenja pravosudnih nadležnih tijela izvršenja iz Pravosudnog atlasa EJNI-a, brzi pronalazak statičkog teksta obrasca na jeziku odnosno jezicima koje odmah prihvaća država članica izvršenja, spremanje obrasca te njegovo slanje elektroničkom poštom.
- Međutim, preporučuje se preuzeti obrazac u formatu Word s internetske stranice EJNI-a (odjeljak Pravosudna knjižnica) na jeziku pravosudnog tijela koje izdaje nalog (tj. vašem jeziku) te ga spremiti na računalu za slučaj da ne možete pristupiti internetskoj stranici kada je to potrebno u hitnim slučajevima.
- Također se preporučuje preuzeti obrasce s internetske stranice EJNI-a (Pravosudna knjižnica) na svim jezicima, posebice onima koje druge države članice češće prihvaćaju te ih spremiti na računalu.
- Ako upotrebljavate obrazac u formatu Word, ispunite obrazac na vlastitom jeziku uz pomoć računala (ne rukopisom). Ako upotrebljavate Zbirku, obrazac se uvijek ispunjava elektronički.
- Ako se rubrika ne odnosi na vas, napišite „nije primjenjivo” ili jasno navedite određenom oznakom (npr.: —) da nije primjenjiva. Nikada ne biste trebali izbrisati rubriku ili na bilo koji način izmijeniti obrazac europskog uhidbenog naloga.
- Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na nekoliko kaznenih djela, označite kaznena djela brojevima 1, 2, 3 itd. te koristite te brojeve u cijelom europskom uhidbenom nalogu, posebice u rubrici (b).

Rubrika (a)**Podaci potrebni za utvrđivanje identiteta tražene osobe****Napomena:**

ako je moguće, ispunite sva polja.

(a) Podaci o identitetu tražene osobe:

Ime i prezime: **Napomena: obvezno polje.** Navedite prethodno službeno prezime, ako je poznato, i napišite prezime onako kako se piše na nacionalnom jeziku. Ono se ne bi trebalo prevoditi. Provjerite je li redoslijed točan kako ne biste prezime naveli kao ime te dobro provjerite ako postoje dvije ili više osoba sa sličnim imenom i prezimenom (moguće s različitim redoslijedom ili s manjim varijacijama) u istoj datoteci.

Ime: **Napomena: obvezno polje.**

Djevojačko prezime:

Nadimak: **Napomena: navedite lažna imena.** U zagradama navedite nadimke. Ako se osoba koristi lažnim identitetom, on bi trebao biti unesen u sva polja, npr. lažni datum rođenja i lažna adresa.

Spol: **Napomena: obvezno polje.**

Državljanstvo: **Napomena: obvezno polje.** Ako osoba ima više državljanstava, navedite sva.

Datum rođenja: **Napomena: obvezno polje.**

Mjesto rođenja: **Napomena: obvezno polje, ako je podatak dostupan.**

Boravište ili poznata adresa: **Napomena: obvezno polje, ako je podatak dostupan.**

Navedite „nepoznato” ako podatak nije dostupan.

Jezik (-ci), koje tražena osoba razumije (ako je poznato):

Opis tražene osobe i posebnosti za prepoznavanje: **Napomena: obvezno polje, ako je podatak dostupan. Navedite ako je osoba opasna i/ili možda nosi oružje.**

Fotografija i otisci prstiju tražene osobe, ako su poznati i ako ih je moguće poslati, ili podatak o osobi koju treba kontaktirati kako bi se dobili ti podaci ili DNK (ako te podatke nije bilo moguće priložiti uz nalog). **Napomena: obvezno dostavite putem Interpola ili SIS-a, ako su podaci dostupni. To je ključno kako bi se osiguralo da je uhićena prava osoba.**

Dobro provjerite ako postoje dvije ili više osoba sa sličnim imenom i prezimenom (možda s drugačijim redoslijedom ili malim razlikama) u istoj datoteci.

Rubrika (b)

Podaci o odluci na kojoj se temelji europski uhiidbeni nalog

Napomena:

obrazac bi trebalo ispuniti u skladu s traženom svrhom europskog uhiidbenog naloga — vođenje kaznenog progona i/ili izvršenje presude. U rubrici (b) koristi se tekst „Odluka na kojoj se temelji nalog” koji se odnosi na pravosudnu odluku koja je različita od europskog uhiidbenog naloga. Pojam „pravosudna odluka” obuhvaća odluke tijela država članica koja sudjeluju u kaznenom sudovanju, osim policijskih službi. Ako je odluka kojom je određena mjera oduzimanja slobode promijenjena u, na primjer, presudu u odsutnosti, trebalo bi izdati novi europski uhiidbeni nalog (s novim naslovom).

Predsudska faza (europski uhiidbeni nalog izdaje se radi vođenja kaznenog progona)

- (b) 1. Utvrdite na kojoj se odluci temelji europski uhiidbeni nalog (na primjer, sudska odluka ili uhiidbeni nalog, doneseni dd/mm/gggg, kojim se određuje prisilna mjera preventivnog zadržavanja). Napominjemo da bi uz ispunjavanje rubrike (b) 1. trebalo ispuniti i rubriku (c) 1.

Faza nakon suđenja (europski uhiidbeni nalog izdaje se radi izvršenja presude/presude u odsutnosti)

- (b) 1. Ako je europski uhiidbeni nalog izdan u slučajevima u odsutnosti, molimo utvrdite o kojoj je sudskoj odluci riječ.
- (b) 2. Uputite na odgovarajuću presudu ili odluku koja je postala pravomoćna dd/mm/gggg i unesite broj predmeta te ime suda koji je donio odluku. U nekim su državama članicama presude koje još nisu izvršive jer nisu pravomoćne te je moguć postupak žalbe osnova za ispunjavanje rubrike (b) 1., a NE rubrike (b) 2.

Napominjemo da bi uz ispunjavanje rubrike (b) 2. trebalo ispuniti i rubriku (c) 2.

(b) Odluka na kojoj se temelji nalog:

1. Uhiidbeni nalog ili sudska odluka s jednakim učinkom:

Vrsta: **Napomena: navedite sudsku odluku ili drugi sudski nalog te datum i referencu predmeta.**

2. Izvršiva presuda: **Napomena: ako je presuda izvršiva, navedite i datum kada je postala pravomoćna.**

Referenca: **Napomena: navedite datum, broj predmeta, vrstu odluke. Ne prevodite reference.**

Rubrika (c)

Podaci o visini propisane kazne

Napomena:

svrha ove rubrike jest zabilježiti činjenicu da europski uhiidbeni nalog ispunjava uvjete za pragove kazni utvrđene člankom 2. stavkom 1. Okvirne odluke o europskom uhiidbenom nalogu. Tijekom predsudske faze taj će se minimum primjenjivati na kazne koje u načelu mogu biti izrečene, a ako je kazna izrečena primjenjivat će se na visinu stvarne kazne. Kao i u rubrici (b), ispunite dijelove koji su relevantni uzimajući u obzir fazu kaznenog postupka.

Predsudska faza (europski uhiđbeni nalog izdaje se radi vođenja kaznenog progona)

- (c) 1. Navedite najvišu kaznu koja može biti izrečena. Napominjemo da prema članku 2. stavku 1. europski uhiđbeni nalog može biti izdan za djela kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje 12 mjeseci. Uz ispunjavanje rubrike (b) 1. trebalo bi ispuniti i rubriku (c) 1.

Faza nakon suđenja (europski uhiđbeni nalog izdaje se radi izvršenja presude/presude u odsutnosti)

- (c) 2. Navedite visinu izrečene kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode. Napominjemo da prema članku 2. stavku 1. europski uhiđbeni nalog može biti izdan za kazne u trajanju od najmanje četiri mjeseca ako je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode. Uz ispunjavanje rubrike (b) 2. trebalo bi ispuniti i rubriku (c) 2.
- (c) 2. Navedite godine, mjesece i dane. Treba napomenuti da Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu nije određen najmanji iznos neizdržanog dijela kazne. Preporučuje se da se proporcionalnost izdavanja europskog uhiđbenog naloga pažljivo odvaži u situacijama kada je trajanje neizdržanog dijela kazne manje od četiri mjeseca iako je prvotna kazna bila četiri mjeseca ili više.

(c) Podaci o propisanoj kazni:

1. Najviša propisana kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode, koja može biti izrečena za kazneno djelo:
2. Visina propisane kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, koja je izrečena: **Napomena: ako je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode, razdoblje oduzimanja slobode može biti neograničeno, npr. kazna doživotnog zatvora ili kazna koja uključuje psihijatrijsku skrb.**

Neizdržani dio kazne: **Napomena: ako je kazna neograničena, ali u trajanju od najmanje četiri mjeseca, navesti da je potrebno odslužiti još najmanje četiri mjeseca.**

Rubrika (d)

Predmeti u kojima se odluke donose u odsutnosti

(d) Navedite je li se osoba osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom:

1. ☐ Da, osoba se osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
2. ☐ Ne, osoba se nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
3. Ako ste označili polje pod točkom 2., molimo potvrdite postojanje jednog od sljedećeg:
 - 3.1.a ☐ osoba je bila osobno pozvana ... (dan/mjesec/godina) i time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom te je bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;
ILI
 - 3.1.b ☐ osoba nije bila osobno pozvana, nego je na neki drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem i obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;
ILI
 - 3.2. ☐ osoba je bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;
ILI
 - 3.3. ☐ odluka je dostavljena osobi ... (dan/mjesec/godina) te je ona izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i
☐ osoba je izričito izjavila da ne osporava tu odluku;

ILI

- ☐ osoba nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ILI

- 3.4. ☐ osobi nije osobno dostavljena odluka, ali

- će joj ta odluka biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje, i
- prilikom dostave odluke osoba će biti izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i
- osoba će biti obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, koji iznosi ... dana.

4. Ako ste označili polje pod gornjim točkama 3.1.b, 3.2. ili 3.3., molimo navedite informacije o tome kako je ispunjen dotični uvjet:

.....

Rubrika (e)

Dotična kaznena djela

Napomena:

pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u skladu s definicijom kaznenog djela u kaznenom pravu države članice izdavanja odlučuje pripada li kazneno djelo jednoj od 32 kategorije za koje se ne primjenjuje provjera dvostruke kažnjivosti. Tekst iz nacionalnog prava nije potrebno uključiti u europski uhiđbeni nalog niti ga priložiti. Time se izbjegava i nepotrební prijevod pravnih tekstova.

Okolnosti slučaja moraju uvijek biti u potpunosti opisane, uključujući sve važne informacije, kako bi tijela države članice izvršenja mogla procijeniti primjenu pravila specijalnosti te primjenjuju li se razlozi za neizvršenje kao što su načelo *ne bis in idem* i zastara.

Predsudska faza i faza nakon suđenja

- Unesite odgovarajući **broj kaznenih djela**.

- Budite dosljedni s onima koja su opisana.

- Imajte na umu napomene iz Priručnika o dodatnim kaznenim djelima prilikom odlučivanja o njihovu uključivanju (odjeljak 2.3.).

- Precizno objasnite **činjenice** na temelju kojih se izdaje europski uhiđbeni nalog:

- usredotočite se na činjenice koje se odnose na osobu koju treba predati;

- uvijek opišite potrebne činjenice (odgovorna osoba, stupanj sudjelovanja ili izvršenja, mjesto, vrijeme, količina, sredstva, nastala šteta ili ozljede, namjera ili svrha, dobit itd.);

- činjenični bi se opis trebao sastojati samo od kratkog sažetka, a ne cjelovitog transkripta spisa. Međutim, u kompleksnijim slučajevima te posebno ako se primjenjuje dvostruka kažnjivost (nenavedena kaznena djela) može biti potreban duži opis kako bi se zabilježili glavni aspekti činjenica. U tim slučajevima navedite podatke koji su **ključni** za odluku pravosudnog tijela izvršenja o europskom uhiđbenom nalogu, posebno kako bi se utvrdili mogući razlozi za neizvršenje ili kako bi se primijenilo pravilo specijalnosti;

- kad je riječ o nekoliko kaznenih djela, ako je moguće opišite činjenice na način da je opis povezan s odgovarajućom pravnom klasifikacijom;

- upotrebljavajte kratke i jednostavne rečenice koje je lako prevesti;

- koristan bi bio i kratak opis unosa upozorenja u SIS koji je obavio nacionalni ured SIRENE;

- navedite **pravnu klasifikaciju** kaznenog djela (koja je odredba kaznenog prava prekršena). Međutim, u europski uhiđbeni nalog nije potrebno dodati pravne tekstove. To samo rezultira nepotrebnim prijevodima;
- ako pravosuđe koje izdaje uhiđbeni nalog priznaje kazneno djelo kao djelo s popisa 32 kaznena djela u nastavku te se za njega može izreći kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode u najduljem trajanju od najmanje tri godine, na popisu bi trebalo označiti odgovarajuću kućicu;
- preporučuje se da se, ako je moguće, upotrebljava samo jedan obrazac za jedan europski uhiđbeni nalog koji se odnosi na jednu osobu. Ako on sadržava nekoliko kaznenih djela, trebalo bi jasno naznačiti (npr. navođenjem „kazneno djelo 1”, „kazneno djelo 2”, „kazneno djelo 3”, ...) koja se oznaka primjenjuje za koje kazneno djelo (vidjeti posebice rubriku (b)). Imajte na umu da je u SIS-u dopušteno unošenje samo jednog upozorenja za uhićenje. Međutim, moguće je priložiti više od jednog europskog uhiđbenog naloga po upozorenju za uhićenje;
- ako je ista država članica za istu osobu izdala nekoliko europskih uhiđbenih naloga, ti se nalozi ne bi trebali smatrati suprotstavljenima.

(e) Kaznena djela:

Ovaj se nalog odnosi ukupno na: kaznenih djela.

Opis okolnosti počinjenja kaznenog djela (kaznenih djela), uključujući mjesto i način sudjelovanja osobe u kaznenom djelu (kaznenim djelima): **Napomena: radi jasnoće, ako je riječ o npr. tri kaznena djela opisi bi trebali biti označeni s 1, 2 i 3. Upotrebljavajte kratke rečenice, ali navedite potpuni činjenični opis. Budite precizni.**

Zakonska oznaka kaznenog djela (kaznenih djela) i važeći pravni propis:

Napomena: unesite zakonsku oznaku kaznenog djela i državu čije se odredbe kaznenog prava njime krše.

I. Ako je primjenjivo, na odgovarajući način označite jedno ili više kaznenih djela koja su, u skladu s pravom države članice koja izdaje nalog, kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine, jedno od sljedećih kaznenih djela:

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- terorizam;
- trgovina ljudima;
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima;
- korupcija;
- prijevare, uključujući i prijevare koje štete financijskim interesima Europske unije u smislu Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europske unije od 26. srpnja 1995.;
- pranje prihoda stečenog kaznenim djelom;
- krivotvorenje novca, uključujući euro;
- računalni kriminalitet;
- kaznena djela protiv okoliša uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka;
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom;
- otmica, protupravno oduzimanje slobode, uzimanje talaca;
- rasizam i ksenofobija;
- organizirana ili oružana pljačka;

- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima;
- prijevara;
- reketarenje i iznuda;
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda;
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama;
- krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja;
- nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta;
- nezakonita trgovina nuklearnim i radioaktivnim tvarima;
- trgovina ukradenim vozilima;
- silovanje;
- podmetanje požara;
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila;
- sabotaža.

II. Podrobni opis kaznenog djela/kaznenih djela, koja nisu obuhvaćena I. Odjeljkom: **Napomena: sve već opisano u rubrici (e) ne bi trebalo ponavljati u odjeljku II. Osim punog opisa, dodatne informacije koje se odnose na nacionalno zakonodavstvo nisu potrebne.**

Ako su okolnosti već navedene, ne treba ih ponavljati. Nemojte umetati pravne tekstove ako su okolnosti prethodno jasno određene; upotrijebite ovu rubriku samo ako se primjenjuje dvostruka kažnjivost i trebate pružiti više detalja o okolnostima nego što je prethodno navedeno. Za ispitivanje dvostruke kažnjivosti sudac ne mora imati pravni tekst već znati točne okolnosti predmeta, iako neke jurisdikcije zahtijevaju primjerke pravnog teksta.

.....

.....

Rubrika (f)

Ostale okolnosti važne za predmet (fakultativne informacije):

Napomena:

ovu rubriku ne treba ispunjavati.

Može se upotrebljavati za činjenice o eksteritorijalnosti, prekidu zastare ili druge posljedice kaznenih djela. Obično nije potrebno navesti prekid zastare, ali ako je kazneno djelo počinjeno davno, takva naznaka može biti korisna.

Može se upotrebljavati i ako su predviđene posebne okolnosti u vezi izvršenja europskog uhidbenog naloga te bi se pružanjem dodatnih informacija olakšalo izvršenje naloga, unatoč mogućnostima izravne komunikacije, na primjer:

- napomene o ograničenjima u pogledu kontakta s trećim stranama nakon uhićenja, naznake da postoji rizik od uništenja dokaza ili rizik od počinjenja drugog kaznenog djela;
- naznaka okolnosti iz kojih, u skladu s Okvirnom odlukom 2008/909, postoji vjerojatnost da bi tražena osoba mogla biti u položaju da kasnije bude premještena radi služenja moguće kazne zatvora u državi članici izvršenja u skladu s člankom 5. stavkom 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu (boravište, zaposlenje, obiteljske veze itd. u državi članici izvršenja);
- zahtjev za pristanak u skladu s člankom 27. stavkom 4. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu;
- ostali zahtjevi za pravosudnu suradnju, na primjer Europski istražni nalog, koje treba istodobno izvršiti;
- povezanost s drugim europskim uhidbenim nalogima;
- sporazumi koji se odnose na usporedne europske uhidbene naloge, a koje su postigla pravosudna tijela koja izdaju uhidbene naloge, tako da je pravosudno tijelo izvršenja odmah upoznato s tim sporazumima i u mogućnosti uzeti ih u obzir, posebno sporazume postignute na koordinacijskim sastancima u Eurojustu;

- u skladu s Direktivom 2013/48/EU, podaci o odvjetniku u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog koji može pomoći odvjetniku u državi članici izvršenja (izabrani odvjetnik ili odvjetnik po službenoj dužnosti);
- u skladu s člankom 22. Okvirne odluke 2009/829/PUP, podaci o svim prijašnjim mjerama nadzora (kršenje mjera nadzora).

(f) Ostale okolnosti, važne za predmet (fakultativne informacije):

(NB: mogu obuhvaćati činjenice o eksteritorijalnosti, prekidu zastare ili druge posljedice kaznenih djela)

.....

Rubrika (g)

Oduzimanje

Napomena:

Predsudska faza (europski uhiđbeni nalog izdaje se radi vođenja kaznenog progona)

- Kratko opišite traženi predmet (npr. mobilni telefon, prijenosno računalo, tablet, oružje, osobnu iskaznicu, putne isprave itd.). Ako se ne traži ova vrsta suradnje, napišite „nije primjenjivo”.
- Na primjer, opišite oružje čije se oduzimanje traži.
- Ako su dostupne, trebalo bi omogućiti sve informacije o zasebnom Europskom istražnom nalogu ili nalogu o zamrzavanju.
- Rubrika (g) ne odnosi se na „osobne predmete”. Navedite predmete koji se mogu smatrati dokazima, npr. prijenosno računalo, osobne isprave ili mobilne telefone, kako bi se omogućilo oduzimanje imovine.

(g) Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koja se rabi kao dokaz:

Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela:

Opis i oznaka imovine te mjesto na kojemu se nalazi (ako je poznato):

.....

Rubrika (h)

Napomena:

uvlačenja u rubrikama su promijenjena – označite odgovarajuće mjesto. Ako zakonom nije dopuštena doživotna kazna, napišite „nije primjenjivo”.

Predsudska faza (europski uhiđbeni nalog izdaje se radi vođenja kaznenog progona)

- Označite kućicu, ako je primjenjivo.

Faza nakon suđenja (europski uhiđbeni nalog izdaje se radi izvršenja presude/presude u odsutnosti)

- Označite kućicu, ako je primjenjivo.

(h) Kazneno djelo/kaznena djela zbog kojih je izdan ovaj uhiđbeni nalog, kažnjivo je kaznom doživotnog zatvora ili mjerom doživotnog oduzimanja slobode:

☐ pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta reviziju izrečene kazne ili mjere – na zahtjev ili najmanje nakon 20 godina – s ciljem neizvršavanja kazne ili mjere,
 i/ili

☐ pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta primjenu mjere pomilovanja, na koju osoba ima pravo u skladu sa zakonom ili praksom države članica koja izdaje nalog, s ciljem neizvršavanja te kazne ili mjere.

Rubrika (i)**Podaci o pravosudnom tijelu koje izdaje uhiđbeni nalog****Napomena:**

- Ime i prezime njegova predstavnika: u različitim jezičnim verzijama bit će uključena uputa na „nositelja” sudske vlasti.
- Unesite adresu pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog.
- Unesite broj telefona/faks/adresu e-pošte pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog, po mogućnosti na kojima se tijelo može kontaktirati 24 sata dnevno.
- Kontaktne podatke za praktične dogovore: ako je moguće, navedite ime i kontaktne podatke sudskog službenika koji govori odgovarajući strani jezik.

i. Pravosudno tijelo koje izdaje nalog:

Službeni naziv:

Ime i prezime njegova predstavnika:

Njegov položaj (naziv/razina):

Uredni broj:

Adresa:

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/građa) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/građa) [...]

Elektronička pošta: **Napomena: navedite službenu adresu e-pošte koja se redovito provjerava**

Osoba za kontakt s kojom se obavljaju potrebni praktični dogovori o predaji:

Kontaktne podatke središnjeg tijela

Ako je za slanje i administrativni prijem europskog uhiđbenog naloga nadležno središnje tijelo:

Naziv središnjeg tijela:

Osoba za kontakt, ako je potrebno (naziv, dužnost i ime):

Adresa:

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/građa) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/građa) [...]

Elektronička pošta:

Potpis i podaci o pravosudnom tijelu koje izdaje uhiđbeni nalog**Napomena:**

- To može biti pravosudno tijelo ili, na primjer, tajnik suda koji potpisuje u ime suda.

Potpis pravosudnog tijela koje izdaje nalog i/ili njegove ovlaštene osobe:

.....

.....

Ime i prezime:

.....

.....

Njegov položaj (naziv/razina):

Datum:

Službeni žig (ako postoji) ***Napomena: to je službeni žig pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Upotrijebite ga uvijek, ako postoji.***

PRILOG IV.

Jezici koje države članice prihvaćaju za zaprimanje europskog uhidbenog naloga

U skladu s člankom 8. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu, države članice dale su sljedeće izjave o jezicima koje prihvaćaju za zaprimanje europskog uhidbenog naloga:

Austrija:	njemački ili drugi jezik u reciprocitetu (prihvaća zaprimanje europskog uhidbenog naloga na službenom jeziku države članice koja također prihvaća zaprimanje europskog uhidbenog naloga koji su austrijska pravosudna tijela izdala na njemačkom)
Belgija:	francuski, nizozemski, njemački
Bugarska:	bugarski
Cipar:	grčki, turski, engleski
Češka:	češki; kad je riječ o Slovačkoj, Češka će prihvatiti europski uhidbeni nalog koji je izdan na slovačkom jeziku ili mu je priložen prijevod na slovački, a kad je riječ o Austriji, Češka će prihvatiti europski uhidbeni nalog na njemačkom jeziku
Danska:	danski, engleski, švedski
Estonija:	Estonski, engleski
Finska:	finski, švedski, engleski
Francuska:	francuski
Njemačka:	Njemačka primjenjuje reciprocitet (prihvaća zaprimanje europskog uhidbenog naloga na službenom jeziku države članice koja također prihvaća zaprimanje europskog uhidbenog naloga koji su njemačka pravosudna tijela izdala na njemačkom)
Grčka:	grčki
Mađarska:	mađarski ili prijevod europskog uhidbenog naloga na mađarski. U odnosu na države članice koje ne prihvaćaju isključivo europski uhidbeni nalog na njihovu jeziku ili jednom od njihovih službenih jezika, Mađarska prihvaća europski uhidbeni nalog na engleskom, francuskom ili njemačkom jeziku ili ako je uz njega priložen prijevod na jedan od tih jezika.
Irska:	irski ili engleski jezik ili jezik koji Ministarstvo pravosuđa može propisati nalogom, ili europski uhidbeni nalog s prijevodom na irski ili engleski
Italija:	talijanski
Latvija:	latvijski, engleski
Litva:	litavski, engleski
Luksemburg:	francuski, njemački, engleski
Malta:	malteški, engleski
Nizozemska:	nizozemski, engleski ili bilo koji drugi službeni jezik Unije, uz uvjet da je uz nalog dostavljen i engleski prijevod
Poljska:	poljski
Portugal:	portugalski
Rumunjska:	rumunjski, francuski ili engleski

Slovačka:	slovački ili, na temelju prethodnih bilateralnih ugovora, njemački u odnosu na Austriju, češki u odnosu na Češku i poljski u odnosu na Poljsku
Slovenija:	Slovenski, engleski
Španjolska:	španjolski. Ako se europski uhišbeni nalog izdaje kroz upozorenje u SIS-u, pravosudno tijelo izvršenja omogućit će njegov prijevod ako nalog nije na španjolskom jeziku.
Švedska:	švedski, danski, norveški, engleski ili prijevod na jedan od tih jezika

PRILOG V.

Popis presuda Suda u vezi s Okvirnom odlukom o europskom uhidbenom nalogu

- C-303/05, *Advocaten voor de Wereld* (Presuda od 3. svibnja 2007.)
- C-66/08, *Kozłowski* (Presuda od 17. srpnja 2008.)
- C-296/08 PPU, *Santesteban Goicoechea* (Presuda od 12. kolovoza 2008.)
- C-388/08 PPU, *Leymann i Pustovarov* (Presuda od 1. prosinca 2008.)
- C-123/08, *Wolzenburg* (Presuda od 6. listopada 2009.)
- C-306/09, *I.B.* (Presuda od 21. listopada 2010.)
- C-261/09, *Mantello* (Presuda od 16. studenoga 2010.)
- C-192/12 PPU, *West* (Presuda od 28. lipnja 2012.)
- C-42/11, *Lopes da Silva Jorge* (Presuda od 5. rujna 2012.)
- C-396/11, *Radu* (Presuda od 29. siječnja 2013.)
- C-399/11, *Melloni* (Presuda od 26. veljače 2013.)
- C-168/13 PPU, *Jeremy F.* (Presuda od 30. svibnja 2013.)
- C-237/15 PPU, *Lanigan* (Presuda od 16. srpnja 2015.)
- C-463/15 PPU, *A.* (Rješenje od 25. rujna 2015.)
- C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru* spojeni predmeti (Presuda od 5. travnja 2016.)
- C-108/16 PPU, *Dworzecki* (Presuda od 24. svibnja 2016.)
- C-241/15, *Bob-Dogi* (Presuda od 1. lipnja 2016.)
- C-294/16 PPU, *JZ* (Presuda od 28. srpnja 2016.)
- C-182/15, *Petruhhin* (Presuda od 6. rujna 2016.)
- C-452/16 PPU, *Poltorak* (Presuda od 10. studenoga 2016.)
- C-477/16 PPU, *Kovalkovas* (Presuda od 10. studenoga 2016.)
- C-453/16 PPU, *Özçelik* (Presuda od 10. studenoga 2016.)
- C-640/16, *Vilkas* (Presuda od 25. siječnja 2017.)
- Postupci u tijeku:
- C-579/15, *Popławski*
- C-473/15, *Schotthöfer & Steiner*
- C-191/16, *Pisciotti*
- C-367/16, *Piotrowski*
- C-496/16, *Aranyosi*
-

PRILOG VI.

Presude Suda koje se odnose na načelo *ne bis in idem***Spojeni predmeti C-187/01 i C-385/01, Gözütok i Brügge (Presuda od 11. veljače 2003.)**

Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, primjenjuje se i na postupke kojima je zabranjeno daljnje kazneno gonjenje, kao što su postupci u glavnim postupcima, kojima javni tužitelj države članice obustavlja kazneni postupak pokrenut u toj državi, bez uključivanja suda, nakon što je okrivljenik ispunio određene obveze te posebice platio određenu svotu novca koju je javni tužitelj odredio.

Predmet C-469/03, Miraglia (Presuda od 10. ožujka 2005.)

Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, ne primjenjuje se na odluku pravosudnih tijela jedne države članice kojom se predmet proglašava zaključenim, nakon što je javni tužitelj odlučio da neće voditi progon samo zbog toga što je u drugoj državi članici pokrenut kazneni progon protiv istog tuženika i za ista djela, bez razmatranja o meritumu predmeta.

Predmet C-436/04, Van Esbroeck (Presuda od 9. ožujka 2006.)

1. Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, mora se primjenjivati na kazneni postupak pokrenut u državi ugovornici za djela za koja je osoba već osuđena u drugoj državi ugovornici iako Konvencija još nije bila na snazi u toj državi u vrijeme kada je osoba osuđena, ako je Konvencija bila na snazi u dotičnim državama ugovornicama u vrijeme procjene uvjeta primjenjivosti načela *ne bis in idem* koju je obavio sud pred kojim je pokrenut drugi postupak.
2. Članak 54. CISA-e mora se tumačiti na način da:
 - je relevantni kriterij za primjenu tog članka kriterij istovjetnosti materijalnih činjenica koji se tumači kao postojanje niza činjenica koje su neraskidivo povezane neovisno o pravnoj kvalifikaciji tih činjenica ili o zaštićenom pravnom interesu;
 - kažnjiva djela koja podrazumijevaju izvoz i uvoz istih opojnih droga te za koja se u različitim državama ugovornicama Konvencije vodi kazneni progon trebaju se u načelu smatrati „istim kaznenim djelima” za potrebe članka 54., a konačna procjena u tom pogledu zadatak je nadležnih nacionalnih sudova.

Predmet C-467/04, Gasparini i ostali (Presuda od 28. rujna 2006.)

1. Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, primjenjuje se u odnosu na odluku suda države ugovornice koja je donesena nakon pokretanja kaznenog postupka te kojom je optuženik pravomoćno oslobođen jer je za kazneno djelo u postupku nastupila zastara.
2. To se načelo primjenjuje samo na osobe protiv kojih je sudski postupak pravomoćno okončan u državi ugovornici.
3. Kazneni sud države ugovornice ne može smatrati da su proizvodi u slobodnom prometu na državnom području samo zato jer je kazneni sud u drugoj državi ugovornici odredio da je za te proizvode nastupila zastara za kazneno djelo krijumčarenja.
4. Stavljanje u promet proizvoda u drugoj državi članici, nakon njihova uvoza u državu članicu u kojoj je optuženik oslobođen, predstavlja ponašanje koje može biti dio „istih kaznenih djela” u smislu članka 54. Konvencije.

Predmet C-150/05, Van Straaten (Presuda od 28. rujna 2006.)

1. Članak 54. CISA-e mora se tumačiti na način da je:
 - relevantni kriterij za primjenu tog članka kriterij istovjetnosti materijalnih činjenica koji se tumači kao postojanje niza činjenica koje su neraskidivo povezane neovisno o pravnoj kvalifikaciji tih činjenica ili o zaštićenom pravnom interesu;

- ako je riječ o kaznenim djelima koja su povezana s opojnim drogama, količine droge u dotične dvije države ugovornice ili osobe koje se sumnjiče da su sudjelovale u djelima u dvjema državama ne moraju biti identične;
 - kažnjiva djela koja podrazumijevaju izvoz i uvoz istih opojnih droga te za koja se u različitim državama ugovornicama koje su stranke te Konvencije vodi kazneni progon trebaju se u načelu smatrati „istim kaznenim djelima” za potrebe članka 54. Konvencije, a konačna procjena u tom pogledu zadatak je nadležnih nacionalnih sudova.
2. Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. te Konvencije, primjenjuje se u odnosu na odluku pravosudnih tijela države ugovornice koja su pravomoćno oslobodila optuženika zbog nedostatka dokaza.

Predmet C-288/05, Kretzinger (Presuda od 18. srpnja 2007.)

1. Članak 54. CISA-e mora se tumačiti na način da je:
- relevantni kriterij za primjenu tog članka kriterij istovjetnosti materijalnih činjenica koji se tumači kao postojanje niza činjenica koje su neraskidivo povezane neovisno o pravnoj kvalifikaciji tih činjenica ili o zaštićenom pravnom interesu;
 - djela koja podrazumijevaju zaprimanje krijumčarenog stranog duhana u jednoj državi ugovornici te uvoz tog duhana u drugu državu ugovornicu i njegovo posjedovanje u toj državi, obilježena činjenicom da je tuženik, koji je kazneno gonjen u navedene dvije države ugovornice, imao od početka namjeru prevoziti duhan, od mjesta njegova zaprimanja do konačnog odredišta prolazeći pritom kroz nekoliko država ugovornica, predstavljaju ponašanje koje može biti obuhvaćeno pojmom „ista kaznena djela” u smislu članka 54. Nadležni nacionalni sudovi moraju donijeti konačnu ocjenu u tom pogledu.
2. Za potrebe članka 54. CISA-e, kazna koju je izrekao sud jedne države ugovornice „izvršena” je ili je „trenutačno u postupku izvršenja” ako je tuženiku propisana kazna zatvora čije je izvršenje suspendirano.
3. Za potrebe članka 54. CISA-e, kazna koju je izrekao sud jedne države ugovornice ne smatra se „izvršenom” ili „trenutačno u postupku izvršenja” ako je tuženik bio kratko u policijskom pritvoru i/ili zadržan u pritvoru do suđenja, a to će se zadržavanje uračunati u moguće kasnije izvršenje kazne zatvora u skladu s pravom države u kojoj je presuda donesena.
4. Činjenica da država članica u kojoj je osoba osuđena na temelju pravomoćne i obvezujuće presude prema svojem nacionalnom pravu može izdati europski uhiđbeni nalog za uhićenje osobe kako bi se kazna izvršila u skladu s Okvirnom odlukom o europskom uhiđbenom nalogu ne može utjecati na tumačenja pojma „izvršenje” u smislu članka 54. CISA-e.

Predmet C-367/05, Kraaijenbrink (Presuda od 18. srpnja 2007.)

Članak 54. CISA-e mora se tumačiti na način da je:

- relevantni kriterij za primjenu tog članka kriterij istovjetnosti materijalnih činjenica koji se tumači kao postojanje niza činjenica koje su neraskidivo povezane neovisno o pravnoj kvalifikaciji tih činjenica ili o zaštićenom pravnom interesu;
- različita djela koja posebice podrazumijevaju zadržavanje u jednoj državi ugovornici prihoda od prodaje droge te razmjenu u mjenjačnicama u drugoj državi ugovornici svota novca koji potječe od navedene prodaje ne bi se trebala smatrati „istim kaznenim djelima” u smislu članka 54. CISA-e samo zato jer nadležni nacionalni sud smatra da su ta djela povezana istom kriminalnom namjerom;
- nacionalni sudovi trebaju procijeniti je li stupanj istovjetnosti i povezanosti svih činjenica koje treba usporediti takav da je, u kontekstu prethodno navedenog važnog kriterija, moguće zaključiti da je riječ o „istim kaznenim djelima” u smislu članka 54. CISA-e.

Predmet C-297/07, Bourquain (Presuda od 11. prosinca 2008.)

Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, primjenjuje se na kazneni postupak koji je u jednoj državi ugovornici pokrenut protiv optuženika kojem se sudi za ista djela za koja je u drugoj državi ugovornici postupak pravomoćno okončan, iako kazna koja mu je izrečena ne bi nikada, prema pravu države u kojoj je osuđen, mogla biti izravno izvršena zbog posebnih značajki postupka kao što su one iz glavnog postupka.

Predmet C-491/07, Turanský (Presuda od 22. prosinca 2008.)

Načelo *ne bis in idem*, utvrđeno u članku 54. CISA-e, ne primjenjuje se na odluku kojom tijelo jedne države ugovornice, nakon ispitivanja merituma predmeta pokrenutog pred njim, donosi u fazi prije optuživanja osobe koja se sumnjiči za kazneno djelo rješenje kojim se suspendira kazneni postupak, ako se prema nacionalnom pravu te države odlukom o suspenziji konačno ne dovršava daljnji progon te stoga ne sprječava pokretanje novih kaznenih postupaka u pogledu istih djela u toj državi.

Predmet C-398/12, M. (Presuda od 5. lipnja 2014.)

Članak 54. CISA-e mora se tumačiti na način da se rješenje o obustavi postupka i neupućivanju predmeta sudu nadležnom za donošenje presude, koje u državi ugovornici u kojoj je to rješenje doneseno priječi nove kaznene postupke za ista djela protiv osobe na koju se odnosilo spomenuto rješenje, osim ako se protiv navedene osobe ne pojave novi dokazi, treba smatrati odlukom kojom se izriče pravomoćna presuda u smislu tog članka, što na taj način priječi nove postupke protiv iste osobe za ista djela u drugoj državi ugovornici.

Predmet C-261/09, Mantello (Presuda od 16. studenoga 2010.)

Za potrebe izdavanja i izvršenja europskog uhidbenog naloga, pojam „ista kaznena djela” u članku 3. stavku 2. Okvirne odluke Vijeća o Europskom uhidbenom nalogu predstavlja autonomni koncept prava Europske unije.

U okolnostima poput onih u glavnom postupku u kojima je, kao odgovor na zahtjev pravosudnog tijela izvršenja za informacije u smislu članka 15. stavka 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, primjenjujući svoje nacionalno pravo i u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz pojma „ista kaznena djela” utvrđenog u članku 3. stavku 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu, izričito navelo da ranija presuda donesena u okviru njegova pravnog sustava nije pravomoćna presuda koja obuhvaća djela iz uhidbenog naloga koji je izdalo i stoga se njome ne sprječava pokretanje kaznenih postupaka navedenih u tom uhidbenom nalogu, pravosudno tijelo izvršenja u vezi s tom presudom nema razloga primijeniti razlog za obvezno neizvršenje predviđen člankom 3. stavkom 2. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu.

Predmet C-129/14 PPU, Spasic (Presuda od 27. svibnja 2014.)

1. Članak 54. CISA-e, koji primjenu načela *ne bis in idem* uvjetuje time da je kazna koja je izrečena ujedno i „izvršena” ili „trenutačno u postupku izvršenja”, u skladu je s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kojim je to načelo zajamčeno.
2. Članak 54. CISA-e treba tumačiti na način da plaćanje novčane kazne koja je osuđeniku izrečena istom odlukom suda druge države članice kojom mu je izrečena i kazna zatvora koju nije odslužio nije dovoljno da bi se smatralo da je kazna „izvršena” odnosno da je „trenutačno u postupku izvršenja” u smislu te odredbe.

Predmet C-486/14, Kossowski (Presuda od 29. lipnja 2016.)

Načelo *ne bis in idem*, navedeno u članku 54. CISA-e, tumačeno u svjetlu članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se odluka javnog tužiteljstva kojom se bez izricanja sankcija obustavlja kazneni progon i pravomoćno okončava istražni postupak koji je vođen protiv osobe, uz mogućnost njegova preotvaranja ili ukidanja odluke, ne može kvalificirati pravomoćnom odlukom u smislu tih članaka kada iz obrazloženja te odluke proizlazi da je navedeni postupak okončan a da nije provedena temeljita istraga, pri čemu nesaslušavanje žrtve i mogućeg svjedoka predstavlja pokazatelj da takva temeljita istraga nije provedena.

Standardni obrazac odluke o europskom uhidbenom nalogu

Ovaj obrazac ne zamjenjuje odluku o predaji koju je potrebno dostaviti u skladu s člankom 22. Okvirne odluke 2002/584/PUP kao ni, ako je primjenjivo te je tako zatražilo tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, cjelovit tekst sudske odluke o europskom uhidbenom nalogu.

I-IDENTIFIKACIJA EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA						
REF. BR. IZDAVANJA:		REF. BR. IZVRŠENJA:		REF. BR. U SIS-u:		
TIJELO KOJE IZDAJE UHIDBENI NALOG:				DATUM IZDAVANJA:		
TIJELO IZVRŠENJA:			TRAŽENA OSOBA			
DRŽAVLJANSTVO OSOBE						
II.- PRAVOMOĆNA ODLUKA O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU						
REF. BR. TIJELA, BR. PRESUDE ILI ODLUKE			OD			
-A- ☐ IZVRŠEN:						
PRISTANAK TRAŽENE OSOBE (čl. 13. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ DA ☐ NE		ODRICANJE OD PRAVILA SPECIJALNOSTI (čl. 13. st. 2. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ DA ☐ NE	U SLUČAJU DJELOMIČNE PREDAJE NAVEDITE ZA KOJA KAZNENA DJELA EUN NIJE PRIHVATLJIV:	
TRAJANJE ZADRŽANJA DO PREDAJE U DRŽAVI ČLANICI IZVRŠENJA (čl. 26. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ ZADRŽAVANJE	POČETAK (DATUM/SAT UHIĆENJA):	SUĐENJE U ODSUTNOSTI (čl. 4.a OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ DA	☐ NOVA OBAVIJEST ☐ NOVO SUĐENJE ☐ NISU POTREBNI (zahtjevi iz članka 4.a ispunjeni)	
		KRAJ (DATUM/SAT PREDAJE): (¹):				
	☐ BEZ ZADRŽAVANJA	☐ NE				
JAMSTVA (čl. 5. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ REVIZIJA DOŽIVOTNE KAZNE ZATVORA (čl. 5. st. 2. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u) ☐ VRAĆANJE DRŽAVLJANA ILI OSOBA KOJE IMAJU BORAVIŠTE U DRŽAVI ČLANICI IZVRŠENJA (čl. 5. st. 3. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)		ODGOĐENO (čl. 24. st. 1. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ DA	☐ ZA KAZNENI PROGON U DRŽAVI ČLANICI IZVRŠENJA ☐ ZA SLUŽENJE KAZNE U DRŽAVI ČLANICI IZVRŠENJA	UKUPNO TRAJANJE IZREČENE KAZNE
	☐ NE					

PRIVREMENA PREDAJA	☐ NE DO (DATUMA)	☐ DA (čl. 24. st. 2. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)
1.1.1 OBVEZNI RAZLOZI ZA ODBIJANJE:	1.1.2 RAZLOZI U SKLADU S NACIONALNIM ZAKONODAVSTVOM:	
☐ NAČELO NE BIS IN IDEM (čl. 3. st. 2. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)	☐ <u>NAVEDITE:</u>	
☐ MALOLJETNIK (čl. 3. st. 3. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)		
☐ AMNESTIJA (čl. 3. st. 1. OKVIRNE ODLUKE O EUN-u)		
III.- NAPOMENE:		
(1) Ova se bilješka reproducira kako slijedi: „Ovaj datum upisuje tijelo koje obavlja predaju, ako ga zna. Može ga upisati i tijelo primatelj.”		

Mjesto, datum i potpis nadležnog tijela u državi članici izvršenja
ZA NADLEŽNO TIJELO DRŽAVE ČLANICE KOJA IZDAJE UHIDBENI NALOG

PRILOG VIII.

Popis država članica čiji pravni sustav dopušta predaju za kaznena djela kažnjiva kaznom nižom od praga utvrđenog u članku 2. stavku 1. Okvirne odluke o EUN-u, ako su ta kaznena djela dodatna uz glavna kaznena djela u europskom uhidbenom nalogu ⁽¹⁾

Češka

Danska

Njemačka

Francuska

Latvija

Litva

Mađarska

Austrija

Slovenija

Slovačka

Finska

Švedska

⁽¹⁾ Ovaj se popis temelji na odgovorima 20 država članica na upitnik Komisije te on ne odražava nužno stanje u svim državama članicama. Njime se daje prikaz država članica u kojima donekle postoji mogućnost predaje za dodatna kaznena djela. Treba napomenuti da ta mogućnost može ovisiti o raznim čimbenicima, npr. dvostrukoj kažnjivosti, te o diskrecijskom pravu pravosudnog tijela izvršenja u pojedinačnim slučajevima.

PRILOG IX.

PRIMJER OBRASCA OBAVIJESTI O PRAVIMA OSOBE KOJA JE UHIĆENA NA TEMELJU EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

PRILOG II. Direktivi 2012/13/EU o pravu na informiranje u kaznenom postupku ⁽¹⁾

Primjer obrasca obavijesti o pravima osobe koja je uhićena na temelju europskog uhidbenog naloga

Isključiva svrha ovog obrasca je pomoći nacionalnim tijelima pri sastavljanju obavijesti o pravima na nacionalnoj razini. Države članice nisu dužne koristiti se ovim obrascem. Prilikom izrade svojih obavijesti o pravima države članice mogu izmijeniti ovaj obrazac kako bi ga uskladile sa svojim nacionalnim pravilima te mogu dodavati druge korisne informacije.

A. PODACI O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU

Imate pravo biti obaviješteni o sadržaju europskog uhidbenog naloga na temelju kojeg ste uhićeni.

B. POMOĆ ODVJETNIKA

Imate pravo razgovarati s odvjetnikom bez nadzora. Odvjetnik je neovisan o policiji. Ako trebate pomoć radi uspostavljanja kontakta s odvjetnikom obratite se policiji, a policija je dužna pomoći vam. U određenim slučajevima pomoć može biti besplatna. Zatražite dodatne informacije od policije.

C. TUMAČENJE I PREVOĐENJE

Ako ne govorite ili ne razumijete jezik koji govori policija ili druga nadležna tijela, imate pravo na besplatnu pomoć tumača. Tumač vam može pomoći da razgovarate sa svojim odvjetnikom i mora čitav sadržaj tog razgovora čuvati kao povjerljiv. Imate pravo na prijevod europskog uhidbenog naloga na jezik koji razumijete. U određenim slučajevima možete dobiti usmeni prijevod ili sažetak.

D. MOGUĆNOST PRISTANKA

Imate pravo pristati na predaju državi koja vas traži ili uskratiti pristanak. Vaš pristanak bi ubrzao postupak. [Mogući dodatak za pojedine države članice: Kasnije može biti teško ili čak nemoguće promijeniti ovu odluku.] Dodatne informacije zatražite od nadležnih tijela ili vašeg odvjetnika.

E. SASLUŠANJE

Ako niste pristali na predaju, imate pravo biti saslušani od strane pravosudnog tijela.

⁽¹⁾ SL L 142, 1.6.2012., str. 1.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR